

Mừng Xuân Mậu Tý

Kính Chúc:

Đức Cha, Quý Cha Giáo Phận Metuchen
Cha Quản Nhiệm Công Đoàn
Quý Cha, Quý Thầy, Quý Nữ Tu Việt Nam
Quý Vị Ân Nhân
Cùng Toàn Thể Quý Vị
Một Năm mới An Lạc và Hạnh Phúc

Cộng Đoàn Đức Mẹ Hòa Xá Lưu Trữ
Metuchen, NJ

Đặc San Xuân Mậu Tý 2008

Nội Dung

Cộng Đoàn Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời
Giáo Phận Metuchen, NJ
St. James Church, 148 Grenville Street
Woodbridge, NJ 07095
<http://www.cdcgvnmetuchen.org>

Quản Nhiệm

LM. Phêrô Trần Việt Hùng
Điện Thoại: (201) 428-7886

Ban Biên Tập

Phan Văn An, Lâm Quang Huy,
Hồ Đức Linh, Nguyễn Chinh Nguyên,
Lê Thiên

Kỹ Thuật

Lê Ngọc Diệp, Lâm Hoàng,
Nguyễn Thái Hoàng, Nguyễn Khoa Học,
Vũ Lý, Nguyễn Đức Minh,
Thị Anh Tài, Nguyễn Minh Tuấn,
LeVuVi

Quảng Cáo

Lê Tuyết, Thị Anh Tài
Nguyễn Đức Minh

Với Sự Cộng Tác

Phan Văn An, Hoàng Chương,
Đoàn Tân Cương, Quyên Di,
Đào Đình Dinh, Tôn Thất Đán,
Quyên Giao, L.T.H.H., Thái Hoàng,
LM. Phêrô Trần Việt Hùng,
Hồ Đức Linh, Nguyễn Đức Khổng,
Ngọc Long, Hoàng Ái Mỹ,
Nguyễn Thị Ngọc,
Nguyễn Đức Huệ Nhung, Lý Quang,
Du Sơn, Linh Hoài Tâm,
Vũ Huyền Thoại, Thy Nguyễn,
Lê Thiên, Hoàng Thủy Tiên,
Bùi Duy Vinh

Chủ Đề:

03 Lời Ngỏ..... LM. Quản Nhiệm
04 Cảm Nghĩ Chủ Đề: XUÂN TIN YẾU ..... Phan Văn An
10 Con Chuột Nhất..... Du Sơn
13 Bạn Tý Của Tôi..... Tôn Thất Đán
15 Năm Tý Nói Chuyện Chuột..... Phan Văn An
72 Lì Xì Xưa và Nay ..... Người Sư Tử Tâm

Tôn Giáo:

26 Chúa Thánh Thần Trong Ơn Cứu Độ..... L.T.H.H.
28 Con Đường Về Nước Trời..... Đào Đình Dinh
54 Thông Điệp Giáo Hoàng Bênêđictô XVI ..... Đ.G.H.
60 Những Bài Ca Giáng Sinh Tuyết Trần..... L.T.H.H.
63 Mẹ Têrêxa Thành Calcutta ..... Lê Thiên
81 Thao Luyện Mount St. Helens ..... Hồ Đức Linh

Sinh Hoạt:

31 Youth's Corner..... Nhung Nguyen & Tien Hoang
35 Sinh Hoạt Cộng Đoàn..... Phan Văn An
44 Bên Lề Ngày 3/6/2007 ..... Phan Văn An
49 Sinh Hoạt Ca Đoàn Alleluia ..... Ngọc Long
51 Sinh Hoạt Legio Mariae ..... Bùi Duy Vinh

Quê Hương:

84 Ninh Thuận Quê Tôi ..... Nguyễn Thị Ngọc
87 Biển và Huyện Thoại ..... L.T.H.H.

Nhạc:

30 Hạnh Phúc Gần..... Đoàn Tân Cương
83 Trăng Khuya..... Thái Hoàng

Vui Cười:

52 Chuyện Cười Nhà Đạo..... Trần Việt Hùng
53 Tình Yêu và Những Nụ Hôn ..... Phan Văn An

Xã Hội:

23 Hạnh Phúc Gia Đình..... Lê Thiên
67 Hoa Hường Dương ..... L.T.H.H.
74 Chiều Chuộng Không Phải ..... Quyên Di

Truyện Ngắn:

33 The Beautiful Golden Fish ..... Thy Nguyen
69 Tám Ngàn Phiếu..... Du Sơn
78 Số Phận..... Linh Hoài Tâm

Thơ:

14 Hương Tình Hoa Mộng ..... Thái Hoàng
22 Lời Tổ Tình..... Thái Hoàng
25 Tsunami..... Hoàng Ái Mỹ
27 Ngẫu Hứng ..... Quyên Giao
29 Xuân Xưa ..... Lý Quang
43 Xuân Tin Yêu..... Phan Văn An
43 Năm Mậu Tý..... Phan Văn An
50 Thu Buồn..... Nguyễn Đức Khổng
50 Nhớ Ngày Xưa Cũ..... Nguyễn Đức Khổng
59 Bao Giờ ..... Hoàng Chương
62 Tưởng Nhớ ĐHY Thuận ..... Phan Văn An
67 Chia Sẻ..... Hoàng Ái Mỹ
68 Yêu Thương ..... L.T.H.H.
68 Chúa Vẫn Ở Gần..... Hoàng Ái Mỹ
73 Hương Xuân..... Vũ Huyền Thoại
77 Nhớ Em Con Mưa Phùn..... Thái Hoàng

Tâm Tình Của Linh Mục Quản Nhiệm

Kính thưa quý ông bà và anh chị em thân mến!

Khi Đặc San “XUÂN TIN YÊU” của Cộng Đoàn được trân trọng gửi đến tay quý vị như một món quà tinh thần, thì cũng đúng vào lúc tất cả chúng ta đang cùng nhau đón chào một mùa xuân mới, xuân Mậu Tý 2008.

Lại một lần nữa trên đất khách quê người, không còn tìm thấy những cánh én báo hiệu mùa xuân đến, không còn những cành mai, cành đào điểm tô thêm hương sắc cho mùa xuân như ở quê nhà, có chăng là những mầm non đang hé nụ trong giá lạnh để chờ mùa xuân mới. Cùng với tất cả những người Việt Nam tha hương, Cộng Đoàn chúng ta đã cùng nhau chào đón hai mươi mùa xuân qua. Thấm thoát mà tôi cũng đã được vinh dự cùng quý ông bà và anh chị em đón mừng hai mùa xuân. Tuy mới hai mùa xuân, nhưng cũng đủ để chúng ta cùng nhau tìm hiểu và chia sẻ niềm tin và tình yêu chung của người Kitô hữu. Cổ nhân nói: “Vô tri bất mộ”, có nghĩa là biết nhau thì mới mến nhau và có tin tưởng nhau thì chúng ta mới có tình yêu thương trao cho nhau.

Có một câu chuyện kể về một người họa sĩ suốt đời mơ ước vẽ được một bức tranh đẹp nhất trần gian. Ông đến hỏi một vị giáo sĩ để tìm hiểu điều gì là đẹp nhất. Vị giáo sĩ trả lời: “Tôi nghĩ điều đẹp nhất là niềm tin, vì niềm tin nâng cao giá trị con người”. Thế rồi, anh chàng họa sĩ lại đặt câu hỏi tương tự với một cô gái và được trả lời: “Tình yêu là điều đẹp nhất, bởi vì tình yêu làm cho cay đắng trở nên ngọt ngào, mang đến nụ cười cho kẻ khóc than, làm cho điều bé nhỏ trở nên cao trọng. Cuộc sống sẽ nhàm chán biết bao nếu không có tình yêu!”

Mỗi mùa xuân sang, Cộng Đoàn lại được thêm một tuổi, được thêm nhiều gia đình và những người bạn mới trong cùng một niềm tin yêu. Xuân đến rồi xuân lại đi, mà mỗi lần xuân đến đều mới, đều đẹp và dễ thương, nên được mọi người gọi là năm mới. Xuân mới đến, năm mới đến, chúng ta hy vọng tài lộc, bình an, hạnh phúc, và ấm no hòa thuận cũng đến. Trong những ngày đầu xuân, trong tâm tình ngợi khen Thiên Chúa đã yêu thương và ban tặng Vua Bình An là Chúa Giêsu Kitô cho nhân loại, chúng ta cùng cầu chúc bình an cho nhau, để mọi người được thêm niềm tin yêu nơi Thiên Chúa và nơi anh em.

Chúa Xuân Mậu Tý đang gõ cửa chúng ta để mừng xuân mới. Cộng Đoàn Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời, Giáo phận Metuchen, xin kính chúc quý vị được nhiều ơn lành, bình an và thành đạt, để mỗi người trong chúng ta là một mùa xuân cho gia đình, cho Cộng Đoàn và cho tha nhân.

Linh Mục Phêrô Trần Việt Hùng

Cảm nghĩ chủ đề:

XUÂN TIN YÊU

Phan Văn An

Thiên nhiên thay đổi bốn mùa thật kỳ diệu. Mùa đông lạnh lẽo, tuyết rơi bao phủ mặt đất một màu trắng xóa; lòng người se sắt vì cái giá buốt của khí trời; vạn vật như lẫn trốn và tìm nơi trú ngụ an toàn. Mùa đông hầu như không gây cảm hứng cho các văn nhân, thi sĩ, vì vậy khó tìm được những vần thơ, những bài văn tuyệt tác mô tả “mùa đông giá lạnh”. Xin làm một bài thơ con cóc tả Mùa Đông:

*Lạnh lẽo đông về tuyết trắng tinh
Đất trời không có ánh bình minh.
Người người ủ rũ tìm nơi ấm,
Vạn vật im hơi dấu kín mình.*

*Phố xá nằm yên ngưng hoạt động
Nhà nhà vắng vẻ đến làm thinh
Sao mà lạnh giá nhiều như thế
Cũng một đất trời lại dị hình*

Phan Văn An

Mùa hè tuy không khí nóng bức, nhưng lại lôi cuốn, hấp dẫn, nhất là đối với những người đang cấp sách đến trường, vì đây là thời gian họ được thoải mái, quên đi những giây phút cắm đầu vào sách vở. Tuy không nhiều nhưng vẫn có những vần thơ mô tả cái nóng bức của mùa hè, tiếng xao xác của chim chóc, cái lập lòe của đom đóm. Nguyễn Khuyến, một thi sĩ của thế kỷ thứ 19 đã mô tả mùa hè như sau:

*Ai xui con quốc gọi vào hè,
Cái nóng nung người nóng nóng ghê
Ngõ trước vườn sau um những cỏ
Vàng phai nắng nhạt ngán cho huê.*

*Đầu cành kiểng bạn oanh xao xác
Trong tối đũa bay đóm lập lòe.*

*May được nồm nam con gió thổi,
Đàn ta, ta gảy khúc Nam nghe.*

Nếu mùa đông giá lạnh, mùa hè nóng bức, thì mùa thu lại thoải mái, dễ chịu. Khí trời không nóng bức, cũng không quá giá lạnh. Gió thu nhẹ thổi, lá vàng rơi rụng. Mùa thu là nguồn cảm hứng bất tận cho các văn nhân, thi sĩ. Nguyễn

Khuyến được xếp vào các nhà văn có khuynh hướng trào phúng, nhưng trước cảnh thu êm đềm, ông đã trở thành một thi sĩ tả cảnh không thua gì Tiên Điền Nguyễn Du. Trong bài “Thu Điều” ông viết:

*Ao thu lạnh lẽo nước trong veo
Một chiếc thuyền câu bé tẻo teo.*

Và trong bài “Thu Vịnh” tác giả viết:

*Trời thu xanh ngắt mấy tầng cao,
Cần trúc lơ thơ gió hắt hiu.*

Tản Đà Nguyễn Khắc Hiếu tả mùa thu trong một bài thơ phá thể như sau:

*Từ vào thu đến nay
Gió thu hiu hắt
Sương thu lạnh
Trăng thu bạch
Khói thu xây thành
Lá thu rơi rụng đầu ghềnh
Sông thu đưa lá bao ngành biệt ly
Nhạn về én lại bay đi
Đêm thì vượn hót, ngày thì ve ngâm
Lá sen tàn tạ trong đầm
Nặng mang giọt lệ âm thầm khóc hoa.*

Gần gũi chúng ta hơn, Xuân Diệu mô tả mùa thu với những từ ngữ rất tân kỳ và sống động:

*Rặng liễu đìu hiu đứng chịu tang
Tóc buồn buông xuống lệ ngàn hàng*

*Đây mùa thu tới- mùa thu tới
Với áo mơ phai dệt lá vàng.*

Lưu Trọng Lư khi tả mùa thu đã có mấy vần thơ bất hủ như sau:

*Em không nghe mùa thu
Lá thu rơi xào xạc
Con nai vàng ngơ ngác,
Đạp trên lá vàng khô.*

Mỗi mùa có những vẻ đẹp và những đặc tính riêng và mỗi người có cái nhìn riêng về mỗi mùa. Nhưng chắc chắn mùa xuân là mùa đẹp nhất và lôi cuốn lòng người nhất. Trời mùa xuân trong sáng, khí hậu mùa xuân mát mẻ, cảnh vật tươi mát, cây cối đâm chồi nảy lộc,

ngàn hoa đua nở, khoe sắc. Mùa xuân là nguồn cảm hứng phong phú cho văn nhân, thi sĩ và nhạc sĩ. Có vô số những bài nhạc

xuân đã được hát, được thổi bằng, được trình diễn mỗi độ xuân về. Riêng với người Việt Nam, nói đến mùa xuân là nói đến Tết. Tết có nhiều phong tục, nhưng điều nổi bật nhất là con cháu quây quần bên ông bà, cha mẹ để chúc mừng tuổi và nhận những lời khuyên bảo. Tống Ngọc đã làm một bài thơ tết với nội dung như sau:

*Mười ngày nghỉ tết qua rồi,
Chúng em chăm gấp mấy mươi đạo nào
Nhớ hôm mong một phong bao
Lời bà dặn: “Cố học sao nên người”
Khoanh tay thưa: “Cháu nhớ lời,
Từ nay chăm học làm vui cả nhà...”*

*Rồi men vịn lấy tay bà;
Cùng đi lễ tết trẻ già bên nhau
Mười ngày nghỉ tết đến mau
Giờ em cố học, mai sau nên người
Mùa xuân hoa cỏ tốt tươi
Trẻ mà chăm chỉ không lười mới ngoan.*

(Tống Ngọc)

Đã dài giọng về bốn mùa, nay xin được mạn đàm về chủ đề “Xuân Tin Yêu”.

“Tin Yêu” được kết hợp bởi hai động từ “Tin” (Believe) và “Yêu” (Love) và đối với người Công Giáo đây là hai trong ba nhân đức siêu nhiên (Tin, Cây, Mến).

TIN

Đi tìm định nghĩa cho chữ “Tin” và khảo sát những đặc tính của nó thì đi ra ngoài khả năng của người viết bài này. Vì vậy xin trích đăng một đoạn trong sách “Giáo Lý Giáo Hội Công Giáo” (GLGHCG) để quý vị tiện bề theo dõi:

“Đức Tin là sự toàn bản thân con người gắn bó với Thiên Chúa mạc khải. Đức Tin gồm một sự gắn bó của trí tuệ và của ý chí đối với sự mạc khải mà Thiên Chúa đã thực hiện về bản thân Ngài qua các hành động và các lời của Ngài. Như vậy “tin” có hai quy chiếu: quy chiếu về người và về chân lý; quy chiếu về chân lý nhờ sự tin tưởng vào người chứng tỏ chân lý đó. Chúng ta không được tin vào vị nào khác ngoài Thiên Chúa là Cha, Con và Thánh Thần. Đức tin là một hồng ân siêu nhiên của Thiên Chúa. Để tin, con người cần phải có những trợ lực nội tâm của Thánh Thần. Tin là một hành vi nhân linh, có ý thức và tự do, phù hợp với phẩm giá của nhân vị con người. Tin là một hành vi Giáo Hội. Đức tin của Giáo Hội đi trước, phát sinh, cứu mang và dưỡng nuôi đức tin của chúng ta. Giáo Hội là mẹ tất cả các tín hữu. “Không ai có thể có Thiên Chúa là Cha mà lại không có Giáo Hội là mẹ”. Chúng ta tin những gì chứa đựng trong Lời của Thiên Chúa, được viết ra hoặc được truyền tụng, và được Giáo Hội đề ra cho ta tin vì đã được Thiên Chúa mạc khải. Đức tin thì cần thiết có ơn cứu độ. Chính Chúa đã khẳng định: “Ai tin và được rửa tội, sẽ được cứu rỗi, ai không tin sẽ bị luận phạt” (Mc 16,16). Đức tin là sự nếm trước của trí thức sẽ làm cho chúng ta được diễm phúc ở đời sau (Sách GLGHCG trang 61-62).

Đối tượng của đức tin hay nói khác đi những gì người tín hữu phải tin để được cứu rỗi thì đã được trình bày rõ ràng và dứt khoát trong kinh Tin và trong kinh Tin Kính. Là người công giáo chắc chắn ai cũng thuộc lòng hai kinh này nên không muốn nhắc lại ở đây. Như

trên đã nói, Tin là một hành động trừu tượng, chúng ta tin những gì chứa đựng trong Lời của Thiên Chúa. Lời Chúa là tất cả toàn bộ Cựu Ước cũng như Tân Ước. Vậy để củng cố lòng tin, chúng ta hãy tìm hiểu thêm những câu, những đoạn mà Thánh Kinh nói về chữ TIN.

Khi tin tưởng tuyệt đối vào Thiên Chúa, chúng ta sẵn sàng để Ngài hướng dẫn, chăm sóc cuộc đời của chúng ta, mọi biến cố, mọi sự lành, sự dữ xảy đến đều nằm trong chương trình cứu độ của Ngài, chúng ta chỉ biết tin tưởng, phó thác, tuân theo. Đoạn Phúc Âm sau đây nói lên lòng tin và sự phó thác: “Người còn đang nói với đám đông, thì có mẹ và anh em của Người đứng bên ngoài, tìm cách nói chuyện với Người. Có kẻ thưa Người rằng: “Thưa Thầy, có mẹ và anh em Thầy đang đứng ngoài kia, tìm cách nói chuyện với Thầy.” Người bảo kẻ ấy rằng: “Ai là mẹ tôi? Ai là anh em tôi. Và Người giơ tay chỉ các môn đệ và nói: “Đây là mẹ tôi, đây là anh em tôi. Vì ai thi hành ý muốn của Cha tôi, Đấng ngự trên trời, người ấy là anh chị em tôi, là mẹ tôi” (Mat 12: 46-49).

Thánh sử Matthêu trong đoạn 5 câu 13 viết: “Rồi Đức Giêsu nói với viên đại đội trưởng rằng: “Ông cứ về đi ! Ông tin thế nào thì được như vậy!” và ngay giờ đó, người đầy tớ được khỏi bệnh.” Và cũng thánh sử Matthêu đã nhiều lần đề cập đến lòng tin tưởng vào Thiên Chúa. Khi Chúa Giêsu và các môn đệ xuống thuyền thì biển động, nước ập vào thuyền, nhưng Chúa Giêsu vẫn ngủ, các ông đến đánh thức Ngài và nói: “Thưa Ngài, xin cứu chúng con, chúng con chết mất!” Đức Chúa Giêsu nói: “Sao nhát thế, hỡi những người kém lòng tin” (Matt 8:28). Trong đoạn 9 câu 28 và 29, Chúa Giêsu đã nói với hai người mù: “Khi Đức Chúa Giêsu về tới nhà, thì hai người mù ấy tiến lại gần, Người nói với họ: “Các anh có tin là tôi làm được điều đó không? Họ đáp: “Thưa Ngài, chúng tôi tin. Bây giờ Ngài sờ vào mắt họ và nói: “Các anh tin thế nào thì được như vậy”.

Người đàn bà Ca-na-an đã xin Chúa Giêsu chữa người con gái của bà đang bị quỷ ám, nhờ lòng tin tưởng mãnh liệt và tuyệt đối mà con bà đã được chữa khỏi. Bây giờ Đức Chúa Giêsu đáp: “*Này bà, lòng tin của bà mạnh thật, bà muốn sao thì sẽ được vậy.*”

Đức tin giữ vai trò rất quan trọng trong bước đường tu đức của mỗi Kitô hữu. Trong Cựu Ước cũng như trong Tân Ước có nhiều đoạn đề cập đến sự cần thiết và ích lợi của đức tin. Sách Công Vụ Tông đồ đoạn 3, câu 16 viết: “*Chính nhờ lòng tin vào danh Người, mà danh Người đã làm cho kẻ anh em nhìn và biết đây trở nên cứng cáp; chính lòng tin Người ban đã cho anh này được khỏi hẳn như thế, ngay trước mặt tất cả anh em*”

Trong thư gửi tín hữu Ga lát, đoạn 3, câu 2-5 viết: “*Tôi muốn anh em cho tôi biết điều này thôi; anh em đã nhận được Thần Khí vì đã làm những gì luật dạy, hay vì đã tin nhờ được nghe? Anh em đã khỏi sự nhờ Thần Khí, nay lại kết thúc nhờ xác thịt sao? Mà quả thật là uổng công! Vậy Đấng đã rộng ban Thần Khí cho anh em và thực hiện những phép lạ giữa anh em, có phải vì anh em làm những gì luật dạy, hay vì anh em đã tin nhờ được không?*” Trong thư gửi tín hữu Roma, đoạn 3, câu 22 viết: “*Quả thế, người ta được Thiên Chúa làm cho nên công chính nhờ lòng tin vào Đức Giêsu Kitô. Tất cả những ai tin đều được như thế, bất luận là ai.*”

Nói đến các tấm gương sống trọn vẹn niềm tin Kitô giáo mà không nhắc đến Đức Mẹ Maria và tổ phụ Abraham là một điều quá ư thiếu sót. Phải, không ai bằng Đức Mẹ Maria, ngài đã thực hiện sự vâng phục của đức tin cách hoàn hảo nhất. Với niềm tin, Đức Maria đã đón nhận lời truyền tin của thiên thần mang tới, tin rằng: “*Đối với Thiên Chúa thì không có gì là không thể làm được*” (Lc 1:37). Và nhờ lòng tin vững mạnh, Mẹ đã đưa ra sự ưng thuận làm Mẹ Thiên Chúa. Đoạn Phúc âm sau đây cho chúng ta thấy sự vâng phục và tin tưởng tuyệt đối của Đức Maria vào Thiên Chúa: “*Sứ thần vào nhà trinh nữ và nói: Mừng vui lên, hỡi Đấng đầy ân sủng, Đức*

Chúa ở cùng bà. Nghe lời ấy, bà rất bối rối, và tự hỏi lời chào như vậy có nghĩa gì.... Bà Maria thưa với sứ thần: “Việc ấy sẽ xảy ra cách nào, vì tôi không biết đến việc vợ chồng.” Và rồi trong suốt cuộc đời của Mẹ, Mẹ đã gặp bao nỗi khó khăn, nhất là khi người con yêu dấu bị bắt, bị hành hạ, bị đóng đinh, bị vác thánh giá và chết nhục nhã trên thánh giá, đức tin của Mẹ đã không bao giờ giao động. Mẹ Maria luôn tin tưởng là Thiên Chúa sẽ hoàn tất lời hứa của Ngài. Chính nhờ lòng tin vững mạnh đó mà Mẹ đã vượt qua được mọi khó khăn và khi lia đời đã được thưởng cả hồn lẫn xác trên thiên đàng “Maria là người diễm phúc vì đã tin”.

Abraham, “người cha của mọi kẻ có lòng tin”, trong thư gửi giáo hữu Do Thái, khi hết lời ca tụng niềm tin của các tổ phụ, tác giả đã đặc biệt nhấn mạnh về niềm tin của Abraham: “Do lòng tin, Abraham đã vâng nghe tiếng gọi hãy lên đường tới một xứ sở mà ông sẽ được nhận làm gia sản, và ông đã lên đường và không biết mình đi đâu.”

Trong giáo hội chúng ta đang sống bây giờ cũng không thiếu những chứng nhân đức tin. Bằng chứng cụ thể và hùng hồn nhất là trên 300.000 người Công Giáo Việt Nam đã phải chịu bắt bớ, giam cầm, tù đầy nhưng họ vẫn luôn trung thành với Thiên Chúa và trung thành với đức tin. Trong số những vị này, 117 vị đã được tôn phong lên bậc hiển thánh.

Bây giờ xin bàn sơ lược về chữ “Yêu” trong chủ đề “Xuân Tin Yêu”.

YÊU

Ông Đào Duy Anh trong Hán Việt Tự Điển định nghĩa “Ái” là thương, yêu. Tự điển Pháp Việt dịch động từ Aimer là thương yêu. Còn Tự điển Anh Việt Hiện Đại thì giải thích chữ Love là yêu thương, mến chuộng.

Trong số những từ được nhắc đi nhắc lại nhiều nhất qua mọi thứ ngôn ngữ của loài người có lẽ không có từ nào mang nặng nghĩa bằng từ yêu. Đã sinh ra kiếp làm người không thể nào không đặt vấn đề yêu thương. Chữ yêu có những tầm thước rất thâm sâu và đã

trở nên chủ đề, nguồn cảm hứng cho các triết gia, văn nhân, thi sĩ.

Trong các tôn giáo có lẽ Phật giáo và Kitô giáo là đề cập đến chữ yêu nhiều nhất. Đạo Phật xếp chữ “Ái” vào “Thập Nhị Nhân Duyên”, là mười hai sự ham muốn lôi cuốn con người vào vòng luân hồi của cõi vô thường (Vân Uyên, vietcatholic.net).

Tư tưởng này ảnh hưởng nhiều trong văn chương Việt Nam và đã được nhiều tác giả khai thác, nhưng thâm thúy nhất có lẽ là thi hào Nguyễn Du.:

Tu là cõi phúc, tình là giây oan.

Qua câu thơ này, tác giả muốn xác định một cách mãnh liệt rằng chỉ có con đường tu, xa rời trần tục, vui với câu kinh, tiếng kệ nuôi dưỡng tâm tính mới gỡ thoát khỏi những ràng buộc của đường tình ái và tiến đến hạnh phúc Niết Bàn.

Quan niệm yêu thương trong Kitô giáo

Ngay trong tên gọi, chúng ta đã hiểu được rằng Kitô giáo là đạo thuộc về Thiên Chúa, thuộc về Đức Kitô, là đạo được chính Thiên Chúa truyền dạy cho mọi người. Giới răn lớn nhất và quan trọng nhất của Kitô giáo là giới răn yêu thương: yêu Thiên Chúa và yêu tha nhân. Sự yêu thương này không giới hạn và phải được trao ban cho hết mọi người, mọi thành phần, không phân biệt giàu nghèo, sang hèn. Chính Chúa Giêsu dạy phải yêu thương cả kẻ thù của mình nữa. Theo Thánh Kinh yêu là tất cả, yêu thương đế, yêu tha nhân, yêu đời này, yêu đời sau, dầu sống giữa chốn phồn hoa náo động hay trong nơi kín cổng cao tường đều là yêu và được yêu. Tình yêu trong đạo Công Giáo bắt chấp đau khổ, chết chóc. Chúng ta thường nghe giảng Thiên Chúa là tình yêu. Giới răn lớn và trong đại nhất mà suốt trong những năm tháng sống ở trần gian, Đức Giêsu đã làm gương và đã để lại cho loài người là “Giới Răn Tình Yêu”. Chính Chúa Giêsu đã nói với các môn đệ của Ngài về giới răn này như sau: “*Anh em hãy yêu thương nhau như Thầy đã yêu thương anh em. Không có tình yêu nào cao cả hơn tình yêu của người*

đã hy sinh tính mạng vì bạn hữu của mình” (Ga,15: 9-13).

Thánh Tông Đồ dân ngoại, trong thư gửi giáo dân thành Êphêso đã viết: *“Vây anh em hãy bắt chước Thiên Chúa, vì anh em là con cái được Người yêu thương, và hãy sống trong tình bác ái như Đức Kitô đã yêu thương chúng ta, và vì chúng ta đã tự nộp mình làm hiến lễ, làm hy lễ dâng lên Thiên Chúa, tựa hương thơm ngào ngạt” (Ep 5, 1-2).*

Chúa Giêsu sống và truyền dạy giới răn yêu thương. Vì yêu thương loài người, vì muốn cứu chuộc loài người khỏi trầm luân, Đức Giêsu đã trút bỏ mọi sự giàu sang, uy quyền để xuống thế làm người, mang thân phận nghèo hèn như những con người tầm thường khác. Điều này đã được thánh sử Luca ghi lại như sau: *“Bà sinh con trai đầu lòng, lấy tã bọc con, rồi đặt nằm trong máng cỏ, vì hai ông bà đã không tìm được chỗ trong nhà trọ.”* Sinh ra trong khó nghèo và trong cuộc đời chính Đức Kitô đã làm gương về đức nghèo khó đó. Thánh Matthêu trong đoạn 8, câu 19 đã ghi lại cuộc đối thoại giữa Chúa Giêsu với một kinh sư như sau: *“Thấy chung quanh có đám đông, Đức Giêsu ra lệnh sang bờ bên kia. Một kinh sư tiến đến thưa Người rằng: Thưa Thầy, Thầy đi đâu, tôi cũng xin đi theo. Đức Giêsu trả lời: Con chồn có hang, chim trời có tổ, nhưng Con Người không có chỗ tựa đầu.”*

Vì yêu thương Chúa Giêsu phục vụ trong khiêm tốn

Chúa Giêsu yêu thương loài người không phải chỉ sinh ra nghèo hèn nơi hang Bêlem giá lạnh, nhưng sự yêu thương vô bờ bến đó còn được thể hiện trong cuộc đời của Ngài bằng sự phục vụ trong khiêm tốn, dịu dàng. Chúa Giêsu đã từng tuyên bố: *“Con Người không đến để được phục vụ nhưng để phục vụ và hiến sự sống làm giá cứu chuộc nhiều người” (Matt 20-28).*

Là người Kitô hữu chắc chắn ai trong chúng ta cũng biết trong bữa ăn cuối cùng, Chúa Giêsu đã cởi áo khoác ngoài rồi quỳ xuống

trước các môn đệ mà rửa và hôn chân từng người. Khi đã làm xong, Chúa Giêsu khoác áo vào về chỗ và nói với các môn đệ: *“Anh em có hiểu việc Thầy mới làm cho anh em chăng?. Anh em gọi Thầy là Thầy, là Chúa, điều đó phải lắm. Vì quả thật Thầy là Thầy, là Chúa. Vây nếu Thầy là Chúa và là Thầy, mà còn rửa chân cho anh em, thì anh em cũng phải rửa chân cho nhau. Thầy đã làm gương cho anh em để anh em cũng làm cho nhau như Thầy đã làm cho anh em” (Ga 3,12-15).*

Vì tình yêu Chúa Giêsu rất nhạy cảm và giàu lòng trắc ẩn

Ngoài tinh thần phục vụ, yêu thương hết mọi người, nhất là những người nghèo khó, bệnh tật, Chúa Giêsu còn chữa lành những người bị quỷ ám, người mù,

người điếc, người câm, người loạn huyết, v.v và cho cả kẻ chết sống lại. Thánh Matthêu trong đoạn 9 câu 35-36 đã kể rằng: *“Chúa Giêsu đi khắp các thành thị, làng mạc, giảng dạy trong các hội trường, loan báo Tin Mừng nước trời và chữa hết các bệnh hoạn, tật nguyền. Ngài đã chạnh lòng thương trước sự khổ cực của dân chúng, vì họ làm than, vất vưởng như bầy chiên không người chăn dắt.”* Cũng thánh Matthêu trong đoạn 14 từ câu 15-20 đã viết: *“Chiều đến, các môn đệ lại gần thưa Chúa Giêsu: nơi đây hoang vắng và muộn rồi, vậy xin Thầy giải tán đám đông, để họ vào các làng mạc mua lấy thức ăn. Chúa Giêsu bảo: họ không cần phải đi đâu cả, chính anh em hãy cho họ ăn. Các ông đáp: “Ở đây chúng con chỉ có vòn vện năm cái bánh và hai con cá.” Ngài bảo: “Đem lại đây cho Thầy”. Rồi sau đó Ngài truyền cho đám đông ngả mình trên cỏ. Ngài cầm lấy năm cái bánh và hai con cá, ngước mắt lên trời, dâng lời chúc tụng, bẻ ra trao cho các môn đệ và môn đệ trao cho đám đông. Ai nấy đều ăn và được no nê. Những mẩu bánh còn thừa, người ta thu lại còn được mười hai giỏ đầy.”*

Trong Phúc Âm có rất nhiều chỗ Chúa Giêsu đã khóc với người khóc, đã đau khổ với người đau khổ. Chẳng hạn khi thấy người chị của La-gia-rô khóc nức nở trước cái chết của người em yêu quý, Chúa Giêsu đã hỏi: "*Các người để xác ông ấy ở đâu?*" Họ trả lời: "*Thưa Thầy, mời Thầy đến mà xem.*" Chúa Giêsu liền khóc.

Qua những giọng trích dẫn và trình bày trên, chúng ta thấy sự yêu thương trong Kitô giáo không phải chỉ nhìn dưới khía cạnh tự nhiên theo luật hấp dẫn âm dương như trong Nho giáo, cũng không muốn trốn thoát như quan niệm của Lão giáo và cũng không phải sợ khổ vì yêu như quan niệm của Đức Phật. Trái lại Kitô giáo coi yêu thương là một giới răn và bó buộc mọi người phải tuân giữ, thực hành không phải chỉ đối với Thiên Chúa nhưng còn phải đối với tha nhân nữa. Vì chỉ có yêu thương chân thành, con người mới có hạnh phúc thật sự và mới tạo được hạnh phúc cho người khác. Ở đâu có yêu thương, ở đâu có Thiên Chúa hiện diện và được Thiên Chúa chúc phúc.

Sau đây xin trích một đoạn trong thư gửi tín hữu Côrintô để chúng ta thấy sự cần thiết và quan trọng của đức mến: "*Giá như tôi có nói được các thứ tiếng của loài người và của các thiên thần đi nữa, mà không có đức mến, thì tôi cũng chẳng khác gì thanh la phèng phèng, chũm chọe xoang xoảng. Giá như tôi được ơn nói tiên tri, và được biết hết mọi điều bí nhiệm, mọi lẽ cao siêu, hay có được tất cả đức tin đến chuyển núi dời non mà không có đức mến thì tôi cũng chẳng ích gì cho tôi*" (đoạn 13, câu 1,2,3). Hiện nay Đức tin, cậy, mến cả ba đều tồn tại, nhưng cao trọng hơn cả là Đức Mến.

Trên đây đã trình bày và trích dẫn những câu, những đoạn nói về Tin và Yêu có liên quan giữa Thiên Chúa và con người. Nhưng trong cuộc sống hàng ngày, trong sự giao tế, trong vấn đề tình cảm, tình đời, tình người, chữ Tin

và chữ Mộng cũng giữ một vai trò quan trọng. Trong gia đình, yêu cha mẹ, vợ chồng, con cái không tin tưởng nhau thì làm sao có được một gia đình yên vui, đầm ấm, hạnh phúc. Nếu vợ chồng không tin tưởng nhau, luôn sống trong nghi kỵ thì làm sao tình yêu có thể bền chặt. Trong cộng đoàn nếu mọi người nghi kỵ lẫn nhau, mất niềm tin ở người lãnh đạo thì cộng đoàn sẽ không thể phát triển. Trong một quốc gia, nếu dân chúng mất niềm tin ở người lãnh đạo thì dân chúng sẽ không thể có sự cộng tác và đất nước sẽ không giàu mạnh được. Không phải chỉ Kitô giáo mới có niềm tin mà các giáo phái khác cũng có niềm tin riêng của họ, chẳng hạn Đạo Phật tin có Niết Bàn.

Để kết luận những cảm nghĩ về chủ đề "Xuân Tin Yêu", xin trích lời của thánh Phaolô gửi tín hữu Côrintô khi ngài giải thích về Đức Mến: "*Đức mến thì nhẫn nhục, hiền hậu, không ghen tương, không vênh vang, không tự đắc, không làm điều bất chính, không tìm tư lợi, không nóng giận, không nuôi hận thù, không mừng khi thấy sự gian ác, nhưng vui khi thấy điều chân thật, đức mến tha thứ tất cả, chịu đựng tất cả.*" (đoạn 13, câu 4-7). Là một phần tử trong gia đình, một thành viên trong cộng đoàn, một công dân trong một nước, một con người trong xã hội, chúng ta phải làm gì để mọi người có niềm tin vào thượng đế, để mọi người tin tưởng, yêu thương nhau. Giới răn Yêu Thương đã được ban hành trên hai ngàn năm nay, nhưng hiện nay nhân loại vẫn sống trong chiến tranh, hận thù, đói khổ. Phải chăng vì luật yêu thương chưa được thực hiện, niềm tin chưa ăn sâu vào tâm khảm con người.

Hy vọng với chủ đề "Xuân Tin Yêu" mà Cộng Đoàn đã chọn làm chủ đề cho tờ Đặc San Xuân Mậu Tý cũng như cho buổi Văn nghệ mừng xuân sẽ là cơ hội thắp sáng lại niềm tin, củng cố lại niềm tin cũng như thực hành sự yêu thương trong gia đình, trong cộng đoàn và rộng hơn giữa con người với Thiên Chúa cũng như giữa con người với nhau để nhân loại được sống trong an vui, hạnh phúc.

New Jersey, Dec. 17, 2007

CON CHUỘT NHẤT

Du Sơn*

(trích từ “Tâm Sự Với Chính Mình” tập II)

Càng ngẫm nghĩ, càng thấy ông bà ta ngày xưa hay thật là hay. Các cụ dường như ít được đến trường lớp. Đại đa số chẳng bao giờ được bước qua ngưỡng cửa Trung hay Đại học, và thời xưa cũng chẳng có Đại học (theo đúng nghĩa) để mà bước qua. Các cụ sống dựa vào kinh nghiệm, và dùng kinh nghiệm dạy lại cho con cháu – không phải bằng những luận án cao học, tiến sĩ – nhưng là những câu ca dao tục ngữ: rất thâm thúy nhưng ngắn gọn, thực tế, dễ nhớ và dễ hiểu.

“Có mới, nói cũ,” ai cũng biết câu tục ngữ này. Nó ám chỉ những người dễ vô ơn, bạc tình, bất nghĩa; những người khi có cái mới – cái mới thường tốt hơn, nên vứt bỏ đi cái cũ – đã quen, đã nhàm, đã chán. Nói ngắn gọn là những người “thấy trắng quên đen.” Dĩ nhiên, những người này thì đáng trách và không đáng phục.

Chẳng hiểu tại sao chiều nay đầu óc mình lại lẩn mẩn về câu tục ngữ này: *có mới, nói cũ.*

Trong tay không có tự điển tiếng Việt, hay một cuốn sách giải thích tục ngữ ca dao, nên càng lẩn mẩn hơn. Mình tự nghĩ: hiểu theo những nghĩa ở trên là mới hiểu được nửa ý của các cụ, và nghĩa đó có chiều hướng tiêu cực. Về mặt tích cực, có thể các cụ cũng dạy, là khi đã có cái mới thì phải bỏ đi cái cũ, chứ đừng khăng khăng theo kiểu “áo rách phải giữ lấy lề.” Ở đây mình chỉ đoán già đoán non, chứ không dám quyết. Đoán như vậy, là bởi nếu cứ khăng khăng hiểu theo một chiều,

thì nhiều khi mắc kẹt. Khoa học tiến bộ rồi mà lại cứ khăng khăng là phải ăn trầu nhai thuốc thì răng mới chắc, là hồng hết chuyện. Tâm thức thời đại đã đổi thay, mà cứ khăng khăng là phải có hàm răng đen – đen nhánh hạt huyền - mới là người con gái đẹp, thì ế chồng một cách dễ dàng. Cả thế giới ý thức và đề nhân quyền nhân phẩm, mà mình cứ khăng khăng “chồng chúa vợ tôi” thì có ngày sẽ bị “lê bóng.” Khoa học cho biết là muối giữ nước trong cơ thể và rất nguy hiểm cho những người có bệnh cao máu, mà cứ khăng khăng trong việc kho nấu là “con tôm phải ôm hạt muối” thì có ngày bệnh viện, dù có trang bị máy móc tối tân tới đâu, cũng phải bó tay!

Có mới phải nói cũ đi. Điều này đúng trong nhiều trường hợp. Nhiều khi không có cái mới, cũng phải bỏ đi cái cũ. Và điều này cũng đúng, cũng cần, trong rất nhiều trường hợp, nhất là trong quan hệ tình người. Không bỏ qua được, thì tình người không chan hòa. Không bỏ qua được thì người ta không thể hòa hoãn khi có những xích mích xảy ra, giống như câu chuyện chẳng hạn. Chuyện này mình đã nghe kể nhiều lần, nhưng mỗi lần, người kể có lối mô tả và mặc cho nó một ý nghĩa khác nhau, nên mình chưa chán.

Chuyện kể là vào tối ba mươi Tết nọ, sau khi vớt bánh chưng và đặt lên bàn ép hủ hoi; nồi thịt kho đông để ăn với dưa cải dưa hành trong những ngày tết đã được cất cẩn thận vào trong chạn, cụ ông cụ bà yên trí thoải mái, nên ngồi hủ hủ, hàn huyên tâm sự vào tối ba mươi. Hai cụ cùng nhau ôn lại những chuyện vui chuyện buồn xảy ra với chính mình và con cháu trong năm cũ; những việc phải làm cho sáng hôm sau, ngày mùng một Tết; và những dự tính cho một năm mới trước mặt.

Đang đàm ẩm vui vẻ, thì một con chuột nhắt, vì nghe mùi thơm của bánh chưng mới luộc, vì mùi thịt mỡ kho hấp dẫn, nên đã chui qua vách lá, mò vào kiếm ăn. Con chuột chạy loáng trước mặt hai cụ, và thế là cả hai cùng đứng bật lên đi tìm con chuột, nếu không thì đêm nay nó sẽ cắn nát những đòn bánh chưng.

Vì tuổi già mắt kém, cả hai cùng không thấy rõ con chuột đã chạy đi trốn hướng nào. Cụ ông thì nghĩ nó chạy về phía tay trái. Còn cụ bà thì quả quyết là nó chạy về phía tay phải. Bầu khí đang vui bỗng trở nên buồn! *Nó chạy về phía này mà ông lại đi tìm phía đó, cụ bà phàn nàn. Vì nghĩ là nó chạy về phía tay trái, nên cụ ông buông lời trách: chỗ nó trốn thì lại không tìm, cứ lo tìm chỗ không đâu!*

Ông bên trái, bà bên phải, “nam tả, nữ hữu,” cứ thế hai cụ choảng qua choảng lại. Lom khom một lúc, chuột đâu chẳng thấy, chỉ thấy hai cụ vã cả mồ hôi. Chẳng nói chẳng rằng, hai cụ rẽ gánh, lên giường đi ngủ trong sự hậm hực, âm ức. Hậm hực con chuột nhất thì ít, nhưng âm ức nhau thì nhiều.

Nằm chán mà giấc ngủ chẳng đến. Cụ ông ngẫm nghĩ: *vô duyên thật, cái con chuột nhất. Chỉ vì mây mà tao với bà lão*

đâm ra xích mích. Dù không ngủ được nhưng cụ ông vẫn nằm yên, sợ động đây sẽ làm cụ bà thức giấc. Đợi đến gần gà gáy, cụ ông lay lay cụ bà: *bà ạ, câu chuyện tối qua chẳng ra sao cả. Chỉ vì cái con chuột nhất, mà mình đâm ra xích mích. Tối qua giá tôi với bà cứ lờ nó đi thì đâu có chuyện. Nó nhỏ bằng ngón chân cái, thì có ăn cho lắm cũng hết một góc bánh chưng là cùng! Thôi bà ạ, bỏ qua đi và làm hòa với nhau, chứ sáng này đây, đầu năm đầu tháng, con cháu nó kéo nhau về chúc tuổi mà thấy ông bà mặt nặng mặt nhẹ với nhau thế này thì coi không được. Bỏ đi bà ạ...*

Thấy cụ ông xuống nước, có thiện chí làm hòa, cụ bà xuôi lòng và nói: *Ừ, hòa thì hòa, nhưng ông phải nhận là con chuột nó chạy về phía tay phải!*

Khiếp quá cụ bà ơi, câu chuyện bé tí, còn con, thật vô duyên vô nghĩa, xảy ra mãi tối hôm qua, vậy mà vẫn không chịu bỏ qua, không chịu “nói cũ” mà vẫn cứ khăng khăng bắt cụ ông phải nhận là con chuột nó chạy về phía

tay phải, mặc dù chính mắt cụ cũng chẳng thấy rõ! Cụ rõ là chấp nhận hòa, nhưng không chịu bình. Nói cách khác là vì tét nhất, nên chấp nhận đình chiến, chứ chưa có một thiện chí kiến tạo hòa bình.

Trước đây mình có nghe vài nhà tâm lý nói là những người thân, những người trong gia đình khi có lung củng, thì khó làm hòa hơn là người ngoài. Càng quan sát mình càng thấy nhận xét này là đúng. Và suy nghĩ thêm thì thấy điều này cũng dễ hiểu thôi. Phải biết nhau, gần nhau thì mới có lung củng, chứ những người xa lạ, kẻ ở một làng người ở một huyện thì mấy khi có cơ hội gặp nhau để có bất bình? Chén bát cũng vậy, phải để chung một thau một rổ thì mới có xô xát, chứ đặt mỗi cái trong một tủ riêng thì làm sao mà xảy ra được. Tương tự như vậy, lung củng giữa những người thân thì khó hàn gắn hơn, vì tất cả đều có một mẫu số chung: “thương nhau lắm, cắn nhau đau.” Thương càng nhiều, hy sinh càng nhiều, cho đi càng nhiều, hy vọng càng nhiều, đến lúc bị ngược đãi người ta dĩ nhiên thấy xót xa hơn, thấy khó quên hơn. Còn “va chạm với người dung nước lã, thì ai lại dại để bụng làm gì,” có một người bạn nói thế.

Mình nhớ có một lần ra quán uống cà-phê với một anh bạn. Quán nằm cạnh ngay chợ cá, vậy mà lúc nào cũng tấp nập người. Có lần chính hai đứa mình phải tự tìm ghế mà ngồi, vì không còn chỗ. Chẳng biết hôm đó vợ hẳn dặn mua cá mua tôm hay sao, mà ly cà-phê mới hết hơn phân nửa, hẳn lại bước ra hàng cá. Bà hàng cá nổi tiếng là “chăng,” và hôm nay chính mình chứng kiến. Anh bạn chưa kịp quan sát xem có những loại cá gì, thì bà đã la um: “mua gì, mua bao nhiêu ký thì nói cho người ta cân, sáng sớm mở hàng mở chợ mà cứ đứng nhìn như thế, thì hôm nay bà chỉ có nước ế... Mua cá gì, mua bao nhiêu thì nói!” Anh bạn bỏ đi, quay trở vào quán. “Đúng là con mẹ hắc ám!” hẳn nói, rồi vui vẻ trở lại với ly cà-phê của mình. Hẳn hành xử rất đúng, vì với những người đầu đường xó chợ, mà lại để bụng để dạ thì đúng là dại.

Biết là càng những người thân, càng gần gũi nhau như vợ chồng, thì lại càng phải tế nhị, phải suy trước khi nói, phải nghĩ trước khi làm. Những điều này thì ai cũng muốn cũng làm. Thế nhưng, nhiều khi một chuyện xảy ra, mới xem tưởng là cố ý, nhưng thực chất chỉ do vụng về, hay một giây phút bốc đồng mà thôi. Mình nghĩ các nhà tâm lý nói đúng, nhưng không có nghĩa là mỗi lần bất hòa giữa những người thân là một lần vô phương cứu chữa. Mình tin là không phải như vậy. Khó, thì có thể, còn tắc nghẽn luôn thì chắc là không, trừ những người cố chấp cố nhất mà thôi. Lý do là vì một khi đã thương đã mến, thì chẳng ai lại cố tình cố ý làm khổ lẫn nhau. Và nếu người ta chỉ vì vụng về, bốc đồng, thì mình phải biết bỏ qua, bởi tất cả đều là con người chứ đâu phải thần hay thánh. Cứ khăng khăng một mực, cứ ương thì còn gì là nghĩa là tình. Bỏ qua được, quên đi được, để tình thương bao trùm lên được thì mới đáng quý đáng trọng. Chứ cứ nằng nặc, cứ ương, thì đâu có chan hòa tình người, đâu có cao thượng trong nhân cách?

Chín bỏ làm mười. Cha ông mình dạy thế. Học toán mà tính kiểu này thì lãnh zê-rô. Nhưng học làm người mà chưa biết tính kiểu này thì chưa thể “đỗ đạt.” Chẳng ai làm người mà không có lần vụng dại cách này cách khác. Biết mình, và biết nghĩ đến người thì mới là hay.

Vẫn đang tiếp tục nghĩ thêm về chủ đề này, thì sáng nay thứ Bảy, mấy bà cụ nhờ mình chở đi hái táo. Táo Fuji ngon thật là ngon. Nó giòn giòn, dớt dớt – không ngọt mà cũng không chua. Mình đi lần đầu nên không có kinh nghiệm, còn các bà họ đem theo một con dao nhỏ, và thế là tha hồ gọt vỏ, ăn thoải mái, ăn cho đến chán đến chê. Vì cây nào cũng sai trái, nên các bà không muốn vào trong, chỉ hái ở những hàng ngoài. Mình thì thích mạo hiểm nên đi sâu vào vườn. Càng vào sâu, thì những quả táo càng to hơn, vì chưa có người hái.

Tám đồng một bịch, nếu khéo xếp thì được từ mười lăm đến hai chục quả. Vì những hàng

mình hái quả to, nên cố nhét thế nào thì mỗi bịch cũng chỉ được hơn chục quả mà thôi. Đây bịch xong mình đi lòng vòng quan sát, lúc đó mới thấy là ở những hàng trong này táo rụng đầy gốc cây, vì chín quá mà không có người hái.

Từ từ đi qua hàng này sang hàng khác, mình nhìn những trái táo rụng dưới gốc mà tiếc, nhưng biết làm sao. Nghe ngoài kia tiếng ời ời của các bà gọi đi về, thì một tư tưởng chợt đến trong trí: trái cây còn vậy, hưởng chi con người: *ương quá là phải chín, và chín quá là phải rụng.*

Đề cho xe nổ máy, mình lảm bảm như tự nhắc lòng: *chỉ có những người muốn rụng, thì mới ương ương cố chấp mà thôi.*

*Du-Son lấy âm từ tên thánh Giuse, là bút hiệu của Lm. Joseph Nguyễn Bảy, M.A., M.Div., J.C.L..nguyên đại diện Giám Mục về tư pháp và Chánh-Án Tòa-Án Hôn-Phối địa phận Columbus, Ohio, U.S.A.

Danh Ngôn

- Cuộc đời là một dòng sông, kẻ nào không chịu học bơi sẽ bị nước nhận chìm.
- Suốt đời làm lành, lành cũng chưa đủ. Một ngày làm ác, ác đã có thừa.
- Một lòng ăn ở cho phải đạo thì trời cũng không hại nổi.
- Người trí túc (hiểu biết), Trời không bắt nghèo được. Người không cầu cạnh ai, Trời không bắt nghèo được.
- Trong đạo xử thế, biết trách mình là người khôn, chỉ trách người là người dại.
- Khi công nhận cái yếu của mình, con người trở nên mạnh mẽ.
- Một ngày không làm việc là một ngày ăn cắp.

BẠN TÝ CỦA TÔI

Tôn Thất Đàm

Tý là tuổi con Chuột, năm nay 2008 là năm Mậu Tý. Vậy tôi xin kể về chuyện Chuột năm xưa, cách đây 36 năm về trước, hầu các bạn đọc giải sầu trong ba ngày Xuân nơi đất tạm dung này.

Đó là vào mùa Xuân Nhâm Tý năm 1972 (cũng là năm Chuột). Sau lần “di tản chiến thuật” khỏi tỉnh Quảng Trị, đơn vị tôi đã lọt vào ổ phục kích của địch quân, tôi bị bắt làm tù binh và đưa ra giam giữ tại làng Thất Khê thuộc tỉnh Lạng Sơn (Bắc Việt). Suốt trong 12 tháng trời tôi bị “biệt giam” một mình trong căn lều tối tăm, không được tiếp xúc với các bạn tù khác, vì đối phương nghi ngờ tôi có âm mưu vượt ngục.

Thế rồi, cứ ngày này qua ngày khác tôi chỉ sống trong bóng tối. Ban ngày thì có một vài chút ánh sáng lọt xuyên qua mái lá. Đêm về thì chỉ nghe tiếng côn trùng rí rích, buồn ơi là buồn!... Phần thì nhớ gia đình, phần thì bụng đói vì ăn quá thiếu thốn, mỗi lần chỉ được một chén cơm độn khoai cho qua ngày. Nhiều lúc tôi muốn tìm cái chết cho thoát khỏi cảnh khốn cùng này, nhưng vì đức tin không cho phép tôi làm như vậy.

Bỗng một hôm như có phép màu nhiệm. Trong túp lều tranh vách đất, tôi cũng được nằm trên một chiếc chiếu trải dưới sàn nhà nhưng hai chân bị cùm, cho nên những sinh vật trong căn lều đó như gián, thằn lằn, chuột, rắn rết đều là bạn thân của tôi trong suốt thời gian đó.

Rồi một hôm tôi đang chập chờn trong giấc ngủ mê mõi vì phải nằm như vậy suốt ngày đêm thì có một chú chuột khá to như chuột cống bò đến gần tôi và đưa hàm răng gặm nhẹ

vào đầu mấy ngón chân tôi, tôi giật mình tỉnh giấc thì nó lại lùi ra xa đứng nhìn tôi sững sờ. Hai cái râu ngoắc lên ngoắc xuống, miệng kêu chích chích... Lòng mình đang buồn, dạ dày thì đói meo, mà chất tươi thì thiếu đã từ lâu, nên trong tâm trí tôi đã nghĩ ra cách bắt bằng được chú chuột này để ăn cho đỡ đói lòng. Nhưng làm sao mà bắt được nó bây giờ, trong lúc hai chân tôi đã bị cùm rồi! Còn hai tay thì ngoài tầm tay với tới nó. Tôi và nó cứ nhìn nhau trong ánh sáng mờ ảo của căn lều mà bụng tôi muốn cào lên vì đói và thèm thịt.

Thế rồi ngày này qua ngày khác chú chuột vẫn lẩn la đến chỗ tôi nằm. Tôi tìm kế làm bạn với chú chuột này bằng cách là cứ mỗi bữa ăn một chén cơm của tôi, tôi ráng để dành ra một nhúm nhỏ cho nó. Tôi đặt nhúm cơm gần chỗ tôi nằm ngang với tầm tay để dễ bề bắt lấy nó khi nó đến ăn nhúm cơm này. Nhưng ngày này qua tháng nọ tôi chưa bao giờ đụng tay vào thân nó được. Vì chú chuột này rất khôn lanh, nó chỉ đợi khi nào tôi nhắm

mắt thêm thiếp ngủ rồi nó mới nhẹ nhàng bò tới tha nhúm cơm quý báu của tôi mà chạy đi mất! Thế rồi, lâu dần nó lại thân thiết với tôi hơn, vì ngày nào tôi cũng san sẻ cho nó một chút cơm nên đến bữa thì nó bò tới và lẩn la làm bạn với tôi. Nó đã quen rồi, nên không còn sợ tôi nữa và tôi cũng không

còn ý định bắt nó ăn thịt nữa. Vì chú chuột này bây giờ là nguồn an ủi và là bạn duy nhất của tôi trong lúc cô quạnh này. Có nhiều khi tôi đang lo buồn thì nó lại chui dưới hang lên đứng múa máy nhảy nhót và kêu chích chích thật là vui tai.

Bỗng một hôm tôi vừa thức dậy thì thấy ngay bên cạnh tôi một con dế mèn vừa mới chết do chú chuột nọ tha đến cho tôi đêm qua. Có bữa nó lại mang đến cho tôi một con châu chấu, có hôm nó lại tha đến cho tôi một con thằn lằn. Và cứ thế, ngày này qua tháng nọ gần một năm trời trong cuộc đời tù binh của tôi bớt đói cũng nhờ chú chuột thân thiết và

cũng là ân nhân của tôi trong trại tù Lạng Sơn này. Đường như nó cũng thông cảm được nỗi cô đơn và đói rách của tôi, nên nó đã đến để an ủi và tiếp tế những món ăn cho tôi.

Cho đến một ngày tôi được “trao đổi tù binh” nó cũng đánh hơi biết được hay sao, mà sáng hôm đó nó tha đến cho tôi một con rắn mối rất béo. Thật là ngon miệng và hạnh phúc nhất cho tôi trong lúc này. Thế mà thời gian trước đó, rất nhiều lần tôi tìm cách bắt nó để ăn thịt chứ! Rất may là chưa thực hiện được, nếu không thì bây giờ tôi vô cùng ân hận...

Thế rồi, hôm sau nữa tôi không còn thấy chú chuột bạn tôi trở lại nữa. Tôi nhớ nó vô cùng! Bỗng qua ngày mai, cửa nhà giam của tôi bật mở. Tôi được lệnh ra khỏi trại giam để về Hà Nội bồi dưỡng, chờ ngày “trao đổi tù binh” theo hiệp định Paris ký ngày 27/1/1973.

Trước ngày tôi bị bắt làm tù binh thì vợ tôi đã mang thai được 4 tháng. Cũng trong năm Chuột 1972 đó, vợ tôi ở nhà hạ sinh được một hoàng tử cũng tuổi con Chuột (Nhâm Tý) và ngày tôi được “trao đổi tù binh” trở về, thì tôi cũng có thêm được một cu Tý.

Thật vậy, giờ này trong lòng tôi luôn nhớ về năm Chuột có thật nhiều vui buồn, đau thương lẫn lộn. Luôn nhớ về chú chuột thân yêu của tôi ở trong trại tù Lạng Sơn. Với những ai thì tôi không biết, nhưng đối với tôi thì rất thương yêu những chú chuột, luôn sẵn sàng bảo vệ và giải thoát cho những chú Chuột nào chẳng may bị sa cơ mắc bẫy. Vì cuộc đời tôi đã gắn liền với những chú chuột ân tình!

Ôi! Chuột, chuột, chuột, những chú Chuột, o Chuột với tôi thật là tuyệt vời...

Hương Tinh Hoa Mộng

Thái Hoàng

*Từ bao lâu trong âm thầm đơn lẻ
Nhìn cuộc đời nhân thế cứ vùn xoay
Trong âm u chẳng thiết đến ngày mai
Tôi đi mãi trong tương lai mờ mịt ...*

*Và hôm nay quả tim tôi sống lại
Im lặng kia bỗng đã hóa xuân xao
Vị em đến mang cho tôi sức sống
Ánh dương em đang tỏa sáng ngọt ngào.*

*Phải chăng em là nàng tiên giáng thế
Hương tóc em như mật ngọt đồng hoa
Ước gì em luôn ở mãi bên ta
Ông với bướm cùng nhau làm mật ngọt.*

*Chỉ còn thấy đời ta trên cõi thế
Làm tình nhân sống cho đến ngàn thu
Ôi hạnh phúc! còn đây mình gắng giữ
Có được nhau duyên kiếp chẳng nhạt nhòa.*

Năm Tý Nói Chuyện Chuột

Phan văn An

Chuột là một loại động vật nhỏ, thuộc loại có vú, bộ gặm nhấm, rất tinh nhanh. Hầu như nước nào và chỗ nào cũng có sự hiện diện của chuột. Chuột là một trong những loài vật phá hoại mùa màng rất nguy hiểm và trở thành kẻ thù của nông dân. Từ xưa đến nay người ta đã dùng nhiều cách để diệt chuột như thuốc chuột, bẫy chuột nhưng loại tinh ranh này vẫn còn tồn tại và nhờn nhợt phá phách mùa màng, ngay cả trong nhà như áo quần, thóc lúa giống cũng bị chuột phá phách. Một đặc tính của chuột là đa tình vì vậy người đời thường ví những kẻ đi ăn vụng ái tình là “Mèo Chuột”. Ngôn ngữ Việt Nam thật phong phú và lối so sánh thật chính xác. Mèo thì hay rình mò, hay làm việc ban đêm, dùng để ám chỉ các nàng; còn chuột thì hay ăn vụng, phá phách, ám chỉ con trai. Trong khoa tướng số dân gian, người ta cũng dùng danh từ “mặt chuột kẹp” để chỉ những người xảo quyệt và keo kiệt. Chuột có nhiều thứ như chuột nhắt, chuột chù, chuột cống, người ta còn phân biệt chuột đồng, chuột nhà. Trong tác phẩm: “O Chuột” Tô Hoài đã mô tả chuột nhắt và chuột chù như sau. “Anh Chuột Chù có cái mồm dài nghêu, cứ vác mồm đã đủ mệt, đi đến đâu cũng rụt rụt rè rè. Hễ hơi có cái gì đáng sợ là vội hốt hoảng chạy cuống lên, vãi cả đáí và kêu riu rít. Đã thế lại còn chậm và cũng không biết leo tường, leo cột, chỉ ở luẩn quẩn sát mặt đất. Thật là một thứ chuột cùng dân, thấp kém nhất trong xã hội chuột. Vậy mà thiên hạ lại ưa thứ chuột đó. Không phải ưa cái thân hôi hám của nó, chẳng đã có câu: “Hôi như chuột chù.” nhưng người ta chỉ ưa có cái tiếng kêu: “chu úc..chu úc..” các cụ ta nói: “Áy Chuột Chù bảo: ‘Túc, Túc, nghĩa là đủ đủ’”. Nhà ai mà Chuột Chù cứ “túc túc

luôn, ắt hẳn nhà ấy sắp có việc đại phát tài. Còn chuột nhắt, thân chúng nhỏ nhắn, mồm chúng xinh xinh vừa phải. Về sự nhanh nhẹn, phải biết rằng nhờ ở cái thân hình bé bỏng, chúng leo vun vút, chúng chạy nhón nhắt như có phép biến hóa.”

Ngoài bản tính tinh ranh và hay phá hoại mùa màng, chuột còn là một loại động vật nguy hiểm đến mạng sống con người. Chuột là một trong những nguyên nhân gây ra bệnh dịch hạch và trong lịch sử loài người loại bệnh này đã làm cho nhân loại khiếp sợ.

Sau đây là những bệnh do chuột gây ra:

- Rickettsial pox: giống như chicken pox hay là bệnh đậu mùa.
- Bệnh sốt khi bị chuột cắn.
- Trúng độc trong thức ăn nếu bị chuột ăn trước hay có phân hay nước tiểu của chuột trộn lẫn trong đồ ăn.
- Chuột có thể truyền những con vi khuẩn qua người.
- Nếu nhà có chuột trong nhà hay garage bạn có thể hít vào bụi bặm có vi trùng của chuột và sẽ không thở được. Bệnh này rất nguy hiểm.

Chuột sống trung bình khoảng năm tháng, vì thường bị các con vật khác như mèo, rắn, nhưng bình thường chuột có thể sống đến hai năm nếu được nuôi trong phòng thí nghiệm. Thường chuột là thực phẩm của mèo, của rắn, chó dại và của một vài loại chim. Ở Việt Nam ngày xưa thường nhà nào cũng có nuôi mèo nhất là ở nhà quê. Nuôi mèo không phải để làm cảnh hay để nâng niu, chiều chuộng như ở Mỹ hay một vài trước trên thế giới ngày nay, nhưng ở Việt Nam nuôi mèo trong nhà là để bắt chuột vì vậy chuột và mèo là kẻ thù không đội trời chung. Nhưng trên thực tế mèo không nguy hiểm cho chuột bằng rắn, vì rắn có thể vào những nơi góc ngách, những lỗ nhỏ mà mèo không vào được. Chuột là một động vật có thể sống trong nhà và có thể thích ứng với nhiều môi trường khác lạ nên chuột là một động vật được phát triển khá nhanh chóng. Chính vì vậy lịch sử họ nhà chuột chưa bao giờ bị diệt chủng. Một con

chuột cái mỗi năm có thể đẻ từ ba đến tám lứa, mỗi lứa có thể từ 6 đến 14 con. Mất của chuột chỉ phân biệt được hai màu. Chuột không nhận ra màu đỏ.

Nói đến những tật xấu của chuột mà không nói đến cái tốt thì không công bằng. Vậy xin kể một vài ích lợi của chuột.

Về y học

Các nhà bác học đã dùng chuột để thí nghiệm các thứ thuốc trước khi con người sử dụng. Có thể nói chuột là vật hy sinh rất nhiều cho ngành y học. Ngoài ra chuột cũng là con vật thường được dùng cho các sinh viên y khoa thực tập khoa mổ xẻ. Chính vì chuột được sử dụng nhiều như thế nên ở Mỹ trong “Animal Welfare Act” chuột không được bảo vệ. Vì cơ thể và genes của chuột rất giống với người nên chuột đã được dùng trong những thí nghiệm về vạn vật học và tâm lý học để tìm hiểu thêm về con người. Những việc thí nghiệm này thì dễ làm với chuột hơn là với người vì lý do nhân đạo, đỡ tốn tiền và chuột có thể nuôi và sinh sản nhiều để dùng trong các cuộc thí nghiệm. Một cuộc thí nghiệm có thể thử cho nhiều thế hệ chuột từ chuột cha đến chuột con.

Về mặt thực phẩm

Thịt chuột rất gần gũi với người Việt Nam, nhất là các vị có máu lưu linh trong người. Nói đến thịt chuột, xin công hiến người đọc câu chuyện bản thân. Sau năm 1975, cũng như các quân nhân, công chức khác, tôi phải tập trung cải tạo. Mỗi trại cải tạo đều có cái gọi là qui chế “thăm nuôi”. Cứ mỗi tháng tôi được mẹ già và người em gái thăm nuôi một ít muối, đường, gạo, đậu, thuốc Lào v. v. Tôi được sắp xếp ở chung với một vị xã trưởng, tên là A.V.D. thuộc quận Hòa Đa. Hàng tháng vị này cũng được thăm nuôi. Thực phẩm chính của ông là muối, đường và đặc biệt là thịt chuột. Chúng tôi thường chia sẻ thực phẩm với nhau khi được thăm nuôi. Lúc đầu tôi sợ món thịt chuột, nhưng sau vì đói

hơn nữa thấy thơm ngon, nên sau này tôi trở nên nghiện. Còn thịt chuột có thêm chất dinh dưỡng không, thì thực ra chưa được kiểm chứng.

Không phải chỉ người Việt Nam biết ăn thịt chuột mà người Tàu còn rành hơn người Việt nữa. Thịt chuột hầm với thuốc bắc là một món ăn đặc biệt dành cho quý vị yếu kém về sinh lý. Ngày xưa trong lịch sử nước Tàu, thịt chuột là một trong “Bát Bửu” của Từ Hy Thái Hậu. Bà ta ăn thịt chuột không cần phải nấu, không cần gia vị, chỉ cần bắt con chuột con còn đỏ hoèn, cho vào miệng là nuốt liền. Nghe qua thì rất đơn giản, nhưng thực ra phải qua một thời gian dài. Muốn có những chú chuột con như thế, người ta phải cho chuột đực và chuột cái sống chung trong một chuồng, hằng ngày phải cho ăn sâm và uống nước sâm cho đến lúc chúng đẻ con. Và cho đến đời thứ ba, thì những chú chuột này được gọi là “con sâm”.

Nuôi chuột để giải trí

Ngoài hai ích lợi trên, ở Mỹ ngày nay nhiều thứ chuột được bày bán và người ta mua về nuôi làm cảnh trong nhà như nuôi chim, nuôi chó, nuôi mèo. Những thứ chuột này giá khá đắt. Tuy nhiên người ta thích nuôi chuột vì những lý do sau đây:

- Chuột là một thú vật sạch sẽ trong lồng.
- Chuột không làm bị allergy.
- Chuột là một nguồn vui giải trí.
- Nuôi chuột không có tốn kém nhiều như nuôi các loại súc vật khác.
- Chuột nuôi chung không đánh nhau.
- Nhiều con chuột cũng có vẻ thông minh.

Thường thường người ta nuôi chuột trong lồng và cho ăn những thức ăn trong hộp. Trong lồng người ta hay bỏ giấy vụn, gỗ vụn làm giường cho chuột ngủ. Loại giấy và gỗ này dày cỡ vài inches để chuột có chỗ đào và chơi.

Tuy nhiên nuôi chuột cũng có những vấn đề đáng lo:

- Chuột ia, đái rất nhiều.
- Chuột có mùi hôi.
- Chuột hay chơi ban đêm.
- Chuột hay bị đau mắt lúc bị khủng hoảng.
- Chuột hay mắc bệnh nếu không được chăm sóc chu đáo.
- Đẻ rất dễ và rất nhiều.
- Chuột không sống lâu nên phải mua nhiều lần.

Trong cách tính năm theo âm lịch, Tý (chuột) là con vật đầu tiên trong mười hai con vật được sử dụng (Tý, Sửu, Dần, Mão, Thìn, Tỵ, Ngọ, Mùi, Thân, Dậu, Tuất, Hợi và Giáp, Ất, Bính, Đinh, Mậu, Kỷ, Canh, Tân, Nhâm, Quý). Theo ông Nguyễn Ngọc Ngạn, khi tổ chức thi đề tuyển chọn các con vật thì chuột là con vật nhỏ nhất, nhưng lại có tính thông minh, tinh ranh, nên đã nhảy lên lưng con trâu và khi vào gần bờ thì chuột phóng nhanh lên bờ và vì thế đã thắng cuộc.

Nghe nói ở quê nhà bây giờ món thịt chuột thông dụng lắm và nghề ăn thịt chuột cũng lắm công phu, nhưng kẻ hèn này cũng chỉ nghe nói, quý vị nào đã có nhiều dịp về thăm quê, nhất là nếu có máu lưu linh thì chắc biết rõ hơn.

Sau khi mạn đàm sơ lược về chuột, nay xin giới thiệu một vài hình ảnh về chuột trong Cựu Ước.

Chuột trong Cựu Ước

Sách Lêvi là cuốn sách sưu tập các luật lệ về phụng tự được xếp vào sau sách Xuất Hành, được coi như luật lệ Chúa ban cho ông Maisen. Thực tế các luật lệ này đã phát triển qua nhiều thế hệ. Thiên Chúa dùng chính nền văn hóa của Israen để từng bước giáo dục họ.

Sách Lêvi có tất cả hai mươi bảy chương. Chương 11 nói về luật liên quan đến cái thanh sạch và cái ô uế và nói về loài vật thanh sạch và loài vật ô uế. Câu 29 trong chương này viết: “Trong số các loài vật nhỏ, lúc nhúc trên mặt đất, các người phải coi những loại này là

ô uế: chuột nhũi, chuột nhắt, mọi thứ thằn lằn, tắc kè...

Trong sách Samuel cuốn thứ nhất, trong chương 6, các câu 4, 5, 11 và 18 có đề cập đến hình ảnh CON CHUỘT.

Câu 4: Người Philitinh hỏi: “Của lễ đền tội chúng tôi phải nộp cho Người là gì? Họ đáp: Năm cái khối u bằng vàng và năm CON CHUỘT bằng vàng, tính theo số vương hầu người Philitinh...

Câu 5: Anh em hãy làm những hình ảnh các khối u của anh em và hình ảnh các CON CHUỘT....

Câu 11: Chúng đặt hòm bia Thiên Chúa lên xe cùng với cái hộp đựng các CON CHUỘT bằng vàng và hình các khối u của chúng.

Câu 18: Ngoài ra còn có các CON CHUỘT bằng vàng.

Đó là hình ảnh chuột trong Cựu Ước. Còn trong Văn Chương Bình Dân Việt Nam thì đầy dẫy nhưng câu ca dao, tục ngữ nói về chuột.

Chuột trong Văn Chương Bình Dân Việt Nam

Ai cũng biết Văn Chương Bình Dân Việt Nam được các nhà vô danh sáng tác theo nhiều thể: thể phú, tỷ, hứng và nhiều lúc trong một bài lại kết hợp nhiều thể khác nhau. Hai câu tục ngữ sau đây đã dùng thể so sánh để làm nổi bật sự lười biếng, sự ham ăn uống của một người:

*Ăn to như đầu heo,
Làm việc như đuôi chuột.*

Trong cuộc sống gia đình cũng như ngoài xã hội, có nhiều người, nhiều tổ chức khi thiết lập chương trình sinh hoạt thì to lớn, rầm rộ và nhiều kế hoạch, đường lối, đao to, búa lớn, nhưng họ chỉ làm bằng miệng, bằng lý thuyết, còn trong thực tế chẳng thực hành được gì tốt đẹp, ích lợi cho nhà, cho nước. Khi gặp những trường hợp như thế, những người bất mãn thường đọc câu tục ngữ.

Đầu voi, đuôi chuột.

Như trên đã nói, mục đích nuôi mèo là để bắt chuột, diệt chuột, nhưng có những chú mèo lười biếng, suốt ngày chỉ ăn nằm, nhiều lúc còn làm những việc bậy bạ, mang tiếng cho chủ, làm mất vệ sinh trong nhà, đặc biệt bên bếp tro tàn. Đề ám chỉ những người thích danh tiếng, thích địa vị, nhưng thiếu kiến thức, thiếu khả năng, không làm được gì ích quốc, lợi dân, trái lại làm ô uế cho tổ chức, cho chính thể. Những người như thế được ví như một chú mèo không làm trọn phận sự “bắt chuột” mà lại còn làm dơ bẩn trong nhà.

Bắt chuột không hay, hay ỉa bết.

Trong cuộc sống gia đình cũng như những sinh hoạt ngoài xã hội, thường hay có sự “bắt chước” nhất là đối với trẻ con. Thường trẻ con chưa có suy nghĩ, chưa phân biệt được điều sai đúng mà chúng chỉ làm theo, chỉ bắt chước những gì người khác làm. Nếu thấy được việc tốt thì may mắn cho chúng còn nếu gặp những việc làm xấu thì thật tai hại, nguy hiểm và đó là lỗi của người chỉ đường, dẫn lối, chẳng khác gì con chuột, vì vậy tục ngữ có câu

Bày đường chuột chạy.

Một trong những tục lệ khó khăn cho việc dựng vợ, gả chồng ngày xưa là tục thách cưới. Vì tục thách cưới này mà nhiều đôi trai gái đã gần đến ngày cưới nhau, chung sống, ăn đời ở kiếp, nhưng rồi vì tục thách cưới mà phải chia ly, phải bỏ cuộc.

Mấy câu thơ lục bát sau đây nói lên tâm trạng của một chàng rể nghèo, đồng thời cũng trình bày tục lệ thách cưới ngày xưa.

*Cưới nàng anh toan dẫn voi,
Anh sợ quốc cấm nên voi không bàn.
Dẫn trâu sợ họ máu hàn,
Dẫn bò sợ họ nhà nàng co gân.
Miễn là có thú bốn chân,
Dẫn con chuột béo mời dân mời làng.*

Thực phẩm là một trong những thứ cần thiết cho cuộc sống con người. Ngày nay ở các nước văn minh, những quốc gia tư bản, thực

phẩm tương đối dư thừa và có đầy đủ chất dinh dưỡng. Trái lại ở những nước nghèo, thực phẩm vẫn còn là vấn đề nan giải. Hàng ngày chúng ta thấy báo chí loan tin trẻ em nước này, nước nọ thiếu chất dinh dưỡng. Trong những nước nghèo, họ chỉ “ăn lấy no, chứ không có lấy ngon, lấy béo”. Chính vì vậy, để yên ủi chính mình, nhất là yên ủi những người “bơm nhậnhung thiếu điều kiện, thiếu cao lương, thiếu mỗi, tục ngữ có câu:

*Cần chi cá lóc, cá trê,
Thịt chuột, thịt rắn, nhậu mê hơn nhiều.*

Khoa tâm lý học thường chia bản tính con người ra làm nhiều loại: có người thích sống âm thầm, sống cho chính mình, không khoe khoang, không thích bề ngoài, chỉ một mình mình biết, một mình mình hay. Trong lúc đó có người lại thích khoe khoang, có ít nói nhiều. Thật là hai loại người tương phản. Đối với loại người thứ nhất khó lòng biết được những gì họ có, chỉ có lúc vì hoàn cảnh phải phơi bày ra ánh sáng mới biết được thực hư. Loài người này chẳng khác gì loài chuột chỉ sống chui rúc trong những chỗ kín đáo, không ai bắt gặp chúng, chỉ khi nào nhà cháy mới thấy chúng xuất hiện. Đề ám chỉ những người này, tục ngữ có câu:

Cháy nhà ra mặt chuột

hay

Cháy nhà lòì mặt chuột

Trong đặc san cộng đoàn, Xuân Bính Tuất 2006, bài “Năm Tuất Nói Chuyện Chó” đã có dịp trình bày về công dụng của chó. Trong bài này nhân nói về chuột, xin giới thiệu về công dụng của mèo. Ngày nay, nhất là ở Mỹ, người ta nuôi mèo để làm cảnh, để ve vuốt, thậm chí để thay cho người tình trong lúc cô đơn, lẻ bóng. Mèo cũng được săn sóc sức khỏe và các tiện nghi khác không khác gì con người. Mèo cũng có bảo hiểm, có chính phủ, có bác sĩ chuyên môn.

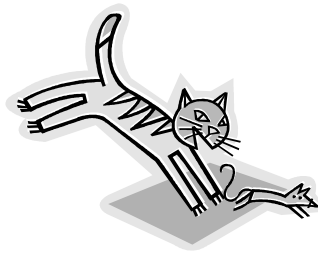
Còn ở Việt Nam, nuôi mèo chỉ có mục đích duy nhất là để bắt chuột. Nuôi chó ngoài việc giữ nhà còn để ăn thịt, còn thịt mèo thì không

được thông dụng Tục ngữ đã nói rõ công dụng của chó, mèo như sau:

Chó giữ nhà, mèo bắt chuột

Như trên đã nói, mèo và chuột là kẻ thù, không bao giờ đội trời chung. Đã là kẻ thù thì khi thấy đối phương gặp hoạn nạn, nhất là chết chóc thì chắc chắn sẽ vui mừng, nhiều lúc còn ăn mừng nữa. Ca dao đã nói lên chuyện đó

*Chú chuột đi chợ đàng xa,
Mua mắm, mua muối giỗ cha chú mèo.*

Ở đời ai cũng muốn điều hay và điều tốt. Trong công việc làm ăn, muốn có những nghề nghiệp chắc chắn, lương hậu.

Trong tình duyên, luôn ao ước những mối tình đẹp, chung thủy, nhưng “muru sự tại nhân, thành sự tại thiên”. Ước muốn và thực tế tương phản, nên phải chấp nhận cái đang có, vì không thể làm gì hơn. Đề ám chỉ những người ở trong ngõ cụt như thế, tục ngữ đã ví họ như con chuột chạy cùng sao thì phải dừng lại, chấp nhận số phận và nhiều lúc phó mạng sống cho đối phương (mèo, rắn)

Chuột chạy cùng sào.

Trong lúc đó lại có nhiều người luôn gặp may mắn trong cuộc sống, nếu so sánh với những người khác thì họ thua kém về mọi phương diện. Tục ngữ đã có những câu để nói về trường hợp may mắn này:

Chuột sa chĩnh gạo.

hay

Chuột sa hũ nếp

Đề ám chỉ những người quá kén chọn, quá cẩn nhắc so đo rồi cuối cùng gặp phải những điều ngoài ý muốn, tục ngữ viết:

*Chuột chê xó bép chẳng ăn
Chó chê nhà dột ra nằm bụi tre.*

Ghen tương, ganh tỵ hầu như là bản tính muôn thừa của con người. Vì ganh tỵ nên muốn hạ sát người khác để mình được cân nhắc lên. Sự ganh tỵ nhiều lúc trở nên buồn cười. Nhiều lúc trong cuộc sống, mình không thấy cái xấu của mình mà chỉ thấy cái xấu của kẻ khác, đến lúc bị phản kháng mới thấy xấu hổ. Hai câu thơ sau đây trích trong kho tàng Văn Chương Bình Dân Việt Nam nói lên điều đó:

*Chuột chù chê khi rằng hôi,
Khỉ lại trả lời: “cả họ mấy thơm”.*

hay

*Mèo khen mèo dài đuôi,
Chuột cậy mình nhỏ, khéo chui dễ luôn.*

Sự giao tế giữa trai gái ngày xưa rất khắt khe và thường bị cấm đoán. Tuy nhiên thỉnh thoảng vẫn có những cuộc gặp gỡ hay những mối tình vụng trộm xảy ra. Chúng ta hãy nghe lời của một chàng trai cũng như của một cô gái khi muốn trốn tránh sự khắt khe của cha mẹ:

*Chuột kêu chít chít sau rương,
Anh đi cho khéo đừng giương mẹ hay
hoặc*

*Chuột kêu chít chít trong rương
Em đi cho khéo đừng giương mẹ hay
Mẹ em để em trong bồ,
Anh nghĩ chuột nhất, cũng vô được em
hay*

*Chuột kêu chít chít trong vò,
Lòng anh có muốn thì mò lại đây.*

Trong văn chương Việt Nam cũng như văn chương của nhiều nước khác thường có những câu chuyện ngụ ngôn, mượn chuyện loài vật để ám chỉ loài người. Loại này rất nhiều trong văn chương Việt Nam, truyền khẩu cũng như bác học. Hai câu thơ sau đây là một điển hình cụ thể

*Con chi rọt rọt sau hè,
Hay là rắn mới tới ve chuột chù.*

Để khuyên mọi người trong cuộc sống phải cẩn thận, không nên tin tưởng hay coi thường người khác, nhất là những người già tuổi

thường coi thường trẻ con rồi bị chúng lừa lọc, làm phật ý. Hình ảnh con chuột nhắt và chú mèo già là một bài học cụ thể:

Mèo già mắc lừa chuột lắt

Trong cuộc sống gia đình cũng như ngoài xã hội, có những người rất lanh lẹ, giao cho việc gì cũng chu toàn và hoàn tất mau chóng. Trái lại có những người thiếu hoạt bát, ít lanh lẹ, thiếu tự tin, không can đảm. Để ám chỉ những người này, tục ngữ đã so sánh họ với những con chuột mắc khói hoặc chuột xuất hiện ban ngày:

Lắm lết như chuột ngày

hoặc

Lờ đờ như chuột bị xông khói

Ngoài ra chuột cũng được dùng trong khoa tướng số của người bình dân cũng như dùng để so sánh với những nét kiêu diêm của các cô gái.

Mắt dơi mày chuột

Mắt dơi tai chuột

Người bình dân cho rằng những ai có khuôn mặt giống chuột thì độc ác và keo kiệt:

Mặt như chuột kẹp.

Một trong những phong tục lỗi thời của chế độ phong kiến, đó là tục mẹ chồng nàng dâu. Trong chế độ phong kiến, người ta quan niệm rằng con dâu là người được mua về để hầu hạ, phục vụ nhà chồng. Chính vì thế nàng bị mẹ chồng, các em, nhất là em gái của chồng đay đọa, làm khổ đủ điều. Ca dao đã so sánh sự ghét bỏ đó, xung khắc đó giống như sự thù hằn giữa mèo với chuột vậy:

Mẹ chồng đối với nàng dâu,

Như mèo với chuột có thương nhau bao giờ

Và rồi việc đánh đập con cái cũng là chuyện thường xảy ra. Một đứa bé khi bị mẹ đánh chỉ biết khóc than và năn nỉ:

Má ơi chuột chạy đăm gừng,

Thân con nhỏ nhít, má đừng đánh con.

Những ai đã đọc tục ngữ, ca dao không thể quên bài “Cô Gái Sơn Tây” trong đó có nhiều chi tiết rất ly kỳ và cũng có những câu liên

quan đến chuột, xin trích lại để mọi người cùng thưởng thức nhan sắc mỹ miều của một cô gái đáng thương, vì tạo hóa đã ban cho cô

Cô gái Sơn tây yếm thừng tay giần

Răng đen hạt nhót, đôi chân đi cù lèo

Tóc rẽ tre chải lược bừa cào

Xù xì da cóc, hắc lò từ tung

Hai nách cô thơm như ổ chuột chù.

Không những ca dao, tục ngữ có nhiều câu nói về chuột, mà trong kho tàng chuyện cổ

Việt Nam cũng có nhiều câu chuyện liên quan đến chuột và mèo. Xin trích kể câu chuyện “Chuột Mèo” sau đây để giúp vui và chứng minh sự phong phú của văn chương dân gian. Chuyện kể rằng: “Đời xưa, chuột vốn là một giống linh thiêng ở trên trời, được giao chìa khóa giữ kho lúa của trời. Nhưng chuột không phải là một loài đáng tin cậy. Nhân được giữ khóa kho lẫm, chuột tự do mở kho lẫm và rủ nhau vào ăn rả rích, phung phí bao nhiêu là lúa của trời. Sau trời biết chuyện, lấy làm giận, không cho chuột làm việc ấy nữa mà đuổi xuống hạ giới để giữ chìa khóa lẫm thóc của nhân gian. Nhưng chứng nào vẫn tật ấy, chuột lại rủ nhau vào kho thóc của trần gian ăn phá rả rích, đến nỗi nhân gian phải than rằng

Chuột kia xưa ở nơi nào?

Bây giờ ăn lúa nhà tao thế này?

Người lấy làm chua xót, mới kêu với vua Bếp, vua Bếp liền bắt nó đem lên và tâu rằng:

Chuột này vốn chuột của thiên đình, sao thiên đình lại thả xuống hạ giới?

Trời trả lời:

Ừ, trước đây nó ở trên này giữ chìa khóa kho thóc của ta, nhưng bởi nó ăn vụng của ta nhiều quá, nên ta không cho nó ở trên này nữa, ta đuổi nó xuống hạ giới giữ kho thóc dưới đó.

Vua Bếp tâu:

Nó xuống dưới ấy nó lại ăn vụng lúa hại lắm. Bẩm, chúng con thiết nghĩ: Trời nhiều lúa hơn hạ giới. Lúa trời nó ăn không hết, nhưng của hạ giới nó cứ ăn thế này thì sẽ hết và loài người sẽ chết đói. Bây giờ xin cho nó lên trời lại.

Trời nghe tâu, phán rằng:

Không được, ta đã đuổi nó đi xa ta, ta không thể cho nó lên đây nữa. Nhưng ta có một cách: Ta có một con mèo, ta cho chú đem xuống hạ giới để chuột nó ăn lúa của nhân gian thì thả mèo ra cho nó bắt chuột, rồi gặm gù chuột đi, còn khi nào nó không muốn bắt chuột, thì chú bảo con mèo cứ kêu con chuột rằng: “nghèo, nghèo”, thì chuột nó cũng sợ mà phải bỏ đi.

Vua Bép lạy tạ, rồi đem cả mèo lẫn chuột xuống hạ giới rồi thực hiện như thế.

Bây giờ khi nào mèo rình bắt được chuột, rồi mèo cứ gặm gù và khi nào không bắt được chuột thì mèo kêu: “nghèo, nghèo”.

Những lúc nhàn rỗi, mèo ngồi nghĩ lại và giận vua Bép, vì tại vua Bép mà mèo phải xuống dương gian, nhưng không làm gì nổi vua Bép, mèo chỉ còn cách thỉnh thoảng vào giữa đồng tro tàn của vua Bép rồi phóng uest.

Ca dao, tục ngữ, chuyện cổ Việt Nam còn có rất nhiều câu có liên quan đến chuột, nhưng trong khuôn khổ nhỏ hẹp này xin chấm dứt ở đây để lướt qua một vài hình ảnh chuột trong Văn Chương Bác Học Việt Nam.

Chuột trong Văn Chương Bác Học Việt Nam

Ngoài kho tàng văn chương truyền khẩu có giá trị, nền nã học Việt Nam còn có nền văn học bác học rất phong phú. Gọi là bác học, vì nền văn học này được ghi chép rõ ràng, có phương pháp khoa học, có chủ đề rõ ràng và mỗi loại có mục đích riêng. Tác giả của nền văn học này là những văn nhân, thi sĩ có khả năng, có kiến thức. Ngoài khả năng văn học,

họ còn có thêm những kiến thức về khả năng suy luận, triết học, v.v., vì thế văn chương, thi phú họ sáng tác có nhiều giá trị. Ở đây không muốn đi sâu vào lịch sử của loại văn học này mà chỉ muốn trình bày vài tác phẩm liên quan đến chuột.

Trình Thử

Theo “Bách Khoa Toàn Thư Việt Nam” thì đây là một tập truyện bằng thơ, được viết bằng chữ Nôm. Người ta không rõ ai là tác giả của tác phẩm này. Tác phẩm gồm 850 câu thơ lục bát và hai bài thất ngôn bát cú. Câu chuyện được phỏng theo cuốn “Đông Thành Trình Thử Truyện”. Trình Thử ra đời vào khoảng nửa sau thế kỷ 19. Người ta có thể đoán tác giả là một nho sĩ học giỏi đương thời. Câu chuyện có thể tóm tắt như sau: Hồ Sinh là một học trò uyên bác đời Trần, có tài nghe được tiếng chim muông. Ra chơi kinh thành, ngụ ở gần nhà thừa tướng Hồ Quý Ly, đêm nằm nghe được một đoạn đối thoại giữa chuột Đực và chuột Bạch góa chồng. Chuột Đực đã dụ dỗ chuột Bạch lấy mình. Chuột Bạch kiên quyết cự tuyệt, đồng thời phê phán Hồ Quý Ly là kẻ hại nước, hại dân. Chuột Đực xấu hổ, chữa thẹn bằng lời lẽ và thơ từ xướng họa. Chuột Cái bắt gặp, đánh ghen. Vào lúc đó, Mèo xuất hiện. Chuột Bạch chạy thoát, chuột cái rơi xuống ao, Hồ Sinh vớt lên, mình oan cho chuột Bạch và răn chuột cái phải tìm cách dạy chồng. Tác giả viết câu chuyện để ghi lại, ca ngợi phẩm chất chuột Bạch. Nhân cách hóa loài vật để phát biểu những quan điểm về thế sự nhân sinh. Trình Thử là một tiếng nói khẳng định phẩm chất kiên trinh của người phụ nữ Việt Nam xưa kia, đồng thời phê phán bọn cường hào, ác bá, phong kiến. Đặc biệt là tác giả đã sử dụng nhiều tục ngữ, thành ngữ dân gian vào thơ của mình để đến nỗi sau này người đọc không còn nhận ra đó những câu ca dao, tục ngữ. Xin trích dẫn một ít câu để làm bằng chứng. Ca dao Việt Nam có câu:

*Làm thân con vạc mà chẳng biết lo,
Bán đất cho cò, vạc phải ăn đêm.*

Trong truyện Trinh Thử câu 44 viết:

*Một mình khuya khoắt ra đi,
Đường như giông vạc, có gì ăn đêm*

Chữ rằng: Xuân bất tái lai,

Một ngày là mấy sớm mai hỡi nàng (Ca Dao)

Có vợ có chồng như đũa có đôi (Tục ngữ)

Song song như đũa có đôi,

Ấm no cùng thỏ, ngọt bùi cùng ăn (Trinh Thử)

O Chuột

Tác giả là Nguyễn Sen, bút hiệu Tô Hoài. Ông sinh năm 1920 tại Hà Nội. Tô Hoài được chú ý nhiều ở những chuyện viết về loài vật. Ông đã sáng tác những chuyện về loài vật như:

- Dế Mèn phiêu lưu ký (1941)
- O Chuột (1942)

Vì là năm chuột nên xin giới thiệu qua tác phẩm O Chuột của ông; Nội dung O Chuột gồm những câu chuyện sau đây:

- O Chuột
- Tuổi Trẻ
- Truyện Gã Chuột Bạch
- Đôi Gi Đá
- Một Cuộc Bể Dâu
- Mụ Ngan
- Đực
- Cu Lặc

Trong tám câu truyện trên thì O Chuột và Truyện Gã Chuột Bạch nói nhiều về chuột. Trong O Chuột, tác giả kể chuyện Chú Mèo Mướp, suốt ngày nấp bên bếp tro tàn, bên đống củi để rình bắt chuột. Còn chuyện Gã Chuột Bạch, tác giả kể chuyện vợ chồng chú chuột Bạch được nuôi trong chuồng, suốt ngày ăn chơi, đùa giỡn. Nhưng vì tham ăn, một ngày kia chuột cái ăn phải con bọ ngựa rồi chết tức tưởi, để chuột đực sống cô đơn trên cõi đời.

Nói về chuột thì còn nhiều, nhưng xin chấm dứt ở đây để quý vị còn có giờ đi săn chuột làm mồi nhậu đầu năm.

Năm chuột, kính chúc quý vị một năm khang an, hạnh phúc, nhanh nhẹn như chuột nhất để mọi việc trong nhà, ngoài xã hội luôn trôi chảy và thành công.

New Jersey, Dec 19/2007

Thoáng nhớ thời gian đuôm mấy chiều

Mắt vàng môi mệ bóng cô liêu

Tương tư mơ dáng người hôm ấy

Động nổi niềm riêng nhớ thương nhiều

Quen chưa lâu nhưng lòng nghe khảng khít

Tâm sự rồi như tri kỷ lòng ta

Chồi lộc non xanh thắm gốc thông già

Bướm theo hoa ướp nhụy hương ngày nớ

Em hỡi em cho tội tình anh rứa

Quen em rồi để nổi nhớ vây quanh

Phút chia tay âu yếm tiễn không đành

Hồn thơ thần tìm về nơi chốn cũ

Em nói nhỏ không muốn làm anh khổ

Khổ hay không anh gánh chịu phần anh

Người ta nói khi yêu khổ cũng đành

Anh biết khổ nhưng không yêu anh lỡ

Em ơi em, nói ni cho em rõ

Thời gian trôi sẽ trôi mãi không ngừng

Muốn cùng em ôm ấp bày trẻ nhỏ

Đừng lưỡng lự để trôi mất tình xuân

HẠNH PHÚC GIA ĐÌNH

Những Mặt Tiêu Cực và Tích Cực

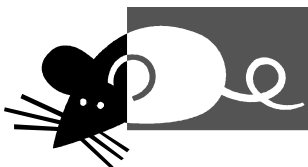

Bé Xé To Nỗi Lo Hạnh Phúc Gia Đình

Lê Thiên

Trong bài "Bé Xé To—Nỗi Lo Hạnh Phúc Gia Đình" trên Đặc san Xuân Cộng đoàn Công giáo Việt Nam (CĐCGVN Metuchen, NJ), chúng ta đã thảo luận về những thủ phạm nguy hiểm đục khoét, và gây đổ vỡ hạnh phúc gia đình.

Chúng tôi đặt tên cho các thủ phạm ấy là 4 con chuột với tính cách ước lệ giúp dễ nhớ những mối nguy hại

- Chuột chù → Chỉ trích
- Chuột cống → Chê bai
- Chuột chũi → Chống đỡ
- Chuột nhắt → Câm lặng

Khởi đầu người ta lời qua tiếng lại phàn nàn trách cứ nhau về một điều cụ thể nào đó, rồi thì chuyên dần tới chỗ phê bình **chỉ trích** (1) về con người của nhau.

Từ đó giảm đi lòng kính trọng và quý mến nhau, đi tới chỗ khinh dể **chê bai** (2) nhau, để

rồi **chửi bới** mạ ly nhau, **châm chích** nhau, **chế giễu**, hoặc **chọc tức** nhau bằng cử chỉ hay thái độ

Hai bên tiếp tục không bên nào chịu nghe quan điểm của bên nào, cố tình đáp trả các cuộc tấn công của phía bên kia bằng những lời nói hay hành động **chống đỡ** (3) tự vệ, khiến cho cả hai bên đều cảm thấy mình là những nạn nhân vô tội, còn đối phương mới là người gây chuyện, làm tổn thương mình.

Thế là càng đối thoại càng hiểu lầm nhau hơn, người ta làm ra vẻ trốn chạy đối đầu bằng sự thình lạng, rồi dần dần **câm như hến** (4), biến **đối thoại** thành **đối chọi**, làm cho mối quan hệ giữa đôi bên trở nên lạnh giá và tồi tệ hơn.

Việc Nhỏ Lo Toan Bảo Toàn Hạnh Phúc

Lê Thiên

Qua bài "Bé Xé To—Nỗi Lo Hạnh Phúc Gia Đình", chúng ta đã thấy những vụ cãi vã xáo xáo trong gia đình dù nhỏ đến đâu, nếu không kịp thời dập tắt, sẽ có thể gây tác hại lớn cho hạnh phúc gia đình.

Trong khi nỗ lực loại trừ những nguy cơ gây hại cho hạnh phúc gia đình, chúng ta cố gắng tìm kiếm và thực hiện những điều tích cực để gia tăng, duy trì và củng cố hạnh phúc cho bền vững.

Khi so sánh 4 thái độ tiêu cực với 4 con chuột (chuột chù, chuột cống, chuột chũi, chuột nhắt), chúng ta nghĩ tới **con mèo** trừ chuột, bắt chuột hoặc đuổi chuột.

Do đặc tính chung của mèo là bắt chuột, đuổi chuột với tiếng "**meo meo**" của nó, chúng tôi hình dung những từ kép có hai chữ **m**. Đó là một kiểu liên tưởng ước lệ gượng ép, nhưng ít ra những ước lệ hình tượng này có thể giúp người đọc dễ nhớ và nhớ lâu các điều cần thực hành để bảo toàn hạnh phúc gia đình.

Thế nên, để đối lại nhan đề "**Bé Xé To—Nỗi Lo Hạnh Phúc Gia Đình**", chúng tôi chọn nhan đề "**Việc Nhỏ Lo Toan, Bảo Toàn**

Hạnh Phúc” cho bài viết này với 4 tiêu đề:
Mặn mà – Mãi mãi – Miên man – Miệt mài.

1. **Mặn mà tình nghĩa phu thê:**

- Âu yếm nhau như vuốt tay nhau khi cùng xem TV, hoặc chân bắt chéo nhau khi cùng đọc báo hay cùng ngồi trước lò sưởi. Những cử chỉ âu yếm xem ra nhỏ nhặt nhưng có sức tác động mạnh nâng cao tình yêu vợ chồng. Nếu đồng thời cùng nhau ôn lại những kỷ niệm êm đềm của nhau thì hay biết mấy
- Quan tâm tới nhau: Để tâm quan sát người bạn đời của mình vì sao có thái độ khác thường, không vui hay bực dọc về chuyện gì để cùng chia sẻ.
- Chăm sóc nhau: Chẳng hạn, người vợ đi mua hàng, thấy có món kem chồng thích, bèn mua về cho chàng thưởng thức. Chàng sẽ không phải chỉ thưởng thức hương vị của kem mà còn thưởng thức cả hương vị ngọt ngào của tình yêu mặn nồng nàng tặng cho chàng. Người chồng cũng nghĩ tới vợ mình bằng cử chỉ săn sóc nhỏ tư tế chắc chắn nàng sẽ hài lòng.
- Tán thưởng nhau: Biểu lộ sự tán đồng của mình về một ý kiến, một giải pháp hay một đề nghị của người bạn đời là một cách tán thưởng có hiệu quả. Một lời khen tặng hay bày tỏ sự hãnh diện về người bạn đời của mình trong lời nói hay cử chỉ hành động là một cách động viên cổ vũ tốt đẹp nhất.

2. **Mãi mãi cảm thông nhau:**

- Chú tâm hiểu nhau để quảng đại bao dung với nhau: Lúc người bạn đời của bạn tỏ dấu buồn rầu, chán nản hay ưu tư, bạn hãy tìm cách an ủi, khích lệ. Lời xin lỗi có giá trị rất mạnh để xoa dịu nỗi đau. Chẳng hạn, khi người bạn đời của bạn nổi nóng vì một lời nói

của bạn, trút hết cơn giận lên đầu bạn, làm chàm tự ái bạn, nếu thay vì đáp trả để phân bua, biện minh, bạn chỉ nói: "*Anh/em thành thật xin lỗi đã nói điều không đúng làm tổn thương em/anh*" thì đó chính là liều thuốc chữa trị có hiệu lực vô song

- Xoa dịu nỗi đau của nhau: Khi người bạn đời của bạn nói cho bạn biết anh ta/chị ta đang có điều lo âu, khốn đốn, bạn hãy bày tỏ nỗi cảm thông ngay.

3. **Miên man nghĩ tới nhau, gắn bó:**

- Đồng tâm: vợ chồng luôn phải có sự đồng tâm nhất trí trong bất cứ quyết định chung nào, dù trước đó còn vài điểm chưa thuận tình mấy.
  - Lòng trí không bao giờ rời nhau. *Nhất nhật bất kiến như tam thu hê*. Một ngày không thấy nhau dài đằng đẵng như 3 mùa thu. Mà có xa nhau đôi buổi, đôi tháng thì cũng vẫn "*xa mặt*" chứ không "*cách lòng*".
  - Đồng thuận: Nếu người bạn đời của bạn nói hay làm một điều mà bạn thấy không thể tán thành, bạn đừng bài bác, trái lại vẫn nhìn nhận giá trị của lời nói hay việc làm ấy - và bạn tỏ ra thật sự tôn trọng lời nói hay việc làm ấy. Trong nhiều trường hợp, chỉ cần những cái gật đầu nhẹ nhàng với nét mặt vui tươi tán thành cũng đủ khích lệ.
  - Đồng cảm: Chỉ cần một sự biểu lộ trên nét mặt bạn chan hòa với nét mặt vui hay buồn, phấn khởi hay ưu tư lo lắng của người bạn đời đủ làm cho người bạn thấy ấm lòng, mát dạ.
4. **Miệt mài thủy chung với nhau**: Khăng khít nhau trong mọi hoàn cảnh
- Tạo cho nhau niềm vui, tiếng cười: Những lời nói hay cử chỉ bông đùa hóm hỉnh kèm theo những tiếng cười

nhộn giòn giã với nhau thường cũng là liều thuốc bổ nuôi dưỡng tình yêu lứa đôi không ít. Vui đùa với nhau trong chỗ riêng tư chỉ có hai vợ chồng với nhau không phải chỉ đơn thuần là một hình thức "bông đùa", mà còn là một xác quyết về mỗi thân tình và sự gắng bó giữa hai người bạn đời. Nhưng khi người bạn đời của bạn không coi những lời đùa cợt có tính cách châm chọc của bạn là một sự vui đùa, bạn hãy coi chừng: lời đùa cợt ấy sẽ bị coi là một hành động có tính cách khiêu khích hay khai chiến thì nguy to!

- Cùng đồng hành và đồng đảng trên mọi bước đường: (thăng tấp hay gặp ghềnh) Khi bạn gặp điều phấn khởi, vui tươi, bạn hãy san sẻ niềm vui của bạn cho người bạn đời mình lập tức. Và bạn cũng sẵn sàng đón nhận niềm vui của người bạn đời mình khi được nghe biết bạn mình vừa gặp điều may mắn, tốt lành. Sự đồng hành, đồng đảng còn được thể hiện những điều đã từng cam kết nhau ở thuở ban đầu, mây núi cũng trèo, mây song cũng lội, mây đèo cũng qua, và đặc biệt yêu thương đến trọn đời "khi...."

Xin kết thúc với lời khuyên của Tiến sĩ John Gottman trong cuốn "Why Marriages Succeed or Fail—Tại Sao Có Những Cuộc Hôn Nhân Thành Công Hay Thất Bại" sau đây: ***“Nếu bạn chẳng làm gì cả để cho cuộc sống hôn nhân của bạn nên tốt đẹp hơn, cho dù điều đó chẳng có gì là sai trái, thì đời sống hôn nhân của bạn vẫn sẽ có thể theo thời gian mà trở nên bi đát hơn”***.

TSUNAMI ĐÃ 3 NĂM

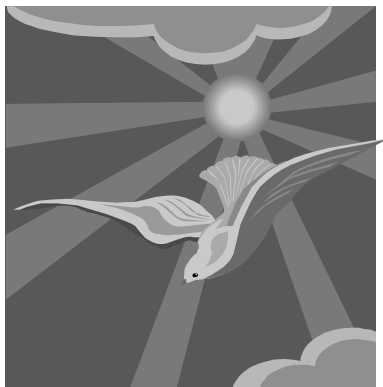
Hoàng Ái Mỹ

Tsunami Sóng Từ Thần
'Viếng thăm' Châu Á ngày gần cuối năm
Lúc Niên lịch sắp sang trang
Dương gian đang đợi đón 'nàng' Tân Xuân
Ngành truyền thông bỗng loạn tin
Sóng thần vui mát nhiều miền Viễn Đông
Thái Lan, Ấn Độ, Nam Dương
Srilanka nữa còn mừng Giáng Sinh
Đảo Thiên Đàng của Libăng
Một trong ít cảnh Kỳ Quan Thế Trần
Mọi sinh hoạt vẫn rộn ràng
Đây vùng nổi tiếng địa đàng dương gian
Đường phố đông đảo hân hoan
Noel còn đó, chưa tàn cuộc chơi
Dưới trời lộng lẫy sáng tươi
Người người ngắm hải dương ngời ánh quang
Cảnh nơi này đẹp vô vàn
Khách muôn phương đến hưởng nhàn ngày đêm
Toàn vùng vui nhộn, bình yên
Bất ngờ sóng dữ dội lên thình lình
Từng cuộn sóng nổi lôi đình
Cuốn trôi đất nước sinh linh con người
Chôn vào đáy biển lòng khơi
Quốc gia, phố thị cơ ngơi nghèo, giàu
Tân niên năm ấy thăm sâu
Trần gian bất chợt nhuộm màu tang thương
Đón xuân trong cảnh thê lương
Tiếc bao dân nước Đông Phương chẳng còn
Lần đầu lịch sử nhân gian
Hoàn cầu năm ấy chẳng màng vui xuân
Toàn dân thế giới để tang
Cho vùng Châu Á sóng thần vui chôn
Ba năm rồi mấy ai quên
Bao miền đất ấy mất trên bản đồ
Sóng thần kỳ ấy 'lời' to
Ngón 'free' bao nước vào lò thủy dương
Tsunami đã 3 năm
Thế gian quên có được chẳng hải hùng?

CHÚA THÁNH THẦN TRONG CÔNG TRÌNH CỨU ĐỘ

L.T.H.H

Chúa Thánh Thần hồng ân của Thiên Chúa đến trong tâm hồn con người khi chúng ta hy vọng trong lời cầu nguyện. Ngài là tình yêu phát xuất từ sự quan hệ giữa Chúa Cha và Chúa Con, là trung gian và mối kết để Ba Ngôi nên Một trong sự trọn hảo.

Ngay từ giây phút đầu tiên của công trình cứu độ thế gian đã có sự cộng tác của Chúa Thánh Thần, và trong suốt công trình ấy Chúa Thánh Thần luôn luôn có hiện diện và cộng tác.

Ngày Sứ Thần truyền tin cho Đức Bà Maria rằng: *“Bà sẽ thụ thai và sinh hạ một con trai và đặt tên là Giêsu”* (Lc 1,31) thì Mẹ đã bối rối và không dám nhận. Nhưng khi Sứ Thần nói: *“Thánh Thần sẽ ngự xuống trên Bà và quyền năng Đấng tối cao sẽ rọi bóng trên Bà. Vì thế người con sinh ra sẽ là Thánh”* (Lc 1,35), thì Mẹ đã nói lời xin vâng. Nếu không có sự cộng tác của Chúa Thánh Thần trong việc truyền tin chắc Mẹ đã không nhận lời của Sứ Thần.

Khi bắt đầu sứ vụ công khai hoạt động sau ba mươi năm sống âm thầm lặng lẽ tại Nazaret Chúa Giêsu xuất hiện công khai với phép rửa của Gioan tiền hô tại sông Giođan thì kìa

“Các tầng trời mở ra và thần khí Thiên Chúa đáp xuống như chim bồ câu và ngự trên người” (Mt 3, 16), rồi Chúa Giêsu đã được Thánh Thần đưa vào nơi hoang địa để tĩnh tâm bốn mươi ngày trước khi ra rao giảng cho dân chúng.

Trên đường rao giảng ấy, có nhiều người xin theo làm môn đệ Chúa Giêsu và theo Thầy trên khắp các nẻo đường Palestine để nghe Thầy giảng dạy, chứng kiến lối sống và hành động của Thầy. Thế nhưng họ chưa đủ can đảm và chưa hiểu biết đường lối của Ngài. Phêrô là người đã từng tuyên bố: *“Bỏ Thầy con biết theo ai”* (Ga 6:68), nhưng ông đã có lần bị mắng là Satan, và đã ba lần chối Thầy. Giacôbê và Gioan nài nẵng đòi hỏi ngôi vị cao sang ngay giữa lúc Thầy sắp đi vào cuộc tử nạn đau thương. Giuđa với nụ hôn tưởng như thương mến, có ngờ đâu là nụ hôn để trao nộp Thầy mình chỉ vì ham tiền.

Rồi hành trình vác Thánh Giá lên Núi Sọ đã kết thúc cuộc đời Chúa Giêsu bằng cái chết trên khổ giá, làm cho các đồ đệ thất vọng đến tột cùng. Có hai môn đệ tưởng là “mộng vàng tan mây” nên đã giã từ các bạn, trở về làng Emmaus để làm lại cuộc đời. Các môn đệ còn ở lại Giêrusalem thì chẳng dám ra đường, suốt ngày cứ ở trong nhà đóng cửa lại vì sợ người Do Thái.

Trước khi về trời Chúa Giêsu trao lại cho các môn đệ tiếp tục sứ mạng rao giảng *“Anh em hãy nhận lãnh sức mạnh Thánh Thần đến trên anh em. Anh em hãy làm chứng cho Thầy ở Giêrusalem trong khắp miền Giuđê, Samari và cho đến tận cùng trái đất”* (Cv 1:11)

Và rồi trong ngày lễ Ngũ Tuần, các môn đệ đang tề tựu một nơi, bỗng từ trời phát ra tiếng động như tiếng gió lùa vào đầy cả nhà, nơi họ đang tụ họp. Và họ thấy những hình như lưỡi lửa tản ra đậu xuống từng người và ai nấy được tràn đầy ơn Thánh Thần. Họ bắt đầu nói các thứ tiếng khác nhau, tùy theo Thánh Thần ban cho họ. Rất nhiều người kinh ngạc vì ai nấy đều nghe các ông nói tiếng bản xứ của mình. Nhưng có người lại

ché nhạo: “mấy ông này say bí tử rồi!” (Cv 2:1-4,13)

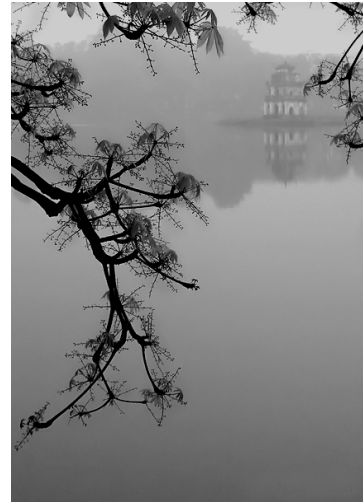
Phải các môn đệ của Chúa đang say! Họ say vì đã “uống” quá nhiều ơn Chúa Thánh Thần. Chính trong ngày đó, Phêrô là người quê mùa ít học đã đứng lên thuyết giảng cho mọi người như một nhà hùng biện tài ba lỗi lạc, và các môn đệ Chúa đã đi giữa bao gian nan thử thách và đi đến tận cùng mạng sống, đi đến chỗ đồng hình đồng dạng với Thầy trong đau thương tử nạn vì có sức mạnh của Chúa Thánh Thần đang hoạt động trong họ.

Chúa Thánh Thần - Thánh Linh của Thiên Chúa, biểu tượng của sức mạnh, tình yêu và niềm hy vọng, cùng lúc còn là hình ảnh của cánh chim bồ câu, bức tranh của hòa bình nhân loại, yêu thương nhân ái giữa trần gian. Bạn để ý xem,

trên hầu hết những tấm thiệp cưới đều có hình ảnh của cặp chim bồ câu ngậm dây chỉ hồng xe duyên hạnh phúc cho hai người nam nữ nên vợ thành chồng, hoặc ngọn nến hồng soi sáng cho hai tâm hồn trên bước đường chung sống đời sống gia đình.

“Lạy Chúa Thánh Thần, xin mang đến trong tâm hồn chúng con nguồn sống tràn ơn Thiên Chúa, giúp chúng con thêm sức mạnh vươn lên tới những phương trời khát vọng bao la. Vì con người ngoài thế xác cần được chăm chuốt, bổ dưỡng, còn có phần hồn cần hơn sự trong sạch, yêu thương và niềm tin cậy mến. Lạy Đấng trao ban sự sống cho tinh thần, xin Ngài ngự xuống tràn ngập trong mỗi người chúng con, và xin nhóm lửa tình yêu Chúa trong lòng chúng con”.

Ngẫu Hứng

Quyển Giao (27/10/2007)

Đến một mai em rời xa Đất Việt,
Mưa Sài Gòn còn giọt nhớ, giọt thương,
Nắng lung linh khoe hơi ấm sau vườn,
Màn đêm xuống, gió mang tin quê Mẹ.

Em sẽ về chốn phồn hoa mỹ lệ,
Gieo hạt thương, hạt nhớ, hạt chờ mong,
Đi tin quê, sao tía thiết vô ngần !
Giàu hương sắc, đậm lòng người xa xứ.

Đến một mai ngược giòng về quá khứ
Phở phở xưa còn vương mãi tin thơ
Họa hình theo những giây phút bất ngờ
Bao ấn tượng vỗ về nơi Việt xứ

Tân Sơn Nhất đón đưa người lữ thứ
Trong hân hoan hay rơi lệ chia xa
Mẹ Việt Nam à ơi tiếng ru ca
Chạm lòng làm tin Quê hương đất nước

Ông Tô-ma nói với Đức Giê-su: “Thưa Thầy, chúng con không biết Thầy đi đâu, làm sao biết được đường?” Đức Giê-su đáp: “Chính Thầy là con đường, là sự thật và là sự sống, không ai có thể đến với Chúa Cha mà không qua Thầy”(John 14,6).

Qua đoạn Phúc Âm trên chúng ta xác nhận rằng Đức Giê-su đã vạch rõ cho chúng ta một con đường thật về nước trời, nơi có sự sống đời đời và không có gì thay đổi, lấy mất được. Ngài là đích thực, là lời chân lý ban sự sống thật cho loài người chúng ta, và hễ bất cứ ai tin vào Ngài và sự sống trong niềm tin thì sẽ được sự sống vĩnh cửu trên nước trời.

Đã trải qua bao thời đại biến cố của lịch sử, từ cổ tới kim, từ thời đại loài người còn nguyên sơ cho đến thời đại Nguyên Tử, Truyền Thông Kỹ Thuật và Điện Toán hiện nay; loài người đã có thể truyền bá tin tức về mọi vấn đề nóng bỏng của xã hội cho nhau trong vài giây. Chỉ cần ngồi trước máy điện toán là chúng ta có thể biết hầu hết tin tức mọi nơi trên thế giới này, nhưng chúng ta chưa một người nào đó khẳng định rằng: “Thầy là con đường, là sự thật, và sự sống, không ai có thể đến với Chúa Cha mà không qua Thầy” ngoài Đức Giê-su. Với khoa học kỹ thuật hiện đại ngày nay, loài người đã có những phương tiện để kéo dài sự sống mong manh trên trần thế này, nhưng điều tất yếu đó là loài người chúng ta đều phải chết. Và chính sự chết đã nói lên sự công bằng của cuộc sống trần thế này. Người giàu, nghèo, giỏi, thông minh, tài ba lỗi lạc, thánh thiện, thành thật hay thất bại, gian ác, bệnh tật hoặc ấu trĩ, tất cả đều phải từ

bỏ thế giới trần tục này ra đi. Thế thì sự tối cần của sự sống tạm bợ trên trần gian này là gì? Thưa, đó là Linh Hồn.

Chúng ta hãy trở lại thời trước công nguyên 384 BC, một nhà triết học nổi tiếng, Aristote, người Hy Lạp, ông ta muốn tìm hiểu về sự sống và sự chết mà ông gọi là: “The nature of life itself”. Chúng ta hãy đọc và suy nghĩ những điều mà ông đã diễn tả về sự sống và sự chết.

“You’ll understand what life is if you think about the act of dying. You know I’m getting up in years. I might pass from life to death soon. When I do, how will I be different from the way I am now? When I breathe my last dying breath, what changes will take place? In the first moment after death, my body will be scarcely different than it was in the last seconds of life, yet I will be vastly different. I will no longer move, no longer sense, nor speak, nor feel, nor care. It’s precisely these characteristics of life, and many more like them, that pass out of a living thing with the last breath. At that moment the psyche takes flight.”

Tôi xin dịch: “Các anh hiểu gì về sự sống nếu các anh nghĩ nó là một diễn biến hành động của sự chết. Các anh biết, tôi đang sống bao nhiêu năm nay. Tôi đã có thể từ già cõi đời này không bao lâu nữa. Khi điều đó xảy ra, tôi sẽ khác với hiện tại tôi đang sống bây giờ như thế nào? Khi tôi thở hơi thở cuối cùng của tôi, thì sự thay đổi nào sẽ xảy ra? Trong giây phút sau khi chết, thân thể của tôi sẽ hầu như khác biệt hơn với thân thể của tôi trong giây phút của sự sống, vâng tôi sẽ khác rất nhiều. Tôi sẽ không còn cử động, cảm hứng, cảm nhận và lo lắng. Đó là chính xác bản chất của sự chết, và những điều giống như thế, là sẽ rời khỏi sự sống với hơi thở cuối cùng. Tại lúc bấy giờ, linh hồn sẽ rời khỏi xác.”

Aristote đã dùng chữ “psyche” để nói lên sự tối cần của sự sống đó là linh hồn. Ông tin rằng linh hồn sẽ rời khỏi xác trong giây phút

hấp hối cuối cùng. Một điều mà ông ta không thể diễn tả và xác thực được lúc thời đại bây giờ là linh hồn sẽ như thế nào và đi về đâu sau khi rời khỏi thân xác. Mãi đến bốn trăm năm sau, đã xuất hiện một Giê-su đã minh định rằng. “Ta là con đường, là sự thật và là sự sống và không có ai có thể đến với Cha mà không qua Ta”. Ngài đã khẳng định linh hồn của loài người sẽ đi về đâu và sẽ như thế nào sau khi chết. Với lời chân lý của Ngài thì sự khác biệt của sự sống và sự chết là linh hồn: nếu chúng ta chết mà không có sự tin tưởng vào Đức Giê-su là Đấng Cứu Thế, chúng ta sẽ chết trong tội lỗi của chúng ta và sẽ vĩnh viễn tách rời khỏi tình thương của Đức Giê-su. Linh hồn chúng ta sẽ rơi vào địa ngục, nơi mà mãi mãi sẽ bị hành hạ, đau khổ nếu chúng ta từ chối Ngài. Và nếu chúng ta tin điều tối cần của sự sống—là linh hồn như nhà triết học Aristote kia—thì chúng ta phải làm gì để được sự sống vĩnh viễn trên trời.

“Có một người Thông Luật đứng lên hỏi Đức Giê-su để thử Ngài rằng: ‘Thưa Thầy, tôi phải làm gì để được sự sống đời đời làm gia nghiệp?’ Ngài đáp: ‘Trong luật đã viết gì? Ông đọc thế nào?’ Ông ấy thưa: ‘Người phải yêu mến Đức Chúa, Thiên Chúa của người hết lòng, hết linh hồn, hết sức lực, và hết trí khôn người, và yêu mến người thân cận như chính mình.’ Đức Giê-su bảo ông ta: ‘Ông trả lời đúng lắm, cứ làm như vậy là sẽ được sống’” (Matthew 13, 16-17). Người Thông Luật này muốn hỏi thử Đức Giê-su phải làm gì ở sự sống đời này để sau khi chết linh hồn của mình sẽ được hưởng nước trời làm cơ nghiệp. Sau khi nghe ông trả lời và Đức Giê-su đã đáp lại với ông ta rằng ông hãy đi làm y như vậy, có phải thực sự Đức Giê-su bắt chúng ta phải làm như vậy hay không? Nếu quả thật như thế thì thật là một điều khó cho loài người tội lỗi chúng ta. Nhưng với tấm lòng từ bi khả ái và đầy lòng thương xót của Ngài đối với những ai tin vào Ngài sẽ được cứu và được hưởng cuộc sống đời đời trên nước trời, Ngài đã nói rằng: “Ta đến không để hủy diệt, nhưng để cứu vớt những ai tin vào Ta và Đấng đã sai Ta.” Một tin mừng là linh

hồn chúng ta sẽ không rơi vào địa ngục sau khi chết bằng cách chúng ta tin vào Đức Giê-su đã đến trần thế để cứu chuộc tội lỗi của nhân loại và để Đức Giê-su sống trong cuộc đời của chúng ta. Chúng ta sẽ có thực sự bình yên trong tâm hồn trong cuộc sống trần tục này, đồng thời không sợ điều gì xảy ra trên con đường về nước trời.

Chính vì sự sống vĩnh cửu trên trời của linh hồn chúng ta mà được Giê-su đã khuyên răn rằng: “Anh em đừng tích lũy cho mình những kho tàng dưới đất, nơi mỗi mọt làm hư mất và kẻ trộm khoét vách lấy đi, nhưng hãy tích trữ cho mình những kho tàng trên trời, nơi mỗi mọt không làm hư mất và kẻ trộm không khoét vách lấy đi. Vì kho tàng của anh ở đâu, thì lòng anh ở đó” (Lc 12, 33-34). Với tâm tình cộng đồng giáo hữu trong niềm tin vào Đức Giê-su đã đến thế gian để cứu chuộc nhân thế, chúng ta hãy vững tin bước trên con đường thật về nước trời.

Xuân về chưa hỏi em yêu nhỏ bé
Mà sao trời gió vẫn lạnh căm căm
Mây giăng giăng và sương khói ngút ngàn
Sandy Hook biển chiều thêm hoang vắng...

Anh nhớ em nhớ xuân xưa nồng ấm
Nhớ môi hồng và ánh mắt dịu êm
Nhớ và nhớ... ôi chao bao thương nhớ!
Xuân sẽ về hay mãi mãi bay xa?

Hạnh Phúc Gần

Đoàn Tân Cương

♩ = 85

Voice

Am E/G# Am

Ve sầu tìm tình yêu những chiều nắng dịu hiu
Trăng buồn nhìn đêm vắng Ôm mộng với ngàn sao

5 Am Dm G

Ve sầu vang tiếng hát Từng ngày qua theo mây gió chiều Cát
Âm thầm trong nỗi nhớ Từng ngày qua réo rất tiếng đàn Những

9 Dm Dm Am Am¹ Dm

cánh bay trong mộng ái ân Ve ơi ve đi về chốn nao Đến với tôi
ước ao trong lòng khát khao Em hỡi em nay về

14 B7 E Am² Dm F G7

thì thăm với nhau chốn nao Đến với tôi Người hỡi đừng là xa

20 C F G C Am Dm

Hạnh phúc gần nơi đây đã bao năm tôi vẫn mãi đi tìm Hạnh phúc gần trong tay cho một

26 G C C F E7

ngày tình yêu đến mau Hạnh phúc gần bên em Để cho tình mình sẽ

31 Am F G G7 C

mãi mãi Gần nhau Bên nhau Cho dù đời vẫn luôn đổi thay

36 Am Dm G C

Dù đường đời sóng gió Cho dù gặp bao nguy khó

40 Am Dm Dm D7 G7 D.S. al Fine

Vượt thời gian ta giữ hy vọng Người hỡi Đừng là xa

©Đoàn Tân Cương

by Hoang Thuy Tien

About three years ago, I was thirteen. I was young, naive, silly, optimistic, and in my personal opinion, invincible. Fast forward three years and here I am, sixteen, still young, still naive. I still possess a sense of optimism and a sense of invincibility. Though I am still the same in a sense, I went through a simple metamorphosis. This simple metamorphosis was inevitable - I left middle school, and along with that, my friends, my habits, my comfort zone. I entered high school, and along with that, new friendships and relationships, new clubs, and a new challenge. The one thing that stayed a constant in my life during that change from when I was thirteen to now, besides my family, was Muoi Dat.

Granted that I am only human, I am flawed. Throughout those three years, I was pulled in numerous directions, some good, and some bad. It was hard to discern the difference from what was right for me and what was wrong. I have made mistakes and bad decisions throughout those three years. I have hurt those I have loved and in the long run, hurt myself. I would be lying if I told you that my faith in God never faltered. I would be lying to you if I said that I never strayed from Him. I wish I could tell you that I would have turned to Him for strength on my own, but the truth is, I did not. I did not know it at the time, but I was seeking guidance. A little after I turned thirteen and began the whole process of "growing up", I joined Muoi Dat. It was with this youth group that I found the guidance I needed.

Muoi Dat is a dynamic group full of people with different personalities and different characteristics. Some of us are not even Catholic-Christians, yet we still come together

with the desire and passion to grow closer to each other and ultimately to God. Despite our diverse personalities and backgrounds, we have this shared identity that created a bond and a connection among us. The bond that we share is intense, to say the least. It was with this group of people that I renewed and solidified my faith in God. It was with this group of people that God's goodness was made known to me. I could not imagine growing up and overcoming ordeals without this group. Together, we have established a firm foundation of hope, trust, honesty, faith, and love through each other and through God.

I wish I could tell you how we have progressed incredibly throughout the years, last year in particular. I wish I could go into detail about how many times I've laughed, how often I've smiled, how many new people I've come in contact with, and how many familiar faces I've gotten to know better. It is almost impossible to explain how much I have learned about my family, my friends, and myself. To be honest, I am kind of forgot all the details. I forgot all the little things that occurred. All I know is that every time I think about Muoi Dat, I feel effortlessly happy and I know that I have been blessed by God. I couldn't ask for anything more fulfilling. Muoi Dat has reached out to me in ways that I could not even imagine or describe. My only hope is that Muoi Dat will continue to spiritually and emotionally prosper and effect others in ways that it affected me. At this point in my life, I cannot imagine catching the fastballs that life throws at me every so often without Muoi Dat there to help me.

I remember that as a thirteen year old, I used to look into the eyes of the older youth group members, Jane, Cathy, Chris, Theresa, Tim, Tom, and others, and see something indescribable. I do it no justice when I say it was a look of excitement, closeness, joy. I used to think about whether or not I possessed that same look and I remember I wanted to see what they saw. Now, when I look into the eyes of Kieu Nhi, Vi, Dan, Tina, Andrew, Thai, Monica and everyone else while we're blowing up balloons for the kids, or holding hands for prayer in a circle, I see

the same look that I saw in the older youth group members back in the day. I see the same look of excitement, closeness, and joy. I see endless possibilities and an abundance of potential. I see upcoming hardships, but more importantly, overcoming those hardships. Because of Muoi Dat, my heart has opened towards others drastically. I could not ask for anything more.

by Nguyen Duc Hue Nhung

We were small flames in God's heaven, full of knowledge, full of wonder, but curious and inexperienced. In an all knowing world what is left to yearn for but to live once, as Jesus did, to come to this small world and experience all that we've known but have not done. That is why we are here yesterday, today and tomorrow. We forget all the knowledge of heaven to learn and remember it on earth through hands-on experience. Through everyday contact, observation, adventures, we come to maturity and understand the great sophistication of God's gifts. How wonderful it is to live, to love, to give, to become family, friends, acquaintances, to learn, to feel emotions, to desire, to work, to study, to lead, to be in a community, to have heartbeats, to be one living, and burning flame of passion with this world.

God's most precious gifts are Life and Love. The reason for our being is just to be alive! And to be fully alive is to live in love, to love everything, and everyone, to love the good and the bad, to love what we loathe, to love the living and the non living; but even the most simple thing that is love, can be the hardest to achieve and overcome. That is why we have experiences; they are critical and serene moments of our lives where we acquire knowledge to decipher in our own

heart what love is, what life is about, and who we are.

I am a young woman full of memories filled with accomplishments, happiness, sorrow, and hopes for the creative future. I have experienced numerous life changing and insignificant events but I am still naive, still in the acquisition of life's wonders. One of the life changing factors is being apart of the youth group. I have learned how to lead, and how to work as a group. I have felt God in my soul. I have opened up to religion and to people in many ways. The youth group has taken me on retreats, camps, conventions, meetings, and church parties. All of these events had given me different perspectives of life such as our world being so vast but so small. We are all connected through our faith and that is a magical thing. Being in a particular place with friends of similar faith makes our vulnerable hearts brave enough to cry out its fears, hopes, and calling to know ourselves, to know our God. The youth Group has been a part of, and the meaning my amazing experiences in the search of spiritual understanding.

Alone, the road of discovery is harsh and sometimes unbearable. That is why it is essential to have people in our lives. Being apart of a group, a religious community, or a huge network helps people to find themselves, heal themselves, and understand outside the box. No matter how small the group is, it has the power to create, grow, and change lives. Our beating hearts are individual flames flickering together in a fire so wild and unstoppable. The Youth group's fire is still growing and burning passionately with curiosity, friendship, faith and love. I hope that all the children in our Vietnamese community will have the opportunity to experience all that I have. It is an inspiring circle to grow. Thank God for the limitless power we have, the love we receive so unconditionally, and the chance to experience and to create more wondrousness into this world.

The Beautiful Golden Fish

© By Thy Nguyen

Once upon a time there was a beautiful princess who was the only child of the old King. When she turned sixteen, the old King decided that he would marry again and provide a mother for his daughter, who he loved very much. But his new wife was a cruel lady whose beautiful face hid a cold heart. Soon, the cruel Queen gave birth to another little girl, the little Princess. The beautiful Princess loved her sister very much, but the cruel Queen was jealous, for she wanted her daughter to be the favorite of the old King.

The cruel Queen went to a witch who lived in an enchanted forest, on the banks of an enchanted river, and stole a potion that she gave to the beautiful Princess. That same night, the beautiful Princess turned into a beautiful golden fish and the cruel Queen caught her and threw her into the enchanted river. The old King and all the subjects of the kingdom mourned the beautiful Princess for a year and a day, while the Little Princess grew older and just as beautiful as her sister had been.

The beautiful golden fish was trapped in the river, but she remembered everything from her old life. Even as she made friends with the other fish and frogs in the river, she was the saddest creature and all the other animals tried to comfort her, to no avail. One day, a handsome silver fish from the northern part of the river saw her, and fell in love with her.

“Oh, beautiful golden fish,” he said to her. “Marry me, and I will take you to the northern part of the river and you will be my Queen, for I am the King of the River.”

“King,” the beautiful golden fish said sadly, “I cannot marry you, for even though my

body is a fish, my heart is the heart of a maiden. I was transformed into a fish by a spell and even now remember my life in the kingdom. I am too sad to be your Queen.”

The handsome fish King was heartbroken, and attempted to persuade the beautiful golden fish, but she refused him each time. Finally, one of his subjects, a clever Frog, advised the fish King to go to the witch who lived by the river in the enchanted wood to seek a potion to transform the beautiful golden fish back into a princess, for he could not bear to see her unhappy even though she would not love him.

The fish King went to the witch and asked her for a potion. “What will you give me, River King,” she said to him, “If I change the beautiful golden fish back into the beautiful Princess?”

The fish King said to the witch “I will give you a scale from my back, for my scales are made of beautiful silver and are magical besides.”

The witch agreed, and gave the fish King a single white pearl. “Give this to the beautiful golden fish and tell her to swallow it,” the witch said, “and in the morning she will be transformed back into the beautiful Princess.”

The fish King took a scale from his back and gave it to the witch, and then returned to the beautiful golden fish.

“Swallow this pearl,” he told her, “and you will be changed back into the beautiful Princess, and you will be happy again.”

The beautiful golden fish took the pearl and swallowed it, and her happiness at knowing that she would become her own self again made her so beautiful that the fish King fell in love with her even more, although he knew that he would never see her again.

In the morning the beautiful golden fish awoke and found that she was once again the beautiful princess. As she stepped out of the enchanted river the fish and frogs she had

befriends swarmed around her white feet, bidding her farewell. The beautiful Princess looked around for the handsome silver fish, but he had disappeared.

The old King was amazed and overcome with joy to see the return of his beautiful daughter. The Little Princess had grown into a little girl, but she remembered her sister. At the sight of the beautiful Princess, the cruel Queen became very pale and frightened, knowing that the Princess would tell the king everything that had happened.

“My father,” the beautiful Princess said, “It was your wife, the cruel Queen, who had turned me into a fish and thrown me into the enchanted river.” She turned to the Queen. “I know that you put the spell on me because you wanted your own daughter to be the favorite of the King. But love has no favorites, and the King loves both me and your own daughter equally. If you truly love someone, you will do anything to make them happy, even if it means sacrificing your own joy.”

The cruel Queen’s heart was melted by the kindness and forgiveness of the beautiful princess, and the Queen became young and happy again. The old King loved his wife more than ever, for now she was not only beautiful but also kind.

“Dear father,” the beautiful Princess said, “I am afraid that although I have come back to you, I must leave you again. For I have fallen in love with the handsome silver fish who is the King of the River, and, now that I know you are happy and safe, and my sister and step-mother are both happy again, I will go to the witch who lives in the enchanted wood by the enchanted river and become a golden fish again.”

The old King was sad to lose his daughter, but he kissed her and sent her on her way. “Go,” he said. “I will not keep you from love.”

The beautiful Princess returned to the witch in the enchanted wood, and the witch, who had

known the whole time how the story would end, gave to the Princess the silver scale from the fish King that she had saved.

“Put this scale on your heart,” the witch said, “and you will take the form of the beautiful golden fish, and may live with the King of the River.”

The princess put the scale over her heart, and instantly became the beautiful golden fish. She swam to the north of the river, where she was reunited with the handsome silver fish king, who married her and made her the Queen of the River.

The fish King’s missing silver scale was now the only silver scale on the body of the beautiful golden fish, right above her heart. They ruled the river wisely. And the King and Queen of the River visited the old King and the Queen and the Little Princess often – after all, it was an enchanted river in an enchanted wood.

The End.

An elderly woman had just returned to her home from an evening of religious service when she was startled by an intruder. As she caught the man in the act of robbing her home of its valuables, she yelled, "**Stop - Acts 2:38!**" (..turn from your sin...) The burglar stopped dead in his tracks. The woman calmly called the police and explained what she had done.

As the officer cuffed the man to take him in, he asked the burglar, "Why did you just stand there? All the old lady did was yell a scripture to you."

"Scripture?" replied the burglar, "She said she had an AXE and two 38's!"

SINH HOẠT CỘNG ĐOÀN 2007

Phan Văn An

Tháng 1/2007

Thứ Sáu, Thứ Bảy ngày 5 và 6 tháng 1 - Làm Đặc San Xuân Đinh Hợi

Bắt đầu lúc 8:00 PM, cha Peter Trần Việt Hùng, anh Thi Anh Tài, anh Nguyễn Chinh Nguyễn, anh Phan Văn An, anh Nguyễn Tuấn, anh Lê Dũng, Anh chị Nguyễn Đức Minh, Anh chị Lê Ngọc Diệp, anh chị Lâm Quang Huy, anh Lý Quang và vào lúc 11:30 PM anh chị Nguyễn Khoa Học, đã có mặt tại nhà anh Lâm Quang Huy để làm Đặc San Xuân Đinh Hợi và cũng là Đặc San kỷ niệm 20 năm thành lập cộng đoàn Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời. Để tranh thủ thời gian, các anh chị chỉ ngủ một vài tiếng, riêng anh Minh và anh Huy đã "gồng" suốt đêm. Xin bái phục hai anh. Mọi công việc cho tờ Đặc San đã được hoàn tất vào một giờ sáng Chúa Nhật (7/1/2007) và sẽ gửi đi CA để in hầu kịp phát hành vào dịp Tết Đinh Hợi. Xin hoan hô anh trưởng ban báo chí và ban biên tập "bất đắc dĩ". Cũng xin gửi lời tri ân đến toàn thể quý vị đã đóng góp bài vở cho tờ Đặc San được thêm phong phú. Vì số trang có hạn, nên một số bài không thể "lên khuôn" kính mong quý vị thông cảm và xin quý vị tiếp tục gửi bài cho tờ đặc san năm tới.

Chúa Nhật Ngày 28/1

- Lau lá: Sau Thánh lễ, một số ông bà, anh chị em đã ở lại để lau lá và chuẩn bị

những vật dụng cho việc gói bánh chưng trong tuần tới.

- Các công việc khác: Ngoài ra hôm nay các em vẫn tiếp tục tập vũ và các chị: Oanh (Nguyên), Oanh (Linh), Hương (Tài), Hương (Hoàng), Vân (Tuân), Tuyết đã sửa lại những bộ y phục cho đêm Văn Nghệ.
- Gói và nấu bách chưng, bánh tét: Bắt đầu từ sáng Thứ Sáu đến sáng Chúa Nhật, một số đông ông bà, anh chị em đã cùng với Hội Đồng Mục Vụ và các ban ngành tụ họp tại hội trường nhà thờ Saint James để gói và nấu bách chưng, bánh tét. Kết quả trên 400 chiếc bánh cả 2 loại đã được hoàn tất. Sau thánh lễ tất cả các chiếc bánh "không chân" đã tự động đến thăm các gia đình trong và ngoài cộng đoàn. Có những gia đình vì chậm chân nên đã không có bánh để thưởng thức. Cộng đoàn thành thực xin lỗi vì không đáp ứng đủ nhu cầu của quý vị. Xin hẹn tết "Con Chuột" sẽ cố gắng gói và nấu nhiều bánh hơn. Hy vọng chuột sẽ nhanh hơn heo.

Tháng 2/2007

Thứ Bảy ngày 17/2 - Mừng Xuân Đinh Hợi

- Thánh Lễ Tắt Niên: Bắt đầu lúc 3:45 chiều, có hơn 350 người tham dự. Cha Phêrô Trần Việt Hùng chủ tế, cha Luca Trần Đức giảng thuyết.
- Văn Nghệ: Chương trình Văn Nghệ gồm:
  - Mừng Xuân Múa lân
  - Lời ngỏ đầu xuân
  - Phút mặc niệm

Nội dung chương trình:

1. Hợp ca: Việt Nam Việt Nam
2. Nhạc cảnh: Áo Dài Ba Miền
3. Tam Ca: Mùa Xuân Ơi!
4. Hoạt cảnh: Nụ Tầm Xuân và Bài Ca Sao
5. Hợp ca lớp Việt ngữ: Con Tim Việt Nam
6. Hòa tấu: Nhạc cụ dân tộc
7. Vũ khúc: Khúc Hát Thanh Xuân, Đón Xuân
8. Ca Cảnh: Xuân Này Con Không Về
9. Vũ khúc : Trống Cơm
10. Ca kịch: Vợ Chồng Làm Biếng
11. Vũ khúc: Tiếng Hát Từ Nhịp Tim
12. Hợp ca : Ly Rượu Mừng

Dạ Vũ: Do ban nhạc S.O.S phụ trách.

Chương trình Văn nghệ và Dạ vũ chấm dứt lúc 12:00 đêm, mọi người ra về trong sự luyến tiếc. Trong đêm văn nghệ có xổ số và bán thực phẩm: bánh bèo, gói cuốn, chả giò, bánh giò, páté chaud, bánh cam, xôi, chè, kem, bánh bò nướng, nước suối, nước ngọt, cà phê.

Chúa Nhật ngày 18/2

Thánh lễ Tân Niên, chương trình gồm:

* Niệm Hương:

- Tưởng nhớ ông bà, tổ tiên, thầy dạy
- Tưởng nhớ hàng giáo phẩm và giáo dân
- Tưởng nhớ các vị truyền giáo
- Dâng hương tôn kính Thiên Chúa.

* Thánh Lễ: Do cha Phêrô Trần Việt Hùng cử hành và giảng thuyết.

Tháng 3/2007

Thứ Sáu, Thứ Bảy, Chúa Nhật ngày 2, 3, 4 tháng 3 - Tĩnh Tâm Mùa Chay:

Đề sống Mùa Chay và chuẩn bị mừng Chúa Sống Lại, cộng đoàn đã mời cha John Francis Vũ Thế Toàn, S.J (Dòng Tên) về giảng phòng 3 ngày với đề tài: “TRÊN ĐỈNH GIÓ HÚ VỚI GÃ ĐUÔI DÀI.” Dựa theo bài Phúc âm Chúa Nhật thứ nhất Mùa Chay, năm C của thánh Luca 4; 1-3, cha giảng phòng đã khai triển ba đề tài chính:

- Tới Thứ Sáu: Cám dỗ về cơm bánh: Trước khi vào đề tài, cha giảng phòng đã xác định: Chúa Giêsu không hề bị ma quỷ cám dỗ mà khi tràn đầy Thần Khí, Ngài được dẫn vào hoang địa và trực diện với cám dỗ. Nói đến cơm bánh là nói đến vấn đề ăn uống, no, đói. Nhân loại ngày nay không những đói về cơm bánh, mà còn đói về Lời Chúa, về công lý, hòa bình, yêu thương, công chính.
- Tới Thứ Bảy: Cám dỗ về chức quyền, địa vị
- Ngày Chúa Nhật: Cám dỗ về kiêu ngạo.

Thứ Bảy ngày 10/3 - Tĩnh Tâm Giới Trẻ:

Trên 50 em trong cộng đoàn đã tham dự ngày tĩnh tâm từ 10:00AM đến 10:00PM tại nhà thờ Saint James do cha Trần Công Danh hướng dẫn cùng với sự giúp đỡ của hai sisters Lan và Duyên và một số các anh chị trong cộng đoàn phụ giúp. Chương trình ngày tĩnh tâm gồm có:

- Ý nghĩa Mùa chay
- Hoạt cảnh Phêrô chối Chúa
- Chặng đàng Thánh Giá
- Hòa giải
- Rửa chân

- Châu Thánh Thể bé mạc

Tháng 4/2007

Chúa Nhật Lễ Lá ngày 1/4

Hôm nay cha Phong và Cha Hùng đã giải tội cho trên 150 giáo dân đến xưng tội trước thánh lễ. Theo dự định, hôm nay sẽ làm phép lá và rước lá ngoài khuôn viên thánh đường, nhưng trời đổ mưa và nhiệt độ xuống thấp, vì vậy cha Hùng và cha Phong đã làm phép lá trước cửa nhà thờ và giáo dân đã rước lá trong nhà thờ. Ước lượng có khoảng 500 người tham dự thánh lễ hôm nay. Sau thánh lễ cha Hùng và cha Phong tiếp tục ngồi tòa cho những ai chưa kịp xưng tội trước lễ.

Chúa Nhật Phục Sinh ngày 8/4

Trước thánh lễ, cha Nguyễn quang Vinh, cha Võ Cao Phong và cha Trần Việt Hùng tiếp tục ngồi tòa cho những ai chưa kịp xưng tội trong những ngày trước đây. Thánh lễ được cử hành đúng lúc 3:00 PM. Đặc biệt trong thánh lễ có cha Phong, cựu quản nhiệm, cha Nguyễn quang Vinh, người sáng lập cộng đoàn. Cha Vinh đã giảng thuyết trong thánh lễ. Trên 600 giáo dân đã sốt sắng hiệp dâng thánh lễ mừng Chúa Sống Lại. Sau Thánh lễ, cộng đoàn đã tổ chức bán thực phẩm để có thêm ngân khoản cho việc chi tiêu trong năm. Nhóm Muối đất đã phụ trách các trò chơi cho trẻ em.

Tháng 5/2007

Chúa Nhật ngày 13/5 - Lễ Hiền Mẫu

Để đền đáp công ơn của các bà cố, bà nội, bà ngoại, các bà mẹ, các em thuộc giới trẻ trong cộng đoàn đã lo phần phụng vụ trong thánh lễ hôm nay: đọc sách thánh, lời nguyện giáo dân, xin tiền, dâng của lễ. Các em đã hát một bài bằng tiếng Anh và sau thánh lễ đã đồng ca

bài “Cầu cho cha mẹ” để tặng các bà mẹ thân yêu. Trước khi thánh lễ kết thúc, cha chủ tế đã đọc hai lời nguyện cầu cho các bà mẹ và làm phép nhiều bông hồng, sau đó các em đã dùng những bông hồng này dâng cho các bà mẹ, để nói lên tình yêu thương bao la mà các bà đã tận tụy hy sinh cho các em. Trong phần lời nguyện giáo dân, ngoài những ý chỉ chung, còn có lời nguyện riêng cho các bà mẹ: “Hôm nay là ngày hiền mẫu. Xin cho những người mẹ của chúng con được mạnh hồn khỏe xác để yêu thương, nuôi dưỡng, giáo dục và dẫn dắt chúng con lớn lên và trưởng thành trong đức tin để trở nên những người tốt trong xã hội cũng như trong giáo hội. Đặc biệt xin cho những người mẹ đã ra đi trước chúng con được chóng về hưởng nhan thánh Chúa muôn đời.”

Chúa Nhật ngày 20/5

Bé mạc lớp Việt ngữ: Sau 9 tháng học tập, hôm nay các lớp Việt ngữ đã

làm lễ bé giảng. Tổng số theo học là 30 em, chia ra lớp 1A, 1B và lớp 2. Các em đã được lãnh phần thưởng, tiệc liên hoan. Nhân dịp này Cộng Đoàn Công Giáo Việt Nam xin chân thành cảm ơn các thầy cô đã tận tình phục vụ các em trong suốt năm học.

Tháng 6/2007

Thứ Bảy ngày 16/6: Ngày Hành Hương

Năm nay ngày Hành Hương của Liên Đoàn Công Giáo Việt Nam Miền Đông Bắc Hoa Kỳ được tổ chức vào ngày 16 tháng 6 năm 2007 tại Trung Tâm Đạo Bình Xanh Hoa Kỳ, Washington, NJ. Cũng như những năm trước đây, ngày Hành Hương do các Cộng Đoàn trong miền phụ trách các công việc phụng vụ, thánh ca, khiêng kiệu Đức Mẹ, kiệu Các Thánh Tử Đạo, Chặng Đàng Thánh Giá, giờ Đền Tạ, v.v. Năm nay ban tổ chức đã phân công cho Cộng Đoàn Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời phụ trách các việc sau đây: tổng quát về phụng vụ, thánh ca, khiêng kiệu Các Thánh

Tử Đạo Việt Nam. Phần thánh ca, không phải chỉ hát trong thánh lễ mà ca đoàn còn phụ trách hát trong giờ đèn tạ cũng như trong lúc rước kiệu. Nhờ công lao luyện tập của các anh ca trưởng: Nguyễn Khoa Học, Hoàng Long, Nguyễn Văn Vĩnh và sự cố gắng, chuyên cần của các ca viên, Ca đoàn Alleluia cộng đoàn Metuchen đã làm cho ngày hành hương thêm sốt sắng.

Chủ tế trong thánh lễ hôm nay là cha Hưng, dòng Cát Minh. Ngoài ra còn có quý cha Nguyễn Hữu Nghĩa, cha Trần Đăm, cha Trần Đức, Cha Nguyễn Trường Cửu, Cha Phêrô Trần Việt Hùng, Cha Giuse Trần Việt Hùng, Cha Nguyễn Trí Minh. Phía các tu sĩ có thầy Hoàng Hoa, bốn thầy dòng Cát Minh và một phó tế vĩnh viễn.

Cũng trong ngày hôm nay, tại vùng nắng ấm California, thuộc tổng giáo phận L.A., một cựu chức sắc của cộng đoàn Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời đã lãnh nhận chức phó tế vĩnh viễn, đó là Thầy Phó Tế Đominicô Vũ Quốc Anh. Trong thời gian sống ở NJ, Thầy Phó Tế Đominicô Vũ Quốc Anh đã từng giữ các chức vụ Phó Chủ Tịch Nội Vụ, Ngoại Vụ, trưởng nhóm Dẫn Thân. Vì công việc làm ăn, thầy Vũ Quốc Anh cùng gia đình đã di chuyển về CA, ở đó thầy đã theo học một thời gian dài và ngày 16 tháng 6 năm 2007 thầy đã được Đức Hồng Y Mahony phong chức Phó Tế Vĩnh Viễn cùng với 59 thầy Phó Tế khác. Trong ngày hồng ân này, có gia đình anh chị Hồ Đức Linh và gia đình anh chị Nguyễn Chinh Nguyên, là hai vị cựu chủ tịch cộng đoàn tham dự. Thành thực chúc mừng thầy phó tế, chị Mến và 2 cháu Huy, Hưng. Xin gửi tặng thầy Vũ Quốc Anh vài tâm tình:

*Phó tế muôn đời Chúa đoái ban
Biết bao ân huệ với hân hoan.
Hy sinh, phục vụ cho người thế
Nhận lãnh đền ơn của Chúa Trời
Khổ luyện gian trần làm nhệ bớt,
Vinh quang thượng giới được đầy tràn
Hồi tâm nghĩ lại toàn ân sủng
Thượng Đế trao ban luôn chứa chan.*

Phan Văn An

Tháng 8/2007

Chúa Nhật ngày 12/8: Picnic Cộng Đoàn

Đúng 10:00 AM cha Trần Danh và cha Tâm (bạn cùng Dòng với cha Danh, đang du học năm cuối cùng ở Roma) có mặt tại địa điểm Picnic. Sau khi chuẩn bị mọi sự xong xuôi, đúng 10:30 AM thánh lễ bắt đầu. Tuy ở giữa thiên nhiên bao la, hùng vĩ, nhưng ca đoàn với những ca viên “lớn tiếng lại dài hơi” đã hát ca nhập lễ: “Lạy Chúa chúng con về từ bốn phương trời. Lạy Chúa chúng con về từ khắp thôn làng...” Giọng hùng hồn, sốt sắng đã giúp mọi người dâng lên Chúa những tâm tình cảm mến, tri ân và xin Ngài ban muôn hồng ân cho cuộc sống, nhất là cho ngày vui hôm nay.

Thánh lễ hôm nay do cha Tâm chủ tế và cha Danh giảng thuyết. Hôm nay Chúa Nhật 19 thường niên, năm C. Trong bài giảng thuyết, cha Danh đã quảng diễn câu “kho tàng các con ở đâu, thì lòng các con cũng ở đó” và đem áp dụng vào trong cuộc sống. Thánh lễ kết thúc, cộng đoàn có 30 phút giải lao, đồng thời để ban tổ chức có thời gian sửa soạn thực phẩm. Mọi sự xong xuôi, đúng 12:00 trưa, mọi người bắt đầu dùng bữa trưa do cộng đoàn cung cấp. Nhìn trên các bàn để thức ăn, người ta thấy: Cơm, xôi, thịt kho trứng, heo quay, bún, thịt nướng, hot dog, bánh mì, bắp, chè, trái cây, nước, café, v.v. Tuy những món ăn không cao lương mỹ vị, nhưng rất “khoái khẩu” và được mọi người ưa thích.

Các thành viên tham dự ngày picnic đã được nuôi dưỡng đời sống thiêng liêng bằng một thánh lễ và được thưởng thức những món ăn nuôi sống thể xác do cộng đoàn đãi thọ.

Sau phần ăn trưa, các môn chơi được bắt đầu. Trên sân cỏ xanh, dưới ánh nắng của mùa hè, các thanh niên nam nữ mồ hôi nhễ nhãi đang chuyền cho nhau trái bóng để rồi đập mạnh xuống phần đất của đối phương. Nhìn những trái banh rơi mạnh trên sân cỏ, khán giả có thể thấy được sức mạnh của tuổi trẻ. Trong một khu đất rộng rãi, dưới bóng cây im mát, nhóm Muối Đất của cộng đoàn do cô Nguyễn Nhung hướng dẫn cũng tổ chức những trò chơi rất hấp dẫn cho các em như nhảy bao, chuyền trứng, hóa trang, ném nước... Trong lúc đó trên những chiếc bàn khác, quý vị lớn tuổi lại đấu trí với nhau bằng cờ tướng hoặc Domino. Nhưng phần nào động và giúp vui nhiều nhất trong ngày Picnic là chương trình nhạc sống do ca đoàn Alleluia thực hiện. Đây là chương trình “Hát Tự Do”, ai có khả năng đều được mời chung lời ca, tiếng hát để giúp vui cho cộng đoàn. Có những “ca sĩ” đa đóng góp rất nhiều bài cho ngày Picnic hôm nay. Rất tiếc năm nay cha Trần Việt Hùng có công việc phải về Việt Nam nên ngày Picnic mất đi một tiếng hát hấp dẫn và truyền cảm.

Mọi sinh hoạt tiến hành rất tốt đẹp, nhưng thời gian không cho phép nên ban tổ chức phải yêu cầu tạm ngưng hầu dọn dẹp và trả lại công viên. Một ngày sinh hoạt ngoài trời thật thú vị và bổ ích, mọi người ra về lòng tràn ngập niềm vui. Một lời cảm ơn chân thành xin gửi đến cộng đoàn, đặc biệt ban tổ chức. Hy vọng gặp lại nhau trong ngày Picnic năm tới.

Ngày 19/8: Quan Thầy Cộng Đoàn

Theo chương trình dự định thì trước thánh lễ sẽ có rước kiệu Đức Mẹ ngoài khuôn viên thánh đường, nhưng vì thời tiết không tốt nên chỉ làm việc kính Đức Mẹ trong thánh đường. Anh Hoàng Hiểu và ban phụng vụ đã chuẩn bị một chiếc kiệu thật đẹp, được sắp xếp trên cung thánh với đầy hoa, nến. Tượng Đức Mẹ ngự trên chiếc kiệu, âu yếm nhìn xuống đàn con đang sốt sắng dâng lên người Mẹ nhân từ, khả ái những câu kinh, lời hát để tôn vương Mẹ là bản mạng của cộng đoàn, đồng thời xin Mẹ ban muôn ơn lành hồn xác cho giáo hội, tổ quốc, cộng đoàn, cá nhân.

Trong phần giảng thuyết hôm nay, cha Trần Việt Hùng đã kêu gọi mọi người noi gương Mẹ, sống khiêm nhường, phó thác, phục vụ và mang Tin Mừng đến cho mọi người để ngày sau cũng được hưởng niềm vui nước trời giống như Mẹ đã được Thiên Chúa tưởng thưởng cả hồn lẫn xác trên thiên đàng.

Tháng 9/2007

Thứ Bảy ngày 8/9

Hôm nay kỷ niệm 50 năm khấn dòng của Sister Marie, cha Trần Việt Hùng đã đến dâng thánh lễ với một số linh mục trong giáo phận. Đức giám mục giáo phận Metuchen đã chủ tế thánh lễ. Tòa Giám mục giáo phận Metuchen đã gửi thiệp mời cộng đoàn tham dự cầu nguyện và tiếp tân nhân dịp Đức Giám Mục giáo phận kỷ niệm 10 năm làm giám mục và 5 năm coi sóc giáo phận Metuchen.

Ngày 15/9 - Cộng Đoàn trong ngày đón tiếp Bê Trên Tổng Quyền dòng Don Bosco

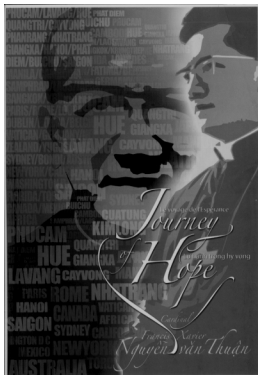
Stony Point, NY - Bê Trên Tổng Quyền dòng Don Bosco Fr. Pascual Chavez viếng thăm miền Đông Bắc Hoa Kỳ và Cộng Đoàn đã đóng góp màn vũ dân tộc đón tiếp Ngài tại Marian Shrine cùng với các sắc tộc khác và các đoàn thể, giáo xứ trong tỉnh dòng miền Bắc. Cũng nên biết Cha Chavez là người Mỹ Tây Cơ, là người đầu tiên không phải người Ý trong chức vụ thừa kế thứ 9 của Cha Thánh Don Bosco trông coi trên 17,000 linh mục dòng Don Bosco trên toàn thế giới. Trong

năm qua Cha Tổng Quyền đã đi thăm hầu hết các quốc gia trong đó có Việt Nam.

Trong bài nói chuyện với các giám mục, hơn 40 linh mục và nhiều tu sĩ cũng như giáo dân, Cha đã chia sẻ về chuyến đi Việt Nam và nói về đức tin dũng cảm của giới trẻ Việt trong điều kiện khó khăn. Ngài cũng kêu gọi phát triển ơn gọi trên toàn nước Mỹ và ước mong rằng dịp viếng thăm kế tiếp sẽ là tại Yankee Stadium. Ngay sau thánh lễ Ngài đã đi Canada thăm viếng tỉnh dòng Canada. Xin xem hình ảnh chuyến đi tại website của văn phòng tin tức dòng Don Bosco.

Nghe đâu các em trong Cộng Đoàn đã được nhiều nơi mời đi trình diễn trong những ngày tháng sắp tới, ước mong thay những sinh hoạt này nói lên sự hiện diện tích cực của người Việt Nam trong những sinh hoạt đa văn hóa.

Ngày 16/9 - Lễ Giỗ cố Hồng Y Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận

Ngày 16 tháng 9 năm 2002, Đức Hồng Y Phanxicô Xaviê Nguyễn Văn Thuận, Chủ tịch Hội Đồng Giáo Hoàng về Công Lý và Hòa Bình đã được Chúa gọi ra khỏi thế gian sau một thời gian mắc chứng bệnh hiểm nghèo. Và hôm nay, 16 tháng 9

năm 2007, lễ giỗ thứ 5 của ngài. Theo bản tin được đăng tải trên vietcatholic.net thì vào ngày giỗ của ngài có nhiều giáo phận, giáo xứ trong nước cũng như nhiều cộng đoàn ở hải ngoại đã tổ chức thánh lễ trong ngày hôm nay. Ở quê nhà, vào ngày 16 tại nhà thờ Phú Cam, Huế, tại nhà thờ Chính Tòa Nha Trang, Đức cha Chủ tịch Hội Đồng Giám Mục Việt Nam Phaolô Nguyễn Văn Hòa, Đức Cha Phó, 80 linh mục và rất đông giáo dân đã cử hành thánh lễ tưởng niệm ngài. Đặc biệt vào ngày 15 tháng 9, lúc 12 giờ trưa tại ngôi mộ của ngài ở nghĩa trang Campo Verano, Rome, Italy, Đức Hồng Y Bernard Law (cựu tổng Giám Mục Boston. USA) đã chủ tế thánh lễ

tưởng nhớ cố Hồng Y Nguyễn Văn Thuận. Sau đó một ngày, vào lúc 12:30 trưa tại Castel Gandolfo, Rome, Đức Thánh Cha Biển Đức thứ 16 đã ban phép lành cho phái đoàn đến Roma trong dịp lễ giỗ và cũng là ngày bắt đầu mở án phong chân phước cho Đức cố Hồng Y Phanxicô. Để biết rõ thêm những chi tiết này xin vào vietcatholic.net và đọc các bài “Đức Thánh Cha Benedict 16 chào mừng khởi sự án phong chân phước Đức Hồng Y Nguyễn Văn Thuận” và bài “Chính thức khởi sự hồ sơ phong chân phước cho cố Hồng Y Nguyễn Văn Thuận”.

Hợp ý với giáo hội hoàn vũ, giáo hội mẹ Việt nam, cộng đoàn nhỏ bé Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời, giáo phận Metuchen cũng đã tổ chức một thánh lễ rất đơn sơ, nhưng sốt sắng để tưởng nhớ đức cố Hồng Y. Trước thánh lễ, đại diện cộng đoàn đọc bài “Kính nhớ Đức Hồng Y Phanxicô Xavier Nguyễn Văn Thuận” của Hà Minh Thảo, đăng trong vietcatholic. Bắt đầu thánh lễ, các cha đã niệm hương trước di ảnh của đức cố Hồng Y, được trưng bày trên bàn thờ dành riêng cho ngài với đầy đủ hương,hoa, nến. Cha Trần Việt Hùng đã giới thiệu chủ tế đoàn hôm nay:

- Chủ tế: Cha Phêrô Nguyễn Quang Vinh, gốc giáo phận Nha Trang.
- Giảng thuyết: Cha Võ Cao Phong, gốc giáo phận Nha Trang, dưỡng tử của đức cố Hồng Y
- Đồng tế: Cha Phêrô Trần Việt Hùng, quản nhiệm CĐ, dưỡng tử của đức cố Hồng Y; Cha Trần Công Danh, dòng Don Bosco.

Ngoài ra còn có một số nam nữ tu sĩ và trên 300 giáo dân tham dự thánh lễ hôm nay. Trước khi thánh lễ chấm dứt chủ tế đoàn đã cung kính đứng trước di ảnh của đức cố Hồng Y trong lúc ca đoàn hát bài “Lạy Mẹ Xin Yên Ủi” là nhạc phẩm đức Hồng Y rất thích khi ngài còn sống.

Khai Giảng Lớp Giáo Lý và Lớp Việt Ngữ:

Lớp Giáo Lý và Lớp Việt Ngữ đã khai giảng vào Chúa Nhật 16/9/2007. Lớp Giáo Lý bao gồm các lớp bí tích Rước Lễ và các lớp bổ

túc. Lớp Việt Ngữ được chia theo trình độ cũng như lứa tuổi cho tất cả các em không phân biệt tôn giáo cũng như không nhất thiết thuộc Cộng Đoàn.

Thứ Bảy 29/9: Các em tham dự Đại Hội Đức Tin tại Newark

Thứ bảy ngày 29/9/2007 các em trong Cộng Đoàn đã được mời tham dự Đại Hội Đức Tin (Festival of Faith) tại Nhà Thờ Chánh Tòa, Tổng Giáo Phận Newark. Chương trình cả ngày từ 9:00 giờ sáng tới 6:00 giờ chiều bao gồm những bài thuyết trình với các diễn giả danh tiếng, giờ cầu nguyện, văn nghệ và ca nhạc. Các em trong Cộng Đoàn đã được mời tham dự trong phần văn nghệ sắc tộc, qua áo dài và vũ điệu năng động thể hiện sự hiện diện tích cực của người Việt Nam, nhất là giới trẻ Việt Nam trong các Giáo Phận. Các em đã được khen thưởng nhiệt liệt trong ưu ái của toàn cử tọa.

Chúa Nhật ngày 30/9 - Bầu chủ tịch Cộng Đoàn nhiệm kỳ 2007-2009

Theo nội quy cộng đoàn thì nhiệm kỳ của Hội Đồng Mục Vụ là 2 năm và H.Đ.M.V. đương nhiệm đã mãn hạn vào ngày 17 tháng 5 năm 2007, nhưng vì cộng đoàn bận nhiều công việc nên cuộc bầu cử phải trì hoãn. Ngày 2 tháng 9, một ban bầu cử được thành lập do ông Lê Thiên, ông Nguyễn Đình Lý và ông Tôn Thất Đan đảm trách. Ngày 9 tháng 9 phát phiếu đề cử và ngày 23 tháng 9 là hạn chót cho việc đề cử chức vụ chủ tịch. Giáo dân đã đề cử 22 vị. Cha Phêrô Trần Việt Hùng đã tham khảo ý kiến của 22 vị được đề cử, kết quả 20/22 xin rút lui, chỉ còn lại anh chị Thi Anh Tài và anh chị Nguyễn Đức Minh chấp nhận sự đề cử và cộng đoàn sẽ bầu chọn một trong 2 vào chức vụ chủ tịch.

Ngay sau thánh lễ chúa nhật (ngày 30/9), cộng đoàn đã bỏ phiếu kín để chọn chủ tịch. Kết quả sơ khởi được ghi nhận như sau:

- Anh Chị Thi Anh Tài: 73 phiếu
- Anh Chị Nguyễn Đức Minh: 50 phiếu.

Việc kiểm phiếu gồm ban bầu cử: Ông Nguyễn Đình Lý, Ông Tôn Thất Đan, anh Hoàng Hóa (đại diện nhóm Legio Mariae), Bà Khổng (đại diện Hội Các Bà Mẹ Công Giáo), anh Nguyễn Hồng Nam: đọc phiếu. Các thành viên trong cộng đoàn cũng như 2 ứng viên sẽ có một tuần để đạo đạt những thắc mắc, khiếu nại lên cha quản nhiệm và ban bầu cử, kết quả chính thức sẽ được công bố vào Chúa Nhật ngày 7 tháng 10 năm 2007 và dự trù Hội Đồng Mục Vụ mới sẽ ra mắt vào ngày 21 tháng 10 năm 2007.

Tháng 10/2007

Thứ Ba ngày 2/10

Nhân dịp kỷ niệm 10 năm được tấn phong Giám Mục và 5 năm coi sóc giáo phận Metuchen, Đức Giám Mục Paul G. Bootkoski đã tổ chức buổi cầu nguyện và tiếp tân tại Trung Tâm Sinh Hoạt của Địa Phận ở Piscataway. Cha Trần Việt Hùng, Chị Hương/Tài, em Monica, Anh Chị Nguyễn Đức Minh, Anh Chị Phan Văn An đã tham dự buổi cầu nguyện và tiếp tân. Sau nghi thức cầu nguyện cũng như trong lúc tiếp tân, đại diện cộng đoàn đã chụp hình lưu niệm với Đức Giám Mục cũng như với cha đặc trách về nhân sự của giáo phận.

Chúa Nhật 7/10 - Lễ Giới Trẻ dịp Tết Trung Thu

Mặc dầu Tết Trung Thu đã qua, nhưng để các em nhỏ trong cũng như ngoài cộng đoàn có dịp sinh hoạt và gặp gỡ nhau, hôm nay cộng đoàn đã tổ chức mừng Tết Trung Thu cho các em. Trong thánh lễ, các em đã phụ trách phần Phụng Vụ như đọc sách thánh, quỳn tiền, dâng của lễ. Cha quản nhiệm đã chia sẻ lời Chúa cho các em bằng tiếng Anh. Ngay sau thánh lễ là phần rước đèn Trung thu. Đặc biệt năm nay đoàn rước được đội Múa Lân của cộng đoàn dẫn đầu. Tiếp đó là cha Hùng, cha Phong và các em cầm đèn sáng trong tay vừa đi vừa hát những nhạc phẩm về Trung Thu. Đoàn rước dừng lại dưới hội trường nhà thờ. Tại đây, các em có những trò chơi và cuộc thi “đèn” có giải thưởng. Các em và phụ huynh

đã thưởng thức mùi vị bánh Trung Thu cũng như những món ăn do cộng đoàn và các ân nhân gửi tặng.

Chúa Nhật ngày 21/10

Khai giảng lớp giáo lý hôn nhân: Để chuẩn bị cho các anh chị chuẩn bị bước vào đời sống gia đình, cộng đoàn đã khai giảng khóa dự bị hôn nhân. Năm nay có 6 cặp tham dự và do anh Phạm Văn Hoạt phụ trách. Khóa học sẽ kéo dài trong vòng 2 tháng.

Chúa Nhật 28/ 10 - Ra mắt H.Đ.M.V. và các trưởng ban ngành nhiệm kỳ 2007-2009

Thành phần Hội Đồng Mục Vụ, các ban

- Ban Âm thực: Chị Nguyễn Thị Hằng
- Ban Kỹ Thuật: Anh Nguyễn Trung Ngôn
- Ban Tình Tâm : Anh Phạm Văn Hoạt
- Ban Thăng Tiến Hôn Nhân : Anh Phạm Văn Hoạt

Các Hội Đoàn:

- Legio Mariae: Anh Hoàng Hóa
- Liên Minh Thánh Tâm: Ông Lê Bá Thành
- Nhóm Dẫn thân: Anh Phạm Văn Hoạt
- Nhóm Muối Đất: Cô Nguyễn Nhung (Từ ngày 28/10/2007, Nhóm đã có trưởng nhóm mới: Tiên Hoàng; Kiều Nhi Lê: phó nhóm; Khánh Vi Nguyễn: thủ quỹ/thư ký)
- Hội Các Bà Mẹ Công Giáo: Bà Nguyễn Thị Sâm (Bà Vinh)

ngành và đoàn thể nhiệm kỳ 2007-2009:

Hội Đồng Mục Vụ:

- Chủ tịch: A/C Thi Anh Tài (tái cử)
- Phó chủ tịch Nội vụ: A/C Lê Ngọc Diệp (cựu thư ký nhiệm kỳ 2005-2007)
- Phó chủ tịch Ngoại vụ: A/C Nguyễn Đức Minh (cựu nhiệm kỳ 2005-2007)
- Thư ký: A/C Nguyễn Minh Tuấn (tân cử)
- Thủ quỹ: A/C Triệu Hữu Vi (tân cử)

Ban Cố Vấn:

- A/C Phạm Văn Hoạt
- A/C Nguyễn Chinh Nguyễn
- A/C Hồ Đức Linh

Các Ban Ngành:

- Ban Phụng Vụ: Anh Phan Văn An
- Ca đoàn: Chị Trần Ngọc Long
- Ban Giáo Lý: Anh Nguyễn Chinh Nguyễn
- Ban Việt Ngữ: Chị Lê Tuyết
- Ban Báo Chí: Anh Hồ Đức Linh
- Ban Văn Nghệ: Cô Phạm Khuyên

Tháng 12/2007

Chúa Nhật ngày 9/12 - Bế mạc lớp dự bị hôn nhân

Sau một thời gian học hỏi do thầy Phạm Văn

Hoạt phụ trách, hôm nay 12 anh chị (6 cặp) theo học lớp dự bị hôn nhân đã mãn khóa. Các anh chị đã được cha quản nhiệm trao chứng chỉ.

Thứ Bảy 15/12 - Tĩnh tâm Mùa Vọng

Hôm nay cha Phêrô-Maria-Têrêsa Trần Huy Hoàng thuộc Giáo Phận Nha Trang đang du học tại Hoa Kỳ về “Tu đức và Linh hướng” đã đến giảng tĩnh tâm mùa vọng cho Cộng Đoàn. Chương trình tĩnh tâm như sau :

- Từ 2:00PM - 5:00PM: Dành cho H.Đ.M.V, các trưởng ban ngành và các trưởng đoàn thể.
- Từ 7:00PM - 10:00PM: Dành cho giáo dân của cộng đoàn với chủ đề “Sống Đạo Mùa Vọng”.

Cũng ngày hôm nay, các em trong nhóm Muối Đất đã tham gia tĩnh tâm từ 1:00PM - 5:00PM do anh Phạm Văn Hoạt hướng dẫn.

Chúa Nhật 16/12

Cha Trần Huy Hoàng tiếp tục hướng dẫn cộng đoàn trong chủ đề “Sống Đạo Mùa Vọng”. Trong những ngày tĩnh tâm năm nay, nhiều câu hỏi liên hoan đến hôn nhân, gia đình, phụng vụ và thánh nhạc đã được cha giảng phòng giải thích thỏa đáng.

Ngày 25/12 - Đại Lễ Giáng Sinh

- Chương trình Thánh Ca: Ca đoàn Alleluia đã phụ trách phần hát Thánh Ca trước Thánh Lễ do anh Nguyễn Khoa Học & anh Nguyễn Văn Vĩnh điều khiển.
- Rước tượng Chúa Hài Đồng: Mười hai em trong vai Thiên Thần, hai em trong vai Thánh Giuse và Mẹ Maria, bốn em trong vai mục đồng cùng với các Phụng Viên Thánh Thể, HĐMV, Ban Cố Vấn, Trưởng các ban ngành đoàn thể đã cùng chủ tế đoàn cung nghinh tượng Chúa Hài Đồng từ cửa chính nhà thờ đến máng cỏ trước khi cử hành Thánh Lễ.

- Thánh Lễ: Cha Trần Việt Hùng chủ tế và giảng thuyết, cha Võ Cao Phong và thầy Hoàng Hoa cùng đồng tế.
- Trao đổi quà và tiệc mừng: Sau Thánh Lễ đã có trao đổi quà cho các em dưới 12 tuổi.

Để mọi người có giờ hàn huyên tâm sự và mừng Giáng Sinh với nhau, cộng đoàn đã tổ chức bán thực phẩm với những món ăn thuần túy quê hương. Năm nay phân thực phẩm do các em nhóm Muối Đất phụ trách.

Xuân Tin Yêu

Phan Văn An

Xin chúc chư vị mọi bề,
Ung dung nhận lãnh tràn trề lộc xuân.
Ân Đức Thượng Đế trao ban,
Ngài là Chúa tể mọi nguồn yêu thương.
Tình Ngài cao ví khôn lường,
In sâu tâm khảm một lòng chớ quên.
Ngày ngày cải thiện tiến lên,
Yêu thương giữ lấy, bỏ quên hận thù
Ê chề, chán nản, mịt mù
Ung nhọt đoạn tuyệt, chân tu giữ gìn.

Năm Mậu Tý

Phan Văn An

Nguyện chúc tất cả mọi người,
Ăn làm phát đạt, cuộc đời dễ thương.
Mong cho học sinh đến trường,
Muôn vàn mong ước, mọi đường thành danh
Ân cần chăm chỉ học hành,
U buồn, thất vọng phải đành bỏ quên
Từ ngày quyết chí tiến lên
Yêu người, mến Chúa làm nên thân người.

Bên Lễ ngày 3 tháng 6 năm 2007

(Kỷ Niệm 20 Năm Thành Lập Cộng Đoàn)

Phan Văn An ghi

Thời gian chuẩn bị xa và gần đã hoàn tất, hôm nay (ngày 3 tháng 6 năm 2007) Cộng Đoàn Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời thuộc Giáo Phận Metuchen, NJ long trọng mừng những biến cố sau đây.

Kỷ niệm 20 năm thành lập Cộng Đoàn

Đề tạ ơn Chúa và Mẹ Maria, bốn mạng cộng đoàn, hôm nay một thánh lễ đồng tế đã được cử hành. Cộng đoàn đã gửi thư mời Đức Giám Mục Paul G. Bootkoski, Giám Mục Giáo Phận Metuchen và cha tổng đại diện của giáo phận, nhưng vì các ngài bận nhiều công tác mục vụ nên không thể đến chủ tế thánh lễ, nhưng trong niềm ưu ái, Đức Giám Mục đã gửi thư chúc mừng cộng đoàn với nội dung như sau:

“It is with great joy that I extend to you my prayerful congratulations on the occasion of the 20th Anniversary of the founding of the St. James Vietnamese Catholic Community.

While we should always give thanks and praise to the Lord, it is good to offer our gratitude to God at special milestones; your Anniversary is one such occasion.

May the Lord continue to shower His graces upon all the members of the St. James Vietnamese Catholic Community now and in many years to come.”

*Most Rev. Paul G. Bootkoski,
Bishop of Metuchen*

Đức Giám Mục đương nhiệm của giáo phận không đến được, nhưng Đức Giám Mục hưu trí Edward T. Hughes, cựu Giám Mục Giáo Phận Metuchen đã nhận lời và đến chủ tế thánh lễ hôm nay, đồng thời ban phép Thêm Sức cho các em trong cộng đoàn và làm phép Tượng Đức Mẹ La Vang.

Ngoài Đức Giám Mục Hughes, trong chủ tế đoàn hôm nay còn có sự hiện diện của cha

Charlie Cicerale, St. James Administrator, cha Jim Considine, phó xứ nhà thờ St. James, đồng thời ngài là Master of Ceremonies cho thánh lễ hôm nay. Hôm nay cộng đoàn cũng hân hạnh đón tiếp Đức Ông Charles Stengel, cha sở giáo xứ cha Trần Việt Hùng đang phục vụ và cha Edward Abano, linh mục đại diện cho các linh mục và giáo dân thuộc các dân tộc thiểu số đang sinh hoạt trong Giáo Phận Metuchen đến dâng lễ tạ ơn với cộng đoàn. Cũng trong ngày trọng đại này, cha Nguyễn Quang Vinh, người sáng lập cộng đoàn (1987), cha Võ Cao Phong, cựu quản nhiệm cộng đoàn cũng đến cử hành thánh lễ. Ngoài các linh mục Việt Mỹ, còn có 2 Phó Tế vĩnh viễn Carl E. Psota và Bill Lange của giáo xứ St. James tham dự. Sister Marie Pierson, RSM, Pastoral Assistant và bà Camilla Lauricella, Business Administrator của giáo xứ St. James cũng đã có mặt với cộng đoàn trong thánh lễ cũng như trong tiệc mừng.

Về phía các nữ tu, có Sister Trần thị Kim Trung, Sister Trần thị Kim Cúc, thuộc Dòng Bác Ái Chúa Kitô., Mendham, NJ. Cả 2 sisters là những người đã giúp dạy giáo lý cho các em khi cộng đoàn mới thành lập vào những năm 1987-1988, khi còn sinh hoạt ở nhà thờ chính tòa St. Francis. Ngoài ra còn có các sisters: Phan thị Lệ Thủy (Dòng Mến Thánh Giá Nha Trang, Việt Nam), Phan thị Diệu Trinh (Dòng Đức Mẹ Mân Côi, Việt Nam), Trần thị Thanh Vang (Dòng Mến Thánh Giá Nha Trang, Việt Nam), Nguyễn thị Linh Huy (Dòng Đức Mẹ Mân Côi, Việt Nam) và Sister Nguyễn thị Mỹ (Dòng Đức Mẹ Đi Viêng, Việt Nam). Ngoài Sister Kim Trung và Sister Kim Cúc, các sisters còn lại là những nữ tu được nhà Dòng Bác Ái Chúa Kitô, Mendham bảo lãnh qua Mỹ du học trong thời gian 3 năm.

Các em lãnh nhận bí tích Thêm Sức và Rước Lễ Lần Đầu

Trong thánh lễ hôm nay, Đức Giám Mục hưu trí Edward T. Hughes đã ban phép Thêm Sức cho 12 em trong cộng đoàn; đó là các em: Jimmy Duy Nguyễn, Kevin Hoàng Lam, Khánh Phương Nguyễn, Kiều Giang Anne

Hoàng, Kiều Nhi N. Lê, Phillip Nam Nguyễn, Phúc Tri Nguyễn, Thanh Trần, Trương Sơn Hoàng, Trương Xuân Phạm, Vivian Thụy Lam và Vyvian Khánh Nguyễn.

Các em đã được anh Nguyễn Chinh Nguyễn và Hồ Đức Linh dạy dỗ, hướng dẫn trong suốt một năm. Cộng đoàn chân thành cảm ơn 2 anh Nguyễn, Linh đã hy sinh thời giờ và công sức để các em có được những kiến thức căn bản về giáo lý, giúp các em có hành trang vào đời. Ước mong các em luôn ghi nhớ những điều đã học hỏi và qua ơn Chúa Thánh Thần, các em sẽ làm chứng cho Thiên Chúa và giáo hội giữa môi trường các em sẽ sống, sinh hoạt.

Cũng trong thánh lễ hôm nay, 16 em trong cộng đoàn đã được rước Mình và Máu Chúa lần đầu đó là các em: Alexander Thiên Ân Triệu, Bryan Nguyễn, Camy Hoàng Nguyễn, David Lê, Elizabeth Quỳnh Hương Lâm, Justin Nguyễn, Kathleen Hoàng Nguyendon, Kevin Bình Trần, Kevin William Schaefer, Kristin Thụy Lam, Larry Phạm, Mai Nadia Trần, Steven Hồ Nguyễn, Thomas N. Trần, Thụy Xuân Nguyễn và Tiffany Phạm.

Các em đã được anh Lê Ngọc Diệp và chị Nguyễn Thái Quỳnh Mai dạy dỗ, hướng dẫn trong một thời gian dài. Hy vọng với sự tận tình dạy dỗ của anh Diệp, chị Mai và sự tiếp thu, hiểu học, các em sẽ trở nên những Kitô hữu sốt sắng, đạo đức, biết yêu mến Bí Tích Thánh Thể, siêng năng rước Chúa mỗi khi có dịp tham dự thánh lễ, nhất là luôn giữ tâm hồn trong sạch để xứng đáng là đền thờ của Thiên Chúa Ba Ngôi ngự trị.

Làm Phép Tượng Đức Mẹ La Vang Việt Nam

Sau thánh lễ, Đức Giám Mục Hughes đã làm Phép Tượng Đức Mẹ La Vang. Bức tượng này sẽ được đặt vĩnh viễn trong nhà thờ St. James để cho giáo dân Việt - Mỹ có dịp cầu nguyện với Mẹ La Vang Việt Nam.

Sau đây là một vài diễn biến về việc có bức tượng đặt trong thánh đường. Vào tháng 3 năm 2006, cha Trần Việt Hùng và Hội Đồng

Mục Vụ đã thảo luận và quyết định muốn có một kỷ vật giá trị cho giáo xứ St. James, ân nhân của cộng đoàn trong suốt 12 năm qua và trong những năm tháng tới. Sau khi bàn tính và trình lên cha Charlie Cicerale, cha Charlie và cộng đoàn đã quyết định đúc bức Tượng Đức Mẹ La Vang Việt Nam để đặt trong nhà thờ St. James.

Mọi công việc về bức tượng đều do anh chị Nguyễn Chinh Nguyễn phụ trách. Sau hơn một năm làm việc, bức tượng đã được một nhà điêu khắc Ý hoàn tất và sau Phục Sinh 2007 bức tượng đã được chuyên chở từ Ý về tới cộng đoàn và cộng đoàn đã chọn ngày 3 tháng 6 năm 2007 để khánh thành. Ai muốn xem một công trình nghệ thuật tuyệt tác và muốn chiêm ngưỡng nhan thánh Mẹ cũng như khẩn cầu với Mẹ, xin mời đến nhà thờ St. James, ở Woodbridge, NJ. Nhân ngày khánh thành tượng Đức Mẹ La Vang, xin làm một bài thơ:

*Cám đạo ban hành khắp mọi đường,
Mẫu Thân Thiên Chúa rất khôn lường.
Âm thầm lẫn trốn, người ngoan đạo
Náo động truy tầm, bọn bất lương.
Khổ lụy, thương đau đang khẩn nguyện,
Thanh nhàn, hoan lạc, sẽ trao ban
Thiên đàng cực lạc con chờ đợi
Ước nguyện mai sau mong Mẹ thương.*

Phan Văn An

Sau khi Tượng Đức Mẹ La Vang được làm phép và đặt vào vị trí đã qui định trong nhà thờ, giáo xứ St. James đã có thông báo như sau:

The Vietnamese Community of St. James

As you enter our church please go to the St. James Alcove and look at a new statue that has been donated to our church by the Vietnamese Catholic Community. On Sunday June 3rd the Most Reverend Edward T. Hughes, D.D. dedicated and blessed the statue of Our Lady of La Vang. The day was also a celebration of the 20th Anniversary of the Vietnamese community in the Diocese of Metuchen.

The story of the Lady of La Vang is as follows: in the late 1700's power struggles between warlords in Vietnam began persecution of Catholic churches and seminaries. To escape the violence, many Catholics from Quang Tri, which is in central Vietnam, fled to a deep jungle area. The place was called La Vang, perhaps after the name of the plant that grew there. Cold, hungry, sick and afraid, they prepared themselves for martyrdom. One night, while they gathered together to pray, a lady surrounded by light appeared among them. She was wearing a long cape and holding a child. Two angels stood by her side. All the people could see her, and they recognized her as the Blessed Mother. She offered them words of comfort and encouragement, told them to boil leaves from the nearby trees to use as medicine and promised to intercede on behalf of all who came to that spot to pray. She continued to appear periodically to the people during this first period of persecutions.

The persecutions ended in 1884. A chapel was built in 1886 and was consecrated in 1901. The bishop proclaimed Our Lady of La Vang as the Protectress of Catholics.

When the pilgrims began to exceed the chapel's capacity, a new church was constructed and consecrated in 1928.

Unfortunately, the church was destroyed during the most recent war in Vietnam. Pilgrims still journey to the shrine to honor Our Lady of La Vang.

In 1988 Pope John Paul II honored Our Lady of La Vang during the canonizing ceremony of the Vietnamese martyrs, calling for rebuilding of her church and invoking our Lady's intercession on behalf of peace in Vietnam. Take a few minutes and admire how beautiful and graceful this statue is here in our church.

Để tỏ lòng tôn kính và yêu mến với người Mẹ đã từng yên ủi, bao bọc đoàn con thơ trong lúc vui buồn, sướng khổ, gian nan, bách hại, cấm cách, ngay sau khi làm phép tượng, ban dâng hoa cộng đoàn do Chị Oanh (Linh) và em Nguyễn Nhung phụ trách đã hướng dẫn các em dâng lên Mẹ những tràng hoa đủ màu sắc như nói lên tình yêu nồng thắm đoàn con thơ dâng lên Mẹ hiền.

Chương trình phụng vụ kết thúc, các em Lớp Thêm sức và Xung tội rước lễ lần đầu đã chụp hình lưu niệm với Đức Giám Mục Edward T. Hughes, trước khi tham dự tiệc mừng dưới hội trường nhà thờ. Rất tiếc vì tuổi già, Đức Giám Mục đã không tham dự tiệc mừng với cộng đoàn, còn các cha và các tu sĩ nam nữ cũng như đại diện các cộng đoàn bạn và các vị ân nhân đều có mặt trong bữa tiệc mừng.

Tiệc Mừng

Cha Vũ Thế Toàn, trong tuần tĩnh tâm Mùa Chay 2007 cho cộng đoàn đã nói với mọi người tham dự: “Ngôn ngữ Việt Nam thường hay dùng tiếng đệm, chẳng hạn như: ăn chơi, trắng xóa, nghỉ ngơi, chơi đùa, nghịch ngợm, vàng vọt, xa xôi, lể lạc.”

Đúng vậy, hôm nay sau thánh lễ và những nghi thức phụng vụ chấm dứt, quý cha, quý sisters, quan khách và các thành viên cộng đoàn đã xuống hội trường để thưởng thức những món ăn thuần túy mùi vị quê hương do cộng đoàn và phụ huynh các em lớp Thêm Sức và lớp Xung Tội Rước Lễ Lần Đầu khoản đãi. Ban tiếp tân đã sắp xếp 400 chỗ ngồi,

nhưng còn hơn 100 người không có chỗ ngồi, điều này chứng tỏ đã có trên 500 người tham dự tiệc mừng do cộng đoàn khoản đãi. Phần thực phẩm và giải khát hôm nay do cộng đoàn cung cấp cùng với sự giúp đỡ của phụ huynh các em hai lớp Thêm Sức và Xung Tội Rước Lễ Lần Đầu. Trên thực đơn, thực khách có thể tìm thấy những món ăn như: mì xào, xôi, cơm chiên, heo quay, salad trộn thịt bò, bánh mì xíu mại, bò kho, chả giò, pizza, gà chiên, bún thịt nướng, soup hải sản v.v. Thực khách đã rất hài lòng về những món ăn do cộng đoàn khoản đãi. Các thực khách Mỹ rất tâm đắc về món chả giò, mì xào, cơm chiên, xôi và soup hải sản. Ngoài ra trên một chiếc bàn dài, phủ tấm khăn màu đỏ, người ta cũng thấy 2 cái bánh thật lớn với hàng chữ: “Mừng 20 năm thành lập cộng đoàn”; trên chiếc bánh khác lại viết: “Chúc Mừng các em Thêm Sức và các em Xung Tội Rước Lễ Lần Đầu”

Cộng Đoàn Metuchen tuy nhỏ bé, nhưng tâm lòng luôn quảng đại, rộng mở, hiếu khách. Để niềm vui được trọn vẹn, nhất là để vui lòng các ông, ban tiếp tân cũng đã chuẩn bị những chai rượu khai vị để các ông có cơ hội nhấp nháp, lấy hứng cho những câu chuyện trao đổi.

Trong lúc thực khách thưởng thức thực phẩm, thì anh Hồ Đức Linh cũng đã có chiếu slideshow về những sinh hoạt của cộng đoàn trong 20 năm qua, đồng thời có trưng bày những hình ảnh và những tập đặc đan mà cộng đoàn thực hiện trong 20 năm qua.

Chương Trình Văn Nghệ giúp vui

Để thực khách có cơ hội giải trí sau khi đã thưởng thức những món ăn hợp khẩu, ban tổ chức đã có chương trình văn nghệ bổ tui giúp vui. Mở đầu chương trình, cha Nguyễn Quang Vinh, người sáng lập cộng đoàn vào tháng 5 năm 1987, đã tặng cộng đoàn bài thơ sau đây và chính ngài đã đọc bài thơ này trước mặt mọi người. Xin phép cha Vinh đăng lại bài thơ này để mọi người có cơ hội thưởng thức năng khiếu văn chương của cha.

Ngày Cộng Đoàn Metuchen
Tạ Ôn 20 Năm Hồng Ân

*Cộng Đoàn Đức Mẹ Lên Trời
Hân hoan mừng lễ hai mươi năm dài.
Trái bao sóng gió miệt mài,
Vui buồn sướng khổ không phai lời nguyện:
Nhất tâm giữ vững con thuyền,
Người người hiệp nhất, trung kiên sáng ngời.
Tạ ơn Thiên Chúa cao vời.
Tạ ơn Thánh Mẫu Chúa Trời La Vang.
Tạ ơn các thánh thiên đàng,
Thương ban phúc lộc bình an nhiệm mầu.
Tạ ơn mục tử trước sau,
Hy sinh phục vụ trái bao tháng ngày.
Tạ ơn giáo phận hôm nay:
Khắc ghi tình nghĩa cao dày chứa chan.
Tạ ơn bao tấm lòng vàng
Đồng hành cùng với cộng đoàn bao năm.
Nguyện xin Chúa cả thương ban,
Bình an phúc lộc xuống tràn mọi nơi.
Chúc cho sức khỏe mọi người,
Chúc cho tất cả một lời: tiến lên!
Chúc cho vạn sự bình yên⁽¹⁾
Metuchen đó là duyên của trời⁽²⁾*

⁽¹⁾và ⁽²⁾ là câu đầu và cuối bài thơ chúc Xuân Mậu Thìn 1988 đồng tác giả.

Sau bài thơ chúc mừng là hoạt cảnh La Vang. Hoạt Cảnh do bác Lê Thiên và anh Phạm Văn Hoạt hợp soạn, nói lên lịch sử và những ơn mà Đức Mẹ đã ban cho con cái Ngài trong

thời bách hại, cấm cách. Hoạt cảnh do chị Oanh (Linh) tập cho các thành viên trong cộng đoàn như hai bác Xuân, anh chị Phạm Văn Hoạt, anh Phan văn An, chị Tuyết (Duy), Chị Vân (Tuấn), anh chị Sơn (con bác Tâm), v.v. Tuy thời gian tập duyệt eo hẹp, nhưng phần trình diễn khá thành công, đã được quan khách khen ngợi và thích thú.

Sau hoạt cảnh là các màn vũ do các em trong cộng đoàn trình diễn vũ khúc: “Trống Cơm và Nụ tâm Xuân”. Ngoài ra trong chương trình văn nghệ cũng có những nhạc phẩm về Đức Mẹ La Vang do chị Tuyết và con gái trình bày.

Tiệc mừng và chương trình văn nghệ chấm dứt vào khoảng 8:00 PM, mọi người ra về lòng tràn đầy thoải mái, vui tươi, chỉ trừ ban tổ chức phải ở lại để “thu dọn chiến trường”. Một lần nữa xin cảm ơn hết mọi người và xin Chúa và Mẹ Maria trả công và chúc lành cho mọi thành viên trong cộng đoàn và các vị ân nhân.

Người ta nếu biết bỏ cái khôn vặt thì mới có cái khôn lớn được.

Nền không chắc mà tường cao thì sự đổ vỡ đã nằm ngay trong đó rồi.

Ai không quý trọng cuộc sống, người đó không đáng sống.

Kiên nhẫn là nghệ thuật của hy vọng.

Một con giun khi bị dày đập dưới chân vẫn tiếp tục bò đi.

Bí quyết của sự kiên nhẫn là làm một việc khác trong khi chờ đợi.

Không phải là sức mạnh mà là sự kiên nhẫn đã làm được những công trình lớn.

Sự kiên nhẫn là một bông hoa không phải bắt cứ khu vườn nào cũng mọc.

Trong thánh lễ thánh nhạc giữ một vai trò rất quan trọng. Từ bài ca Nhập lễ, Dâng lễ, Hiệp lễ, và Kết lễ, đặc biệt là Kinh Thương Xót, Kinh Vinh Danh, Kinh Tin Kính, v.v...

Tuy các bài hát được các Linh mục nhạc sĩ phổ nhạc và được cho sử dụng, nhưng nếu không có Ca Đoàn thì những bộ lễ hoặc những bài thánh nhạc đó sẽ không được mấy ai biết đến, trong khi các nhạc sĩ đã bỏ ra nhiều công sức để viết lên những bài hát ấy. Nói như thế không có nghĩa là nêu cao vai trò của Ca Đoàn, nhưng đó là một sự thật mà ai cũng phải công nhận. Bổn phận chính của Ca Đoàn là phụ trách về phần thánh nhạc trong các buổi lễ, tuy nhiên Ca Đoàn cũng tham gia những sinh hoạt tôn giáo như hành hương, tĩnh tâm...

Từ khi thành lập cộng đoàn (1987) Ca Đoàn đã được thành lập, nhưng lúc đầu không có danh xưng, không có tổ chức quy củ như bây giờ, chỉ có một ca trưởng tập hát và một vài người có năng khiếu sử dụng nhạc cụ như guitar, mandolin. Vào khoảng năm 1992 (?) thì Ca Đoàn đã được cải tổ và có tên gọi là Ca Đoàn Alleluia, và từ đó Ca Đoàn bắt đầu sinh hoạt hữu hiệu hơn.

Hiện nay Ca Đoàn Alleluia có: ba ca trưởng anh Nguyễn Khoa Học, anh Nguyễn Văn Vĩnh, anh Hoàng Long, thủ quỹ anh Lê Bá Thiện và điều hành Ca Đoàn chị Trần Ngọc Long.

Để đỡ gánh nặng về việc tập hát cho các ca viên, các ca trưởng đã chia nhau phụ trách mỗi người một tháng. Nhưng vào các dịp đại lễ như Giáng Sinh, Phục Sinh v.v... thì các anh cộng tác với nhau để làm việc. Việc tập

hát rất mất thì giờ, tốn công sức, đồng thời việc lựa chọn các bài thánh nhạc cho thích hợp với phụng vụ là một vấn đề khó khăn hơn... Nếu không hiểu biết về sự tương quan giữa phụng vụ và thánh nhạc, chắc sẽ không chu toàn được công việc.

Thiết nghĩ nếu Ca Đoàn chỉ có ca trưởng và ca viên, mà không có ban nhạc và âm thanh thì Ca Đoàn chắc khó mà hoàn thành chức năng của mình một cách hoàn chỉnh, các anh chị trong ban nhạc đã giúp các anh ca trưởng, cũng như các ca viên rất nhiều trong việc tập dượt, hát xướng. Ban nhạc hiện nay gồm các anh Lê Hồng Duy, Nguyễn Trung Ngôn, Nguyễn Bá Hoàng Đức, chị Triệu Thị Xuân, và anh Nguyễn Minh Tuấn là người phụ trách chính về âm thanh và kỹ thuật cho Ca Đoàn.

Ca Đoàn hiện nay có khoảng 30 người. Mỗi Chúa Nhật, để chuẩn bị cho Thánh Lễ, Ca Đoàn tập hát lúc 1:30 PM dưới hội trường nhà thờ.

Tựa dòng con nước triều dâng, Ca Đoàn Alleluia cũng có khi dâng khi cạn, ca viên đến rồi ca viên đi. Trong năm 2007 Ca Đoàn lại phải luyện tiếc khi chia tay với anh chị Quang Huy /Quỳnh Nga là những người đã tham gia rất nhiệt tình với Ca Đoàn trong nhiều năm qua.

Nói về sinh hoạt của Ca Đoàn thì khá nhiều và khá phức tạp. Trong suốt năm qua, Ca Đoàn lúc nào cũng bận rộn trong những sinh hoạt thường lệ. Sau những buổi tập hát một tiếng rưỡi mỗi Chúa nhật trước thánh lễ, ngoài ra Ca Đoàn còn tham gia vào những sinh hoạt với Giáo xứ Mỹ cũng như các Cộng Đoàn Công Giáo VN trong vùng phụ cận. Các

ca viên đã không quản ngại đường xá xa xôi, bão tuyết để đến ngôi thánh đường để cùng dâng lời ca tiếng nhạc lên cho Chúa và Mẹ Maria. Ca Đoàn cũng tổ chức những buổi liên hoan để các ca viên có dịp trò chuyện giải trí và nêu lên những ưu khuyết trong thời gian qua. Thông thường một năm một lần với sự chấp thuận của Cha QN và HĐMV, vào những dịp lễ lớn như Giáng Sinh hoặc Phục Sinh, Ca Đoàn đã tình nguyện bán thực phẩm sau thánh lễ để gây quỹ cho Ca Đoàn.

Ca Đoàn cũng có lúc vui lúc buồn. Nhất là vào mùa hè, đa số ai cũng đi nghỉ hè nên nhiều khi con số ca viên chỉ đếm được trên mười đầu ngón tay. Tuy vậy các anh ca trưởng vẫn không nản chí và cố gắng tập hát dù chỉ có vài ca viên.

Như thánh Augustino nói: "Hát là hai lần cầu nguyện..." đồng thời hòa cùng với những lời ca tiếng hát, Ca Đoàn đã góp phần cho mỗi thánh lễ được thêm phần sốt mến và long trọng. Do vậy Ca Đoàn Alleluia thân ái kính mời các anh chị và các bạn hãy cùng tham gia với Ca Đoàn hầu góp phần dâng cao lời ca tiếng nhạc để ca tụng Chúa và Mẹ trong mỗi thánh lễ hàng tuần.

Thu Buồn

Nguyễn Đức Không

*Lại thấy thu về trong nắng êm
 Ngoài hiên lá rớt nhẹ bên thềm
 Bây giờ đã mấy thu rồi nhỉ
 Chợt thấy trong ta vẫn nỗi niềm
 Ta hẹn cùng ai sẽ trở về
 Cho dù ngăn cách mấy sơn khê
 Sẽ mang nắng ấm về quê cũ
 Để cùng ai ơi dệt lời thề
 Đã mấy chực thu ta cách xa
 Lời thề năm cũ chẳng phai pha
 Từng thu khép kín niềm tâm sự
 Thương nhớ ai ơi mắt lệ nhòa
 Nhìn ánh mây thu lững lờ trôi
 Xin cho ta nhắn một đôi lời
 Ngày đi không một lời ly biệt
 Đừng trách là ta đã phụ người.*

Nhớ ngày xưa cũ

Nguyễn Đức Không

*Từ ở Ba Khe khó mà quên
 Quyết tâm khắc phục hót thâu đêm
 Nghe tiếng mà nào ai nhìn thấy
 Chẳng biết mặt chim, chẳng biết tên
 Lại một loài chim khóc gọi con
 Thê thảm chao ơi vọng núi non
 Suốt mùa đông giá kêu vẹt vẹt
 Thời tiết sang xuân hết chẳng còn.*

Sinh Hoạt *Legio Mariae*

Bùi Duy Vinh

Hội Đạo Binh Đức Mẹ đã được hình thành vào tháng 1/2000 do sự hướng dẫn, cổ động và khuyến khích của Linh Mục Peter Võ Cao Phong, cựu Quản Nhiệm CĐCGVN Giáo Phận Metuchen.

Buổi họp đầu tiên đã được nhóm họp vào Chúa nhật ngày 16/9/2000 với sự chủ tọa của LM Peter Võ Cao Phong. Thành phần tham dự buổi họp gồm có: Ông Bà Hoàng Chương, Ông Bà Bùi Duy Vinh, Bà Huỳnh Thị Nhân, Bà Triệu Thu, Ông Lê Thiên, Ông Lê Phùng Xuân, Ông Nguyễn Văn Kha, Anh Thi anh Tài và anh Hoàng Hoá. Trong buổi họp đầu tiên, ban điều hành tạm thời cho 6 tháng đầu tiên của nhóm cũng đã được bầu, thành phần gồm có:

Trưởng nhóm: Ông Nguyễn Văn Kha
Phó: Ông Lê Phùng Xuân
Thủ quỹ: Bà Triệu Thu
Thư ký: Anh Hoàng Hoá.

Thành phần hội viên:

Ông bà Hoàng Chương, Ông Bà Bùi Duy Vinh, Ông Đặng Độ, bà Trần Thị Lan, Bà Lê Thị Sáng.

Sau một thời gian học hỏi và tìm hiểu, một số anh chị em trong nhóm đã được tuyên thệ trở nên những hội viên hoạt động. Một buổi lễ tuyên thệ đã được tổ chức vào ngày Chúa Nhật 9/9/2001 do Linh Mục Giuse Đặng Xuân Oánh chủ tế.

Ngoài ra, hội vẫn còn một số hội viên Tán Trợ luôn luôn yểm trợ anh chị em hội viên hoạt động một cách đặc lực qua lời cầu nguyện bằng những tràng chuỗi Mân Côi.

Trong suốt gần một thập niên qua, con số lính của Đạo Binh vẫn ở mức khiêm tốn. Một số hội viên vì già yếu hoặc vì hoàn cảnh gia đình nên không thể tiếp tục sinh hoạt một cách liên tục được nên đã tình nguyện trở thành những

hội viên tán trợ. Bồn phận của hội viên tán trợ là dùng tràng hạt Mân Côi để cầu nguyện trợ lực cho những anh chị em hoạt động bên ngoài.

Tôn chỉ của hội là luôn luôn tìm đủ mọi phương tiện trong đời sống hằng ngày của mỗi cá nhân để biến thành những khí cụ để Mẹ là Mẹ Thiên Chúa có thể dùng thánh hóa tâm hồn mình và những tâm hồn khác.

Những công tác thường xuyên tùy theo nhu cầu và hoàn cảnh trong Cộng đoàn như thăm viếng, an ủi khích lệ chia sẻ Lời Chúa hay mang Minh Thánh Chúa cho những người già cả hoặc đau yếu không thể thường xuyên tới nhà thờ được. Công tác luôn luôn chia ra mỗi nhóm ít nhất là hai người tới những tư gia mà họ sẵn sàng tiếp nhận. Trong buổi thăm viếng tùy theo trường hợp, hội viên có thể đọc Lời Chúa, hạnh các Thánh, giúp những kẻ liệt dạn mình hoặc thức tỉnh đương sự lo phần rỗi trong cuộc sống vĩnh cửu. An ủi những người già cả, bệnh hoạn (không phân biệt tôn giáo), hay lâm vào hoàn cảnh éo le, bi đát như: khủng hoảng về đức tin, vợ chồng, cha mẹ và con cái sống trong không khí bất hòa, v.v...

Số giáo dân xem ra có chiều hướng tăng trưởng trong Cộng Đoàn. Chúng tôi thiết nghĩ đây là một hồng ân Thiên Chúa ban cho chúng ta qua tay Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời là Bồn Mạng của Cộng Đoàn.

Bước qua năm phụng vụ mới, kính mong quý ông bà anh chị em trong ngoài Cộng đoàn cố gắng bớt công sức thì giờ tham gia vào Hội Đạo Binh Đức Mẹ, hội Các Bà mẹ Công Giáo, hội Liên Minh Thánh Tâm... Các hội đoàn là rường cột để giữ vững ngôi nhà của cộng đoàn, của giáo xứ.

Thiên Chúa là tình yêu, công minh và sáng suốt vô cùng. Ngài sẽ ban muôn vàn ơn phước cho con cái qua công trình mở rộng nước Chúa trên trần thế này.

Kính chúc quý ông bà, anh chị em và các cháu một năm mới an khang, thịnh vượng, hạnh phúc trong Đấng Quan Phòng. Thiên Chúa là mùa xuân vĩnh cửu.

TVH Sưu Tầm

Thiên Đường và Hỏa Ngục

Một linh mục thừa sai đến Phi Châu để rao giảng Tin Mừng Chúa Kitô cho một bộ lạc mọi. Sau một thời gian linh mục nói:

“Ai muốn được lên thiên đàng thì đứng qua bên phải để được rửa tội. Còn ai muốn xuống hỏa ngục thì đứng sang bên trái.”

Dân trong bộ lạc hỏi:

“Trên thiên đàng có gì? Dưới hỏa ngục có gì?”

Linh mục đáp:

“Trên thiên đàng thì gặp Thiên Chúa rất hạnh phúc. Còn dưới hỏa ngục thì toàn là rắn rết bò cạp rất kinh sợ và lửa không bao giờ tắt.”

Dân trong bộ lạc xầm xì bàn tán một hồi rồi kéo hết qua bên trái đứng. Linh mục ngạc nhiên hỏi:

“Tại sao tất cả lại muốn xuống hỏa ngục?”

Dân trong bộ lạc trả lời:

“Dưới hỏa ngục có nhiều rắn rết bò cạp, lại có lửa không bao giờ tắt. Xuống đó là cứ tha hồ ba-bi-kiu suốt ngày, khỏi phải lo đi săn bắt kiếm ăn.”

Chúa Ở Đâu?

Trong lớp giáo lý cô giáo hỏi cu Tèo:

“Em có biết Chúa ở đâu không?”

“Thưa cô, Chúa ở trong phòng tắm nhà em.”

“Làm sao em biết?”

“Thưa cô vì mỗi buổi sáng em thường nghe ba gõ cửa phòng tắm và nói: ‘Lạy Chúa tôi, sao mà ở trong đó lâu thế!!!’...”

Lựa Chọn

Người cha hỏi con trai tới tuổi lập gia đình:

“Con có hai điều lựa chọn và phải chọn một: Con muốn cha cưới vợ cho con hay con muốn cha xây cho con một cái ga-ra để xe?”

Người con suy nghĩ một lúc rồi trả lời:

“Con muốn cha xây ga-ra.”

“Tại sao?”

“Tại vì nếu con không thích ga-ra thì con có thể ‘de’ xe ra được, còn cưới vợ xong rồi thì... không!!”

Hiếu Lâm

Sau một thời gian lãng nhãng với người tình, Hai Kép cảm thấy có lỗi với Chúa và với vợ con nên đâm ngực ăn năn, và vào gặp cha xứ để xin xưng tội.

Hai Kép: *“Thưa cha con tuy đã có vợ con, nhưng lại có ‘mèo’ nên muốn trình cha để xưng tội.”*

Cha Xứ: *“Tưởng gì chứ chuyện đó làm gì mà tội với lỗi. Tôi cũng có mèo vậy.”*

Hai Kép: *“Ừ! Chẳng lẽ Giáo Hội kỳ này cứ mở rồi sao?!”*

Tiền Bạc Tâm Sự

Trong rổ tiền nhà thờ, tờ bạc \$10 than thở với tờ bạc \$1:

“Anh xem khi mới ra đời ở nhà in, tôi xanh tươi thơm tho đẹp đẽ biết bao. Vậy mà mới có mấy năm bị thuyền chuyển đi khắp mọi nơi, nào là ngân hàng, tiệm ăn, chợ búa... mà bây giờ tôi đã bạc màu đến như thế này. Mà tôi sợ nhất là mấy mẹ hàng tôm, hàng cá, chẳng bà nào chịu rửa tay trước khi cầm lấy tôi. Còn anh thì sao? Trông anh có vẻ “phong trần” thế kia chắc hẳn anh đã có những cuộc phiêu lưu kỳ thú.”

Tờ bạc \$1 thờ dài đáp:

“Được như anh thì đã phước vì còn được đi đây đi đó. Còn tôi trông 'tả tơi' thế này là vì tôi cứ bị luẩn quẩn trong các nhà thờ Việt Nam hơn 20 năm nay rồi!!”

Từ Bỏ

Một thanh niên hỏi vị linh mục:

“Thưa cha có phải con muốn đi tu thì phải hoàn toàn từ bỏ thế gian không?”

Vị linh mục trả lời:

“Đừng lo con ạ! Vì khi con thực sự là một tu sĩ thì chính thế gian sẽ từ bỏ con trước!!!”

Tiền Nào Của Nấy!

Tan lễ về đến nhà, ông than phiền với bà:

“Bà xem, lễ hôm nay thật là chán. Cha giảng tràng giang đại hải, buồn ngủ quá!”

Bà tiếp lời ông:

“Còn ca đoàn hát xướng gì mà dở ẹt, rớt nhịp tùm lum...”

Cu tí ngắt lời:

“Con thấy ba má đòi hỏi quá đáng. Hai người bỏ có 1 đồng vô rổ xin tiền mà còn muốn cha phải giảng hay, còn ca đoàn phải hát đúng nhịp. Tiền nào của đấy mà!”

Tình Yêu và những Nụ Hôn

Phan Văn An (sưu tầm)

Hôn mà chẳng rời nhau gọi là **Đính Hôn**.
Hôn liên tục bảy lần gọi là **Thất Hôn**.
Hôn nhau công khai trên cầu gọi là **Cầu Hôn**.
Hôn người nào đó là **Hôn Nhân**.
Hôn một con vật gọi là **Hôn Thú**.
Hôn vợ gọi là **Hôn Thê**.
Hôn chồng gọi là **Hôn Phu**.
Mơ hôn người nào gọi là **Hôn Ước**.
Mới hôn xong gọi là **Tân Hôn**.
Hôn một cái chưa đã, hôn thêm cái khác gọi là **Tái Hôn**.
Hôn hai cái một lượt gọi là **Song Hôn**.
Đang hôn nửa chừng bị xô ra gọi là **Ly Hôn**.
Hôn mà không biết trời trăng mây gió gọi là **Hôn Mê**.
Chỉ được hôn vào buổi chiều gọi là **Hoàng Hôn**.
Xin hôn và được cho hôn gọi là **Thành Hôn**.
Hôn xong rồi sợ gọi là **Hối Hôn**.
Hôn sơ sơ gọi là **Ngoại Hôn**.
Thích hôn lính gọi là **Hôn Quân**.
Vừa cắt cỏ vừa hôn gọi là **Tảo Hôn**.
Hôn nhiều lần gọi là **Đa Hôn**.
Hôn xong rồi đau khổ gọi là **Tiêu Hôn**.
Hai người hôn chung một đôi tượng gọi là **Đa Hôn**.

Tình không mai mối gọi là **Tình Hình**.
Tình làm quen qua Internet gọi là **Tình Báo**.
Yêu đến lần thứ bốn gọi là **Tình Tứ**.
Yêu đến bảy lần gọi là **Thất Tình**.
Yêu một lúc nhiều người gọi là **Trữ Tình**.
Không cho yêu gọi là **Vô Tình**.
Yêu và kết hôn với người ngoại quốc gọi là **Ngoại Tình**.
Yêu nhau khi nằm nhà thương gọi là **Tình Thương**.
Yêu nhau khi còn đi học gọi là **Tình Trường**.
Yêu nhau khi bị cảm cúm gọi là **Tình Cảm**.
Yêu người sống ngoài bụi, ngoài bờ gọi là **Tình Vô Biên Giới**.
Yêu không căn cứ gọi là **Tình Mộng**.
Yêu cha gọi là **Tình Phụ**.
Tình yêu trong sáng gọi là **Tỏ Tình**.
Tình yêu chỉ giữ trong tim gọi là **Tâm Tình**.
Yêu vào mỗi thứ tư trong tuần gọi là **Tư Tình**.

**THÔNG DIỆP GIÁO HOÀNG BÊNEDICTÔ XVI
CHÀO MỪNG NGÀY HOÀ BÌNH THẾ GIỚI**

Ngày 1 tháng 1 năm 2008

**ĐẠI GIA ĐÌNH NHÂN LOẠI,
MỘT CỘNG ĐỒNG HÒA BÌNH**

GIÁO HOÀNG BÊNEDICTÔ XVI

---

1. Khởi đầu một Năm Mới, Cha muốn gửi lời cầu chúc nồng nhiệt về hoà bình và hy vọng chân thành đến quý anh chị em khắp nơi trên thế giới. Cha cầu chúc như thế để cùng nhau chúng ta sẽ suy nghĩ về chủ đề mà Cha đã nêu lên ở đầu bức thông điệp này. Đó là điều mà Cha cho là có tầm quan trọng đặc biệt: *Đại gia đình nhân loại, một cộng đồng hòa bình*. Hình thức giao tiếp giữa con người được phát sinh từ tình yêu giữa một người nam và một người nữ, những người này đã quyết định bước vào một nôi kết vững chắc để cùng nhau tạo nên một *gia đình mới*. Không chỉ vậy, mọi người trên thế giới đều được mời gọi tạo nên những mối tương quan liên đới và cộng tác với nhau như là thành viên của một *đại gia*

đình nhân loại. Công Đồng Vatican II tuyên bố: “Tất cả mọi người đều thuộc về một cộng đồng và có cùng một nguồn gốc, bởi vì Thiên Chúa đã cho nhân loại cư ngụ trên mặt địa cầu (CV 17:26); và họ có cùng một cứu cánh là Thiên Chúa”.

Gia đình, xã hội và hòa bình

2. Gia đình tự nhiên, như là một giao tiếp thân mật giữa đời sống và tình yêu, đặt nền tảng trên hôn nhân giữa một người nam và một người nữ, tạo thành *chón nguyên thủy cho việc ‘nhân loại hóa’* con người và xã hội, và là một “*cái nôi của cuộc sống và tình yêu*”. Vì thế, gia đình được định nghĩa một cách đúng đắn là một xã hội tự nhiên sơ khởi, “*một cơ chế tuyệt vời đặt trên nền tảng cuộc sống của con người như mẫu mực tiên khởi của mỗi trật tự xã hội*”.

3. Quả vậy, trong cuộc sống lành mạnh của một gia đình, chúng ta nghiệm ra đã có một số yếu tố căn bản của hòa bình: công bằng và tình yêu giữa anh chị em, vai trò uy quyền của cha mẹ, sự lo lắng cho những thành viên yếu đuối hơn vì tuổi thơ, vì bệnh tật hay vì già cả, tương trợ nhau trong những nhu cầu của đời sống, sẵn sàng để chấp nhận người khác và nêu cần, tha thứ cho họ. Vì lý do này, gia đình là *vị thầy đầu tiên và thiết yếu cho việc dạy hòa bình*. Vì thế, không lấy làm ngạc nhiên rằng nếu bạo lực xâm nhập gia đình, thì điều đó không thể nào chấp nhận được. Khi nói rằng gia đình là “*cơ cấu sống căn bản của xã hội*”, tất nhiên là đã xác nhận một điều thiết yếu. Gia đình là nền tảng của xã hội vì lý do này nữa: gia đình tạo cho mỗi thành viên những kinh nghiệm dứt khoát về hòa bình. Thêm nữa, cộng đồng nhân loại không thể thành hình nếu không có sự hỗ trợ của gia đình. Giới trẻ có thể dần dà “*ném*” được hương vị chân chính của hòa bình ở đâu cho bằng nơi “*tổ ấm*” nguyên thủy mà thiên nhiên đã tạo nên? *Ngôn ngữ của gia đình là ngôn ngữ hòa bình*; chúng ta phải luôn sử dụng nó để khỏi mất đi “*từ ngữ*” của hòa bình. Theo cách nói lạm phát ngôn ngữ, xã hội không thể nào không tham chiếu “*văn phạm*” mà trẻ thơ

học được từ ánh mắt nhìn và hành động của cha mẹ, ngay cả trước khi chúng học được lời nói của cha mẹ chúng.

4. Gia đình, vì có bốn phận phải giáo huấn các thành viên của mình, nên có những quyền lợi đặc biệt. Bản *Tuyên Ngôn Nhân Quyền Quốc Tế* là bản văn ghi dấu mốc lịch sử của *nền văn minh pháp lý của những giá trị phổ quát*, minh định rằng “gia đình là đơn vị tự nhiên và nền tảng của xã hội, vì thế gia đình phải được xã hội và Quốc gia bảo vệ”. Về phần mình, Tòa Thánh xác nhận *tư cách pháp lý* đặc biệt của gia đình bằng cách ấn hành bản *Hiến Chương Quyền Lợi Gia Đình*. Trong phần Dẫn nhập, Hiến Chương viết: “quyền lợi của con người, đầu được diễn giải là quyền lợi cá nhân, cũng có nền tảng căn bản xã hội được tìm thấy trong cách mô tả tự nhiên và sinh động của gia đình”. Các quyền lợi được ghi trong *Hiến Chương* đều được diễn tả và giải thích tường tận trong bộ luật tự nhiên ghi dấu trong tâm hồn mỗi người, và lý trí đã cho con người biết rõ bộ luật đó. Việc chối từ hoặc hạn chế các quyền lợi của gia đình bằng cách che dấu sự thật về con người, *đe dọa chính nền móng của hòa bình*.

5. Bởi thế, bất cứ cá nhân nào, dù vô tình mà tránh né cơ chế gia đình, cũng làm suy sụp nền hòa bình của toàn thể cộng đồng quốc gia cũng như quốc tế, bởi vì cá nhân đó làm suy yếu *nhân tố được coi là căn bản của hòa bình*. Điều này đáng được lưu tâm đặc biệt: tất cả những gì có mục đích làm suy yếu gia đình được xây dựng trên nền tảng hôn nhân giữa một người nam và một người nữ, tất cả những gì, trực tiếp hay gián tiếp, cản trở việc chấp nhận một cuộc sống mới, tất cả những gì ngăn cản việc giáo dục con cái, tất cả những điều đó đều tạo thành một chướng ngại vật trên con đường tìm kiếm hòa bình. Gia đình cần có một mái ấm, công ăn việc làm, được thừa nhận các sinh hoạt gia đình của các bậc cha mẹ, khả năng cho con cái đến trường học, và có sẵn sóc y tế cho mọi người trong gia đình. Khi xã hội và cơ quan công quyền không cam kết giúp đỡ gia đình trong các lãnh vực nêu trên, thì xã hội và cơ quan công

quyền đã tước mất của chính mình nguồn tài nguyên thiết yếu cho việc phục vụ hòa bình. Đặc biệt, các cơ quan truyền thông xã hội, do khả năng giáo dục của mình, có trách nhiệm đặc biệt là cổ võ việc tôn trọng gia đình, làm sáng tỏ những ước vọng và quyền lợi của gia đình, và trình bày tất cả những phẩm chất cao quý của gia đình.

Nhân loại là một đại gia đình

6. Cộng đồng xã hội, để được sống hòa bình, cần phải chấp nhận ảnh hưởng của những giá trị nền tảng gia đình. Điều này đúng cho các cộng đồng địa phương cũng như các cộng đồng quốc gia, và cũng đúng cho cộng đồng quốc tế bởi vì gia đình nhân loại cư ngụ *trong một ngôi nhà chung địa cầu*. Tuy nhiên ở đây chúng ta không thể quên rằng gia đình hình thành được là nhờ tiếng “thưa có” đầy trách nhiệm và dứt khoát của người nam và người nữ, và gia đình tiếp tục tồn tại với tiếng “thưa có” sáng suốt của con cái về sau. Cộng đồng gia đình, để được phát triển, cần có sự đồng thuận của mọi thành viên trong gia đình. Để thực hiện việc này cũng cần có sự chia sẻ lòng tin tưởng của các thành phần được mời gọi để tạo thành *gia đình nhân loại chung*. Chúng ta cần phải thưa “vâng” với ơn gọi mà Thiên Chúa đã khắc ghi vào bản thể của chúng ta. Chúng ta không phải tình cờ mà sống bên nhau; tất cả chúng ta đều tiến bước trên *một lối đi chung của nam và nữ, và do đó đã là anh chị em của nhau*. Bởi thế, điều cần thiết là chúng ta phải cam kết để sống với một thái độ nhận lãnh trách nhiệm trước mặt Thiên Chúa, nhận biết Người là nguồn mạch sâu thẳm của cuộc sống chúng ta và của kẻ khác. Bằng cách trở về với nguyên tắc cao siêu này, chúng ta có khả năng tiếp nhận vô điều kiện mỗi cá nhân con người, và do đó đặt được tiền đề để xây dựng một cộng đồng nhân loại trong hòa bình. Thiếu nền tảng siêu việt này, xã hội chỉ là một tập

hợp những người lối xóm, không phải là một cộng đồng anh chị em được mời gọi để kiến tạo một đại gia đình nhân loại.

Gia đình, cộng đồng nhân loại và môi sinh

7. Gia đình cần một mái ấm, một môi sinh thích hợp để phát triển những mối liên hệ thích đáng. Đối với đại gia đình nhân loại, mái ấm này là địa

cầu, môi sinh mà Thiên Chúa Tạo Dựng đã ban cho chúng ta để cư ngụ với tinh thần sáng tạo và trách nhiệm. Chúng ta cần chăm sóc môi sinh chung quanh: nó đã được giao phó cho nam giới và nữ giới để được bảo vệ và vun xới với quyền tự do có trách nhiệm, với tinh thần đem lại công ích cho mọi người xem như một tiêu chuẩn hướng dẫn bất di bất dịch. Rõ ràng nhân loại, so với toàn thể công việc tạo dựng, có giá trị siêu việt. Tôn trọng môi sinh không có nghĩa là coi trọng vật chất và thú vật hơn con người. Mà đúng ra, việc tôn trọng đó không có nghĩa là tự cho mình có quyền hủy diệt thiên nhiên hoàn toàn cho lợi ích riêng tư, bởi vì các thế hệ tương lai cũng có quyền gặt hái lợi ích từ thiên nhiên và họ cũng phải thực hành quyền tự do có trách nhiệm đối với thiên nhiên như chúng ta đã làm. Và chúng ta cũng không được quyền quên sót những kẻ nghèo khó là những người trong nhiều trường hợp bị tước đoạt những lợi ích mà công cuộc tạo dựng dành đồng đều cho mọi người. Nhân loại ngày nay lo lắng một cách phải lẽ cho sự quân bình môi sinh trong tương lai. Điều quan trọng về mặt này là việc thẩm định phải được tiến hành một cách khôn ngoan bằng cách đối thoại với các nhà chuyên môn và những người hiểu biết, không bị áp lực của ý thức hệ không chế để có những kết luận hấp tấp, và trên hết, với mục tiêu đạt được sự thỏa hiệp về một khuôn mẫu phát triển có khả năng duy trì việc sinh tồn của mọi người mà vẫn tôn trọng sự quân bình của môi sinh. Nếu việc bảo vệ môi sinh cần

chi phí, thì chi phí này phải được phân chia một cách hợp lý tùy thuộc vào mức độ phát triển của mỗi quốc gia, và tùy thuộc nhu cầu liên đới với các thế hệ tương lai. Thận trọng không có nghĩa là không chấp nhận trách nhiệm và đình hoãn các quyết định; nó chỉ có nghĩa là cam kết để lấy quyết định chung sau khi đã cẩn thận tìm đường hướng, và các quyết định đạt được phải nhằm tăng cường mối liên hệ quy định giữa con người và môi sinh, mối liên hệ phản ánh tình yêu của Đấng Tạo Dựng là Đấng từ đó mà chúng ta phát xuất và là đích điếm chúng ta trở về.

8. Với nhãn quan đó, cần thiết phải “cảm nhận” được rằng địa cầu là “mái ấm chung của chúng ta” và trong tinh thần phục vụ mọi người, cần phải lựa chọn con đường đối thoại hơn là con đường dẫn đến những quyết định đơn phương. Cần thiết lập thêm nhiều cơ quan quốc tế khác để cùng phục vụ “mái ấm” của chúng ta một cách hữu hiệu; tuy nhiên quan trọng hơn nữa là cần phải có quyết tâm cao trong nhu cầu cộng tác với tinh thần trách nhiệm. Các khó khăn thoáng hiện ở cuối chân trời thì phức tạp mà thời giờ thì lại ngắn ngủi. Để có thể đương đầu hữu hiệu trong hoàn cảnh này, cần phải có sự hòa đồng. Một lãnh vực cần được đặc biệt lưu tâm để các quốc gia có thể tăng cường đối thoại, là việc *sử dụng và bảo tồn nguồn năng lượng của địa cầu*. Các quốc gia có nền kỹ thuật tiên tiến đang phải đối diện với hai nhu cầu cấp bách: một đảng phải thẩm định lại mức tiêu thụ trong lối phát triển hiện tại, đảng khác phải đầu tư tiền của đủ cho việc tìm kiếm nguồn năng lượng khác thay thế, và việc tiêu thụ năng lượng đạt hiệu năng cao hơn. Các quốc gia đang vươn lên cũng thêm khát năng lượng, nhưng có đôi lúc sự thèm khát này làm tổn hại cho các quốc gia nghèo đói vì các quốc gia này bó buộc phải bán rẻ nguồn năng lượng họ có bởi lý do hạ tầng cơ sở của họ còn yếu kém kể cả hạ tầng cơ sở kỹ thuật của họ. Có những trường hợp nền tự do chính trị của các quốc gia này bị nhượng bộ dưới hình thức bảo hộ, hoặc trong tất cả các trường hợp, phải chấp nhận những điều kiện rõ ràng có tính cách

chèn ép. Gia đình, cộng đồng nhân loại và nền kinh tế

9. Điều kiện cốt yếu để có hòa bình trong mỗi gia đình là gia đình phải được xây dựng trên nền tảng vững chắc của các giá trị tinh thần và đạo đức được các thành viên cùng chia sẻ. Tuy nhiên cũng cần nói thêm rằng gia đình chỉ hưởng được hòa bình đích thực khi các thành viên không thiếu những điều cần thiết phải có, và tài sản của gia đình - được hiểu là thành quả lao công của một số thành viên, của cải dành giùm của các thành viên khác, và sự cộng tác mật thiết của mọi thành viên trong gia đình - được sử dụng một cách chính đáng trong tinh thần liên đới, không tiêu xài quá đáng và hoang phí. Thêm nữa, nền hòa bình trong gia đình đòi hỏi phải có một *sự cởi mở để tiếp nhận những giá trị di sản siêu việt*, đồng thời quan tâm đến việc xử lý thận trọng cả tài sản vật chất lẫn các mối tương quan giữa các thành viên. Nếu thiếu đi các mối tương quan này thì hậu quả là sự tan vỡ niềm tin vào nhau tạo nên sự bất ổn đe dọa nền móng tương lai của gia đình.

10. Cũng tương tự như vậy đối với đại gia đình nhân loại. Đại gia đình nhân loại mà ngày nay được kết hợp rộng rãi hơn nhờ chính sách toàn cầu hóa, ngoài nền tảng là những giá trị mà mọi thành viên chia sẻ, cũng cần có một nền kinh tế có khả năng đáp ứng hữu hiệu những đòi hỏi của công ích là điều phổ quát ngày nay. Ở đây việc so sánh với gia đình tự nhiên cũng chứng tỏ rất hữu ích. Những tương quan thành thật và ngay thẳng cần được cổ võ để phát triển giữa các cá nhân và giữa các dân tộc, được vậy sẽ khuyến khích mọi người cùng cộng tác trên căn bản hợp lý và bình đẳng. Cũng cần có những nỗ lực để bảo đảm cho việc *sử dụng tài nguyên một cách cẩn trọng* và bảo đảm *sự phân phối tài sản một cách công bình*. Đặc biệt, việc trợ giúp các nước nghèo đói cần phải có những nguyên tắc kinh tế lành mạnh hướng dẫn, tránh được hình thức phung phí vào việc duy trì các cơ chế quan liêu. Cũng cần phải tính đến nghĩa vụ luân lý để đoan chắc rằng nền kinh tế không chỉ lệ thuộc vào những luật lệ

ác độc nhằm mang lại lợi nhuận cấp thời vì điều đó rõ ràng là bất nhân.

Gia đình, cộng đồng nhân loại và luật luân lý

11. Một gia đình sống hòa thuận nếu các thành viên *tuân giữ một tiêu chuẩn chung*: đó là tránh tính vị kỷ cá nhân, và đem cá nhân xích lại gần nhau để duy trì sự sống chung hài hòa và hướng dẫn cách thức làm việc. Rõ ràng nguyên tắc này *cũng đúng cho các cộng đồng rộng lớn*: từ các cộng đồng địa phương và các cộng đồng quốc gia đến cả cộng đồng quốc tế nữa. Để có hòa bình, cần có một luật lệ chung, luật lệ này khuyến khích sự tự do chân chính hơn là sự bắt nạt mù quáng, và bảo vệ kẻ yếu khỏi sự đàn áp của kẻ mạnh. Đại gia đình các dân tộc đã trải qua nhiều trường hợp lãnh đạo chuyên chế trong mỗi quốc gia cũng như giữa các quốc gia với nhau. Trong nhiều hoàn cảnh, kẻ yếu phải thân phục không phải trước các đòi hỏi công lý mà trước các quyền lực lộ liễu của những kẻ mạnh hơn. Cũng cần nhắc lại: quyền lực phải tuân hành luật pháp, và điều này cũng được áp dụng cho mối liên hệ giữa các cường quốc nữa.

12. Giáo Hội thường xuyên nói đến bản chất và công dụng của pháp luật: *nguyên tắc pháp lý* được đặt ra để dung hòa mối liên hệ giữa các cá nhân, trừng phạt những hành vi sai trái và ấn định hình phạt cho những người vi phạm, là nguyên tắc *có tiêu chuẩn luân lý* nằm sẵn trong bản thể của nó. Lý trí con người có khả năng nhận thức được tiêu chuẩn luân lý này ít ra là trong những đòi hỏi cơ bản của nó, và như thế sẽ dẫn đưa tới lý do sáng tạo của Thiên Chúa là căn nguyên của mọi sự vật. Tiêu chuẩn luân lý là nguyên tắc hướng dẫn mọi quyết định của lương tâm và là kim chỉ nam cho cách xử sự của con người. Thử hỏi các nguyên tắc pháp lý có hiện diện để hướng dẫn các liên hệ giữa các quốc gia tạo thành đại gia đình nhân loại hay không? Và nếu có thì các nguyên tắc đó có hiệu lực hay

không ? Câu trả lời là: có, các nguyên tắc đó có mặt, nhưng để bảo đảm rằng chúng có hiệu lực thì *cần thiết phải quay trở lại với nguyên tắc luân lý tự nhiên như là căn bản của nguyên tắc pháp lý*; nếu không thì nguyên tắc pháp lý chỉ được phó mặc cho một thỏa hiệp có tính cách mong manh và tạm bợ.

13. Sự hiểu biết về nguyên tắc luân lý tự nhiên không phải là không thể đạt được cho những người, trong khi suy nghĩ về chính bản thân và số mệnh của mình, phấn đấu để hiểu được cái luận lý nội tại của những khuynh hướng sâu thẳm đang hiện diện trong bản thể của mình. Dầu không phải là không dẫn đo và nghi ngờ, họ vẫn có khả năng khám phá ra tối thiểu là những nét căn bản của *bộ luật luân lý chung* là bộ luật, trên tất cả những dị biệt văn hóa, có khả năng làm cho con người phân biệt được điều lành điều dữ, công bằng và bất công. Cần thiết phải quay trở lại với bộ luật căn bản, dồn tất cả nỗ lực trí thức để tìm hiểu, và không để cho sai sót và hiểu lầm làm nhụt ý chí. Quả thật có các giá trị tiềm tàng trong bộ luật tự nhiên, dầu rằng mong manh và không liên tục, trong các giao ước quốc tế, trong các hình thái chính quyền được thừa nhận, trong các nguyên tắc của bộ luật nhân đạo được hòa nhập trong pháp chế của mỗi quốc gia hoặc trong các định chế của các cơ quan quốc tế. *Nhân loại không phải là “vô luật lệ”*. Tương tự như thế, có nhu cầu khẩn thiết để duy trì đối thoại về những vấn đề này và khuyến khích ngành lập pháp của mỗi quốc gia thừa nhận các nhân quyền căn bản. Sự bành trướng phạm vi pháp lý văn hóa toàn cầu tùy thuộc vào việc cam kết liên tục cùng cố các điều khoản nhân quyền quốc tế, để khỏi trở thành những thủ tục dễ bị lèo lái vì những lý do ích kỷ và ý thức hệ riêng tư.

Giải tỏa xung đột và giải giới

14. Nhân loại ngày nay, tiếc thay, phải trải qua một cuộc chia rẽ trầm trọng và những xung đột khốc liệt *đang phủ bóng tối lên tương lai*. Nhiều vùng rộng lớn trên thế giới đang lâm vào tình trạng căng thẳng cùng cực, trong khi hiểm họa mỗi ngày một tăng của con số những nước có vũ khí nguyên tử, tình trạng này đã khiến những người hữu trách có lý do vững chắc để lo âu. Nhiều cuộc nội chiến đang xảy ra ở Phi châu, dầu rằng một số quốc gia đã có tiến triển trên đường tìm đến tự do và dân chủ. Trung Đông vẫn là môi trường của xung đột và bạo lực, ảnh hưởng đến các nước láng giềng kể cả các vùng chung quanh, và có nguy cơ lôi cuốn các nước đó vào cơn lốc bạo lực. Trên một bình diện lớn hơn, người ta lấy làm tiếc mà nhận ra rằng có thêm *nhiều nước dấn thân vào cuộc chạy đua vũ trang*: ngay cả một số nước đang thời kỳ phát triển cũng dành riêng một số sản phẩm hiếm hoi khá lớn để mua vũ khí. Trách nhiệm đối với việc giao dịch độc hại này không có giới hạn: các nước có nền kỹ nghệ phát triển đang thu được lợi nhuận vô cùng lớn lao, trong khi bộ máy bộ tộc đang cai trị các nước nghèo lại muốn củng cố vị thế của mình bằng cách mua cho được các loại vũ khí hiện đại hơn. Trong những lúc khó khăn như thế này, các vị lãnh đạo có hảo tâm cần phải ngồi lại với nhau để đạt được những thỏa hiệp *nhằm hạn chế có hiệu quả việc trang bị vũ khí*, nhất là trong lãnh vực vũ khí nguyên tử. Khi mà việc thảo luận ngưng sản xuất vũ khí nguyên tử bị đình trệ, Cha cảm thấy có bổn phận van nài các nhà cầm quyền hãy bắt đầu thương thuyết một cách cương quyết để cùng đồng ý phế bỏ các vũ khí nguyên tử hiện có. Khi nhìn lại lời kêu gọi này, Cha biết rằng Cha đã vang vọng lên lòng ước muốn của tất cả những người đang lo lắng cho tương lai nhân loại.

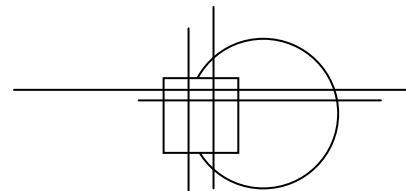
15. Sáu mươi năm trước đây, Liên Hiệp Quốc đã long trọng công bố bản *Tuyên Ngôn Nhân Quyền* (1948-2008). Bằng bản tuyên ngôn này, đại gia đình nhân loại đã phản ứng trước các nỗi kinh hoàng của Thế Chiến Thứ Hai

bằng cách thừa nhận sự đoàn kết của chính mình đặt căn bản trên sự bình đẳng nhân phẩm của tất cả người nam và nữ và bằng cách tôn trọng quyền căn bản cá nhân và dân tộc để cùng chung sống. Đây là một bước quyết định trên con đường đầy khó khăn nhưng cần thiết để tìm đến hòa hợp và hòa bình. Năm nay cũng đánh dấu năm thứ 25 Toà Thánh công nhận bản *Hiến Chương Quyền Lợi Gia Đình* (1983-2008) và năm thứ 40 *Ngày Hòa Bình Thế Giới đầu tiên* (1968-2008). Được khai sinh do nhãn quan sáng suốt của Giáo Hoàng Phaolô VI và được tiếp nối với lòng tin mãnh liệt của vị tiền nhiệm đáng yêu đáng kính của Cha là Giáo Hoàng Gioan Phaolô II, Ngày Hòa Bình, trong bao năm qua, đã cho Giáo Hội cơ hội trình bày những Thông Điệp như thế này đề cập đến giáo huấn về căn bản thiện hảo của con người. Dưới ánh sáng của những ngày kỷ niệm này, Cha mời gọi hết mọi người nam và nữ hãy có một cảm quan sống động rằng mình thuộc về một đại gia đình nhân loại, và hãy phấn đấu để làm cho việc chung sống của nhân loại phản ảnh được niềm xác tín này, bởi đó là điều cốt yếu để tạo nên một nền hòa bình chân thật và vĩnh cửu. Hơn nữa, Cha mời gọi các tín hữu hãy nài xin Thiên Chúa ban tặng phẩm hòa bình quý báu này. Về phần các Kitô hữu, họ biết rằng họ có thể trông cậy vào sự cầu bầu của Đức Maria, Mẹ của Con Thiên Chúa, Đấng mặc lấy thân xác phạm trần để cứu rỗi nhân loại, Mẹ cũng là Mẹ của chúng ta.

Cha cầu chúc mọi người một Năm Mới an vui!

Vatican, ngày 8 tháng 12 năm 2007
GIÁO HOÀNG BÊNEDICTÔ XVI

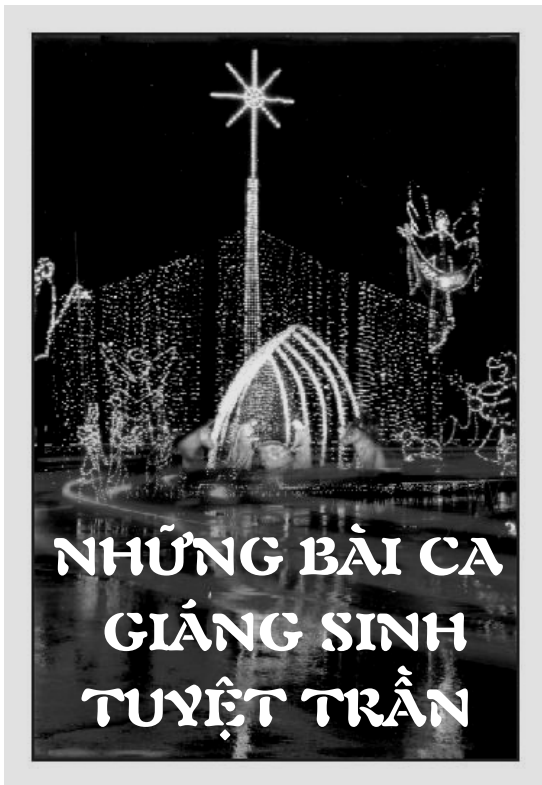
Người dịch: FX. Hoàng Đình Cảnh
Oakland, California 22 tháng 12, năm 2007

Bao Giờ

Hoàng Chương

Bao giờ tôi thấy được rằng
 Mình chưa đạo hạnh cho bằng anh em,
 Bao giờ tôi biết rằng mình
 Chưa hề xả kỉ hy sinh như người,
 Bao giờ tôi biết rằng tôi
 Còn nhiều khuyết điểm để ròi tu thân,
 Bao giờ tôi thực quyết tâm
 Hằng ngày sửa đổi lỗi lầm sót sai
 Bao giờ tự nhận bắt tài
 Để lo học hỏi với người hơn ta,
 Bao giờ tôi ý thức là
 Con đường tu đức còn xa vời vời,
 Bao giờ tôi biết khắc lời
 Hết lòng mến Chúa yêu người như ta.
 Để ròi tha thiết thiết tha
 Ngày đêm áp dụng lời Cha dạy truyền.

L.T.H.H

Nếu nói âm nhạc là một ngôn ngữ chung mà qua đó con người có cảm thông và gần gũi nhau hơn, thì không thể không nói đến giai điệu của những bài hát Giáng sinh. Từ sau lễ tạ ơn cuối tháng 11 dương lịch mỗi năm, ở hầu hết những tiệm bán đĩa nhạc và trên những làn sóng đài phát thanh đã vang lên những bài hát Giáng sinh nổi tiếng trên khắp thế giới từ thuở xa xưa.

Mỗi năm để chuẩn bị mừng lễ Giáng sinh, cùng ca đoàn ôn lại những bài Thánh ca, lòng tôi luôn dâng lên những xúc cảm tha thiết, bồi hồi, rộn ràng theo từng dòng nhạc tưởng niệm. “Đêm nay Noel về, hồn ơi lắng ta nghe...”, tôi có cảm giác hồn mình chùng xuống, lắng lại. Âm nhạc thật kỳ diệu, một bài nhạc hay không chỉ nghe êm tai, dễ chịu, mà còn có thể làm chúng ta thương nhớ hoặc hoài cảm về một điều gì, cảm thấy yêu cuộc sống hơn, hay khát khao kiếm tìm nhiều khi đến tuyệt vọng; không chỉ làm tim ta bồi hồi, mạch máu như căng lên, giãn ra, khiến tâm hồn ta ngập tràn một niềm vui, hay nỗi xót thương, đôi khi như đưa ta vào một thế giới khác. Nhất là khi một bài nhạc hát lên mà có thể diễn tả được một nỗi lòng chan chứa

không nói thành lời, như chúng ta thường bảo là “bài hát tâm trạng”.

Không hẳn chỉ có người Công Giáo, mà rất nhiều người ngoài Công Giáo đều thấy lòng lâng lâng một cảm giác bồi hồi xúc động, như khi tâm tư vừa trải qua những xung đột chợt nhận được điều gì rất bình an khi nghe giai điệu nhẹ nhàng, thiết tha của bài “Holy Night Silent Night” một bản nhạc Giáng sinh nổi tiếng trên thế giới từ năm 1918 và cũng là bài được ban nhạc lừng danh Boney M xếp hàng đầu trong Album- “Những Bài Ca Giáng Sinh Tuyệt Trần” phát hành 1994. Danh mục này được xếp theo thứ tự sau:

1. Christmas Medley: Holy Night Silent Night/ Snow Falls Over The Ground/ Hear Ye The Message/ Sweet Bells.
2. Oh! Christmas Tree.
3. Kark The Herald Angel Sing.
4. Zion's Daughter.
5. The First Noel.
6. Oh Come Ye Faithful.
7. Petit Papa Noel.
8. Dardness falling.
9. Joy To The World.
10. White Christmas.
11. Jingle Bells.
12. Feliz Navidad.
13. When The Child Is Born.
14. Little Drumer Boy.
15. Medley: Mary's Boy Child/ Oh My Lord.
16. Auld Lang Syne.

Medley được hiểu nghĩa như là một liên khúc, và trong danh mục này có những bài đã nổi tiếng từ một hai trăm năm qua nhưng cũng có những bài như “Joy to the World” chỉ mới được biết đến từ một vài thập niên trở lại đây. Những ca khúc Giáng sinh phải chỉ có chừng đó và dù được xếp hạng như thế nào chúng đều có tên là Christmas carol. Từ “carol” dùng để chỉ cho một thể loại ca khúc ngắn gọn, dễ hát, dễ nhớ nhưng có giai điệu rất uyển chuyển. Và Christmas carol gồm nhiều ca khúc Giáng sinh ngắn đã có từ lâu đời được hát lên trong thánh đường hay những lễ hội ngoài trời vào mỗi dịp Giáng sinh. Về sau do sự phong phú qua chủ đề Giáng Sinh và sức thu hút của riêng loại

nhạc này, người ta quen gọi “carol” chỉ riêng cho những bản nhạc Giáng sinh.

Bản “Holy Night Silent Night” là một carol bất tử “Đêm Thánh Vô Cùng... Đắt với trời xe chữ đồng...”. Âm thanh cao vút không gian, nhẹ nhàng, êm dịu. Nhưng vô cùng lắng đọng. Sự ra đời của bản thánh ca này được kể lại với nhiều giai thoại.

Vào mùa Giáng sinh năm 1818, khi sắp sửa đến ngày lễ Giáng Sinh thì cây đàn organ của nhà thờ Thánh Nicolas ở Oberndorf thuộc nước Áo bị hư, cần phải sửa chữa. thợ sửa đàn thì ở xa mà đường xá thì bị nghẽn vì tuyết rơi nhiều. Nhạc sĩ Franz Gruber chơi đàn Organ rất lo lắng cho không khí đêm lễ chính. Anh bèn bàn với cha xứ Joseph Morh sáng tác một bài hát mới đệm đàn Guitare. Và cha Morh đã viết những lời thơ Noel rất đáng yêu với tựa “Stille Nacht” (Đêm Yên Lành) còn Gruber viết phần nhạc. Để rồi đêm Noel năm đó, toàn giáo dân trong nhà thờ Thánh Nicolas đã ngây ngất trong âm hưởng của bản thánh nhạc mà ban đầu ca chỉ tập trước đó một hai lần. Khi bản nhạc này lan truyền khắp thế giới nó có cái tên bằng tiếng anh như chúng ta đã biết.

Nhưng carols thường có sức truyền cảm mãnh liệt. Không chỉ ở phần lời mà còn ở âm hưởng tha thiết. Rộn rảng với những tiết tấu rất uyển chuyển, phong phú mà những nhạc sĩ khi sáng tác carol đều tôn trọng. Cấu trúc ngắn gọn nhưng giai điệu phải rất thu hút và gây ấn tượng mạnh mẽ. Một carol thành công là khi người ta có thể hát nó với nhiều lời khác nhau nhưng vẫn hào hứng lặp lại chỉ với một giai điệu.

Có một câu chuyện kể vào một ngày trong mùa Giáng sinh, khi cuộc chiến tranh Pháp-Đức (1870-1871) trên một trận chiến đang đầy ác liệt... Vào lúc tiếng súng chợt ngớt đi, một anh lính Pháp đã nhảy lên chiến hào hát lớn bài Cantique De Noel (Thánh Ca Giáng Sinh), một carol ngắn gọn quen thuộc của người Pháp. Lính Đức đã không bắn vào anh ta, ngược lại một người lính Đức đã cao giọng đáp lại bằng một carol cổ truyền của nước mình, Bài Vom Himmel Hoch. Khi hai carol hòa vào nhau thì chiến trường in bật tiếng súng. Nhưng khi

những lời hát cuối cùng vừa kết thúc thì súng lại nổ rền.

Bản carol “Oh Come Ye Faithful” còn có tên là “Adeste Fideles” lưng danh thế giới với 120 thứ tiếng khác nhau.

Còn bản “Christmas Bell” được hầu hết mọi người thuộc lòng với cái tên quen thuộc “Jingle Bells”. Nguyên là một nhà thơ của Henry Wads Worth Longfellow, là một nhà thơ lớn của Mỹ sáng tác năm 1863, giữa thời điểm cuộc nội chiến đang diễn ra quyết liệt. Và nhạc sĩ Baptiste Calvin viết phần nhạc năm 1872. Đây cũng là một carol được nhiều người Việt không phải là Kitô Giáo biết đến mà có thể hát hào hứng trong những bữa tiệc nửa đêm với bạn bè Công Giáo. Trong danh sách những bản thánh ca được dịch ra lời Việt: Ave Maria (Schbert), Hang Bêlem, Hội Nhạc Thiên Quốc, Gloria in Excelsis, Đêm Thánh Vô Cùng..., chúng ta hầu hết được nghe vang lên ở khắp tất cả các nhà thờ vào đêm lễ Giáng sinh.

Trong làn nhạc Việt còn có một nét nhạc rất quen thuộc mà trẻ con thường hát với những lời như “Tò te rô be đánh đu, tặc dăng nhảy dù...”, cũng như nhiều đoàn thể, tổ chức trong sinh hoạt cộng đồng khác tôn giáo đều sử dụng với lời Việt trong “Bài ca chia tay” “Giờ đây anh em chúng ta cùng nhau xum vầy...”. Đó là một carol mà ban nhạc Boney M xếp vào hàng thứ 16, bản “Auld Lang Syne”.

Cũng được xin kể thêm vài carols khác nổi tiếng ở Anh Quốc như bản “God Rest Fe Berry Gentlemen”, một carol khác xuất hiện trước năm 1500 tại Pháp là bản “Cantique De Noel” của Adolphe Adam, ở Mỹ với bản “Little Town Of Bethlem” của Mục sư Philips Brools viết năm 1872...

Không ai có thể phủ nhận sức lan truyền của những carols, những Christmas carols thật là một tiêu biểu cho cái ý Âm Nhạc là Một Ngôn Ngữ Chung. Và mỗi khi mùa Giáng sinh về, những carols cất lên, tâm hồn người nghe lại lắng xuống, một cảm giác rất an bình, hoài mong một mơ ước được toại nguyện.

Tưởng Nhớ Cô Hồng Y F.X Nguyễn Văn Thuận

Phan Văn An

Năm năm vĩnh biệt cõi đời,
Bây giờ hưởng phúc nước trời vinh quang.
Tám năm Giám Mục Nha Trang,
Cộng đoàn giáo phận mở mang mọi đường.
Gặp lúc đất nước tan hoang,
Bà sai nhận lãnh lên đường vào Nam.
Việc giao chưa bắt tay làm,
Tù đầy gian khổ thời gian mịt mù.
Mười ba năm chốn lao tù,
Đến ngày phóng thích chẳng hề được tha.
Trục xuất khỏi đất nước nhà,
Sống đời lưu lạc xót xa nỗi lòng.

Trước sau luôn vẫn giữ lời:
Yêu thương, tha thứ ngài thời khẩn xin.
Hy vọng, Yêu mến, Đức tin,
Ba ngọn đuốc sáng mãi in trong lòng.
Lúc tù đầy, khi thông dong,
Ngài luôn vẫn giữ một lòng kiên trung.
“Đường Hy Vọng” nay thành công,
Chờ phong chân phước vô cùng quang vinh.
Ước mong ở chốn thiên đìng,
Xin ngài nhớ đến nhân tình trần gian.
Hòa Bình, Công Lý lan tràn,
Yêu người, mến Chúa hoàn toàn trao ban.
Thế giới vui sống hân hoan.
Công bằng, Bác ái lo toan thi hành.

Hồng Y tước vị được phong,
Khiêm nhường ngài vẫn một lòng trước sau.
Gặp lúc bệnh tật đón đau,
Ngài luôn phó thác trong tay Chúa Trời.
Sống thời phục vụ mọi người,
Hòa Bình, Công Lý, muôn đời không quên.
Chẳng màng địa vị chức quyền,
Xả thân phục vụ mọi đảng vì “YÊU”.
Yêu Chúa, Thánh giá thật nhiều,
Tha nhân giúp đỡ, muôn điều không vơi.

NJ 16/9/2007

(Lễ giỗ thứ 5 của cố Hồng Y F.X Nguyễn Văn Thuận)

Mẹ Têrêxa thành Calcutta

(1910-1997)

Vị Chân Phúc biểu tượng Tin-Yêu

Lê Thiên

Mẹ Têrêxa sinh ngày 26-8-1910 tại Skopje, một thành phố thuộc nước Albania trong vùng Balkan. Là con út của ông bà Nikola và Drane Bojaxhiu, được Rửa Tội với tên gọi là Gonxha Agnes, rước Mình Thánh Chúa lần đầu lúc mới 5 tuổi rưỡi và lãnh Phép Thêm Sức tháng 11 năm 1916 (6 tuổi). Thân phụ lia đời đột ngột khi Gonxha mới 8 tuổi. Thân mẫu tiếp tục nuôi nấng, dạy dỗ các con tuy rất nghiêm khắc nhưng luôn luôn thương yêu dạt dào.

Ảnh hưởng của người mẹ tác động rất lớn đến tính tình và ơn gọi của đứa con gái út. Năm 18 tuổi, Gonxha ao ước trở thành nhà truyền giáo, nên tháng 9/1928 từ giã gia đình để gia nhập Tu viện Đức Nữ Trinh Maria thuộc Dòng các Nữ Tu Loreto ở Ái Nhĩ Lan (Ireland). Tại đây Gonxha nhận tên gọi 'Nữ Tu Maria Têrêxa'. Năm 1929, nữ tu Maria Têrêxa lên đường đi Ấn Độ, đến Calcutta

phục vụ Cộng Đồng Loreto Entally tại Calcutta và dạy học ở Trường Nữ St.Mary's School. Ngày 24-5, 1937, Maria Têrêxa khẩn trọn, tiếp tục dạy ở St. Mary's School đến năm 1944 trở thành hiệu trưởng của trường và được gọi là Mẹ Têrêxa kể từ đó.

Ngày 10/9/1946 Mẹ Têrêxa được Chúa đánh động và soi sáng thành lập một tu hội, các Nữ Tu Truyền Giáo Bác Ái, nhằm mục đích dẫn thân phục vụ những kẻ bần cùng, nghèo đói, cả trên đất nước Ấn Độ lẫn khắp hang cùng ngõ hẻm của thế giới. Gần 2 năm sau, Mẹ Têrêxa được phép khởi công xây dựng cộng đồng tu sinh. Ngày 17-8-1948, Mẹ lần đầu tiên mặc áo dòng trắng viền xanh và ra đi khởi công Tu Viện Loreto để bước vào thế giới của người nghèo hèn.

Sứ vụ tông đồ giữa những kẻ bần cùng

Sau một khóa học ngắn về nghiệp vụ y tá do các Nữ Tu Y Tế Truyền Giáo ở Patna hướng dẫn, Mẹ Têrêxa trở lại Calcutta và tạm trú với các Nữ Tu Tiểu Đệ của Kẻ Muội Người Nghèo. Ngày 21-12 Mẹ ra đi tìm đến những hang cùng ngõ hẻm lần đầu tiên để thăm các gia đình nghèo, rửa các vết thương của trẻ con, săn sóc người già nằm hấp hối trên đường phố và người phụ nữ sắp chết vì đói và lao phổi.

Mẹ bắt đầu mỗi ngày làm việc bằng cách kết hiệp với Chúa Giêsu trong Phép Thánh Thể và sau đó ra đi, tay cầm tràng hạt, đi để tìm kiếm và phục vụ Chúa trong "*những kẻ vô thừa nhận, những người bất hạnh bị đời quên lãng hay bị xã hội ruồng rẫy bất hạnh thiếu tình thương, không ai chăm sóc*". Sau vài tháng, một số cựu học sinh của Mẹ lần lượt nối gót theo Mẹ.

Ngày 7-10-1950 tu hội các Nữ Tu Truyền Giáo Bác Ái được chính thức thiết lập trong Tổng Giáo Phận Calcutta. Rồi từ đó Tu Hội lan rộng khắp nước Ấn và thế giới, như Venezuela, Roma, Tanzania, kể cả tại các nước Cộng sản, gồm có cựu Liên Bang Xô-Việt, Albania và Cuba (từ năm 1998).

Thế giới bắt đầu chú ý đến các công việc bác ái của Mẹ Têrêxa và đã trao cho Mẹ nhiều giải thưởng, đặc biệt nổi bật là Giải Nobel Hòa Bình năm 1979, mà Mẹ coi đó là một thể hiện “*sáng danh Chúa và nhân danh kẻ nghèo*” chứ không phải vinh danh Mẹ.

Vào khoảng 1997, Tu Hội của Mẹ Têrêxa đã lên đến gần 4000 nữ tu và được phân phối trong 610 tổ chức tại 123 quốc gia.

Tháng Ba 1997, Mẹ Têrêxa chúc lành nữ tu kế vị Mẹ trong chức vụ Mẹ Tổng Bề Trên các Nữ Tu Truyền Giáo Bác Ái. Sau đó Mẹ còn thực hiện thêm một chuyến xuất ngoại. Sau khi gặp ĐGH Gioan Phaolô II lần cuối cùng, Mẹ Têrêxa trở về Calcutta và trải qua những tuần lễ cuối đời để tiếp khách và huấn luyện các nữ tu của mình.

Ngày 5-9-1997, Mẹ chấm dứt cuộc đời trần thế, được chính phủ Ấn Độ làm lễ quốc táng và thi hài Mẹ được an nghỉ trong Nhà Mẹ của các Nữ Tu Truyền Giáo Bác Ái.

Ngôi mộ của Mẹ không bao lâu đã trở thành nơi hành hương và nơi cầu nguyện cho mọi người thuộc các niềm tin tôn giáo khác nhau, giàu cũng như nghèo.

Vinh danh Mẹ Têrêxa

Sau khi Mẹ Têrêxa qua đời gần 2 năm, ĐGH Gioan Phaolô II đã cho phép mở Hồ Sơ Phong Thánh cho Mẹ vì chính Đức Thánh Cha và cả thế giới đã chứng kiến cuộc đời hy sinh phục vụ người nghèo của Mẹ, sống tinh thần yêu thương Chúa Giêsu đã dạy.

Ngày 20/12/2002, sắc chỉ của Đức Giáo hoàng tuyên bố công nhận các nhân đức anh hùng của Mẹ Têrêxa và các phép lạ do Mẹ cầu bầu.

Ngày 19/10/2003, Mẹ Têrêxa được Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II tôn phong Chân phúc. Như vậy, bước kế tiếp là tiến trình xét tuyên thánh cho Mẹ Têrêxa có thể khởi sự.

Được hỏi về tình hình xin tuyên thánh, cha Kolodiejchuk, cáo thỉnh viên vụ án xét tuyên

thánh cho Mẹ Têrêxa, nói rằng đó sẽ là “*sự tuyên dương phi thường về lòng thánh thiện, về tình yêu dũng cảm. Mẹ Têrêxa đã muốn ‘yêu mến Đức Giêsu như Người chưa từng được ai yêu mến như vậy’*. Còn chưa có phép lạ, một sự chữa lành mà các bác sĩ thấy rõ là khoa học không thể giải thích được. Từ ngày Mẹ được phong chân phước đến nay, hơn 1800 người đã báo cáo nhận được những ơn đặc biệt của Mẹ. Chúng ta còn phải chờ đợi.”

Di sản của Mẹ Têrêxa: Tin-Yêu

Mẹ Têrêxa thật xứng danh một “*Nhà Truyền Giáo Bác Ái*”, “*Mẹ của Kẻ Nghèo*”. Đặc biệt, Mẹ luôn nhìn thấy hình ảnh Chúa Kitô bị bắt bớ, bị đánh đòn, bị lột áo, chịu khổ nạn và đóng đinh trong những kẻ nghèo đói, rách rưới, bị ruồng bỏ, bị hắt hủi, co quắp thân thể trong những vùng tuyết lạnh hay héo hắt da bọc xương trong những vùng nhiệt đới. Dáng vóc Mẹ tuy nhỏ bé, nhưng tình thương của Mẹ không ranh giới và Mẹ luôn vững vàng trong đức tin. Quả thật, Mẹ Têrêxa được giao phó sứ mệnh loan truyền tình yêu Chúa đối với loài người, và Mẹ đã chu toàn sứ mạng đó bằng đức tin và hành động yêu thương cụ thể.

Mẹ Têrêxa thường tâm sự: “*Thiên Chúa vẫn còn yêu thương thế gian và Người gọi bạn và tôi mang tình yêu và lòng thương xót của Người đến với kẻ nghèo.*”

Tâm hồn Mẹ Têrêxa tràn đầy ánh sáng Chúa Kitô, tràn trề tình yêu nồng cháy đối với Chúa và mãnh liệt trong niềm mơ ước “*thỏa mãn lòng Chúa khao khát tình yêu và khao khát các linh hồn*”.

Nói về cội nguồn căn tính của mình, Mẹ Têrêxa khẳng định:

“Về mặt huyết thống, tôi là người Albania.

Xét theo quốc tịch, tôi là người Ấn.

Xét theo đức tin, tôi là một nữ tu Công Giáo.

Xét theo ơn gọi của tôi, tôi thuộc về thế giới này.

Trái tim tôi thì hoàn toàn thuộc về Trái Tim Chúa Giêsu.”

Khủng hoảng đức tin?

Rõ ràng đức tin của Mẹ Têrêxa đã được định hình ngay trong hành động bác ái của Mẹ. Và Mẹ đã đáp ứng lời nhắn nhủ của Thánh Giacôbê Tông đồ: “Đức tin không có hành động là đức tin chết” (Gc. 2, 17 và 26). Hoặc: “Nhờ hành động mà con người được nên công chính, chứ không phải chỉ nhờ đức tin mà thôi” (Gc. 2, 24).

Thế nhưng mới đây vào tháng 9/2007, trên tuần báo Time, tác giả David Van Biema viết một bài về Mẹ Têrêxa dưới nhan đề “**Her Agony – Nỗi Khắc khoải của Mẹ**” khiến có người dựa vào bài đó mà cho rằng Mẹ Têrêxa đã trải qua hơn 50 khủng hoảng đức tin.

Bài báo của Time trích dẫn thư Mẹ Têrêxa gửi Cha linh hướng mình là linh mục Michael Van Der Peet hồi tháng 9 năm 1979 trong đó có đoạn: “Đức Giêsu dành một tình yêu rất đặc biệt cho cha. [Nhưng] phần con, sự im lặng và trống vắng lại thật lớn lao tới nỗi con nhìn mà không thấy - lắng tai mà không nghe được. - lưỡi con mấp máy [nguyện cầu] nhưng không thốt nên lời... Con muốn cha cầu nguyện cho con – hầu con để mặc cho Người muốn làm gì thì làm.”

Rồi tác giả kể tiếp: “Trong hơn 40 lần trao đổi thư từ, nhiều thư chưa bao giờ được công bố trước đây, Mẹ than van về ‘sự cần cỗi’, ‘tối tăm’, ‘cô đơn’ và ‘ngược đãi’ đã phải gánh chịu. Mẹ so sánh cảm nghiệm đó với hỏa ngục, và có lúc nói rằng nó đã **đẩy Mẹ tới chỗ nghi ngờ về sự hiện hữu của thiên đường và ngay cả sự hiện hữu của Chúa**. Mẹ nhận thức rõ rệt sự khác biệt giữa tình trạng nội tâm và thái độ của Mẹ ngoài công chúng. Mẹ viết: ‘**Nụ cười là một chiếc mặt nạ hoặc tấm áo che đậy mọi sự.**’ Tương tự như thế, Mẹ nghi ngờ không biết mình có phạm phải tội dối trá bằng lời nói hay không. Mẹ thổ lộ với một vị cố vấn: ‘Con nói như thế

chính lòng con yêu mến Chúa – một tình yêu êm dịu, riêng tư – Nếu cha có [ở đó], chắc cha đã nói: **Thật là chuyện giả hình.**”

Căn cứ vào những trích dẫn trên từ quyển sách mới viết về Mẹ Têrêxa “**Come Be My Light - Hãy Đến Làm Ánh Sáng Của Ta**” của linh mục Brian Kolodiejchuk (vị linh mục phụ trách vai trò thành viên phong thánh cho Mẹ), cùng một số thư từ của Mẹ Têrêxa do quyển sách trên tiết lộ, không ít người bị lung lạc, hoài nghi về Mẹ Têrêxa, hoài nghi về đức tin của Mẹ, cho rằng Mẹ Têrêxa đã trải qua 50 năm không có cảm nghiệm về đức tin(!?)

Tin-yêu với hết trí khôn trước khi tin-yêu với hết tâm hồn¹

Trong cuộc phỏng vấn dành cho nhật báo “La Razon” xuất bản tại Tây Ban Nha (Spain), Lm. Kolodiejchuk, tác giả cuốn “**Come Be My Light - Con Hãy Đến Làm Ánh Sáng Của Ta**” nêu trên nói rằng người nữ tu thánh đức này “**đã sống một thử thách về đức tin, chứ không phải một khủng hoảng về đức tin**” và Mẹ đã vượt thắng thử thách đó để cho chúng ta thấy rằng tình yêu và đức tin “**ở trong ý chí, không phải ở trong cảm giác**” như chính Mẹ Têrêxa đã viết cho Cha Neuner, vị linh hướng của mình: “**Con chấp nhận Thánh Ý Chúa, không phải bằng cảm giác của con - mà bằng ý chí – Con chấp nhận thánh ý Người.**” Mặc dầu đôi lúc Mẹ còn lo ngại rằng mình có thể “**biến một tên Giuđa thành Chúa Giêsu trong bóng tối đau đớn này**”...

Cha Kolodiejchuk nói tiếp: “**Thử thách của Mẹ ‘rất ‘hiện đại’**. Các vị thánh trong những thế kỷ trước yêu mến đêm đen như là phương cách dò hỏi về sự cứu chuộc của chính mình, như là một **thử thách đức tin**. Còn Mẹ đã sống sự nghèo nàn nội tâm, sự ‘trống rỗng tinh thần’. Đức Giêsu cũng đã sống sự thiếu

¹ Tài liệu dựa vào số bài viết về Mẹ Têrêxa do Phạm Hoàng Nghị dịch đăng trên báo điện tử Dũng Lạc.

thốn như thế và Mẹ là dụng cụ thanh khiết trong tay Người để cho, khi sống trong tăm tối như vậy, Mẹ có thể làm ánh sáng soi cho những người khác.”

Cha Kolodiejchuk giải thích: “*Mẹ không thấy được các cảm giác, và như vậy Mẹ dạy chúng ta đừng đặt đức tin, đặt tình yêu Chúa và người khác trên những gì chúng ta cảm xúc. Ngày nay, người ta thường nói: Tôi không yêu thương nữa vì tôi không cảm thấy gì hết. Tình yêu là ở trong ý chí, không phải trong cảm giác.*”

Cha Kolodiejchuk nói: “*Mẹ đã sống cuộc đời hiển dương trong tu hội như là một sự kết hiệp vì yêu... một tình yêu đồng hóa một cách đặc biệt với sự đau khổ Đức Giêsu chịu đựng trong vườn Cây dầu và sự bỏ rơi của Chúa Cha Người cảm thấy trên thập giá... Mẹ nghe thấy Đức Giêsu nói với mình: ‘Con hãy đến, làm ánh sáng của Ta.’ Mẹ mang ‘ánh sáng’ ngay cả tới những chỗ tối tăm về thể lý: nhiều người nghèo, nhà ở không có đến cửa sổ. Mẹ chấp nhận bóng tối nội tâm để mang ánh sáng đến cho những kẻ khác”.*

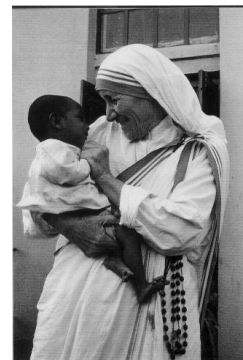
Hiểu được như Mẹ Têrêxa, khiêm tốn như Mẹ, chúng ta nhìn nhận mình yếu đuối trong đức tin: tin bằng ý chí không phải dễ. Chúa Giêsu từng dạy: “*Yêu mến Thiên Chúa hết lòng, hết trí khôn, hết sức lực... là điều quý hơn mọi lễ toàn thiêu và hy lễ*” (Mc 12, 33). Cũng như nhiều bậc đại thánh trong Giáo Hội, như Thánh Augustinô, Thánh Gioan Thánh Giá..., Mẹ Têrêxa đã phải trải qua những giai đoạn thử thách lớn, và Mẹ đã chiến đấu không ngừng với chính mình, với con người xác thịt của mình.

Chúng ta an tâm vì cảm thấy mình đã *hết lòng* tin-yêu Chúa. Nhưng sự thật chúng ta chưa tin-yêu Chúa *bằng trí khôn*, nghĩa là bằng *ý chí* của chúng ta thay vì bằng một thứ cảm xúc hời hợt. Chúng ta học ở Mẹ Têrêxa bài học Tin-Yêu, có tin và yêu với *hết cả trí khôn – ý chí kiên vững* thì mới có thể tin và yêu với *hết cả tâm hồn*. Rồi cùng với Mẹ, chúng ta “*chấp nhận bóng tối nội tâm để mang ánh sáng đến cho những kẻ khác*”.

Mẹ Têrêxa khiêm tốn nhìn nhận sự yếu đuối của mình trong đức tin và khẩn khoản nài xin các Cha linh hướng của mình cầu nguyện cho, đồng thời giúp cho một lời răn dạy, chỉ bảo, hay ủi an. Bù lại, Mẹ Têrêxa dâng hiến cả xác hồn để hành động, đem yêu thương xoa dịu nỗi đau của những kẻ cơ hàn. Hành động của Mẹ củng cố đức tin Mẹ.

Mẹ Têrêxa từng xác quyết: “*Kết quả của thình lạng là cầu nguyện. Kết quả của cầu nguyện là đức tin. Kết quả của đức tin là tình yêu. Kết quả của tình yêu là phục vụ.*”

TIN-YÊU: di sản quý hiếm của một vị thánh thời đại - Chân phúc Têrêxa thành Calcutta. Bài học thực tiễn quý giá nhất chúng ta cần học mãi không ngừng.

Cộng đoàn Công giáo Việt Nam Metuchen, New Jersey, lấy Tin-Yêu làm chủ đề Xuân Mậu Tý 2008. Có nghĩa là chúng ta quyết tâm lấy hành động YÊU THƯƠNG làm động lực để sống ĐỨC TIN. Như vậy XUÂN TIN-YÊU sẽ là mùa Xuân thiêng liêng bắt diệt luôn sinh những hoa thơm trái ngọt từ Đức tin và Tình yêu. Để từ đó mọi thành viên của cộng đoàn cùng nắm tay nhau noi gương Mẹ Têrêxa “*đem yêu thương vào nơi oán thù, đem thứ tha vào nơi lăng nhục, đem an hòa vào nơi tranh chấp...*” Và rồi mới có thể “*đem tin kính vào nơi nghi nan, đem trông cậy vào nơi thất vọng, đem ủi an đến chốn u sầu.*”

HOA HƯƠNG DƯƠNG

Ngày xưa ngày xưa có một đôi trai gái yêu nhau tha thiết, quả thật họ rất đẹp đôi - trai tài gái sắc tưởng chừng tình yêu của họ không có gì chia rẽ được.

Ngày qua ngày, họ vui đùa bên nhau trên cánh đồng bát ngát màu xanh của cỏ và mây trời mênh mông.

Một ngày nọ cũng ở trên cánh đồng xanh đó, giữa một ngày nắng đẹp trời xanh bao la. Chàng trai và cô gái vẫn như thường lệ vui đùa với nhau, sau khi mệt nhoài họ ngã lưng xuống trên tấm nệm cỏ xanh, cùng nhau ngắm bầu trời.

Bất chợt cô gái hỏi chàng trai:

- Anh ơi! Bao giờ thì mặt trời sẽ không chiếu sáng nữa nhỉ.

- Anh không biết đâu!

- Thế không biết bao giờ thì bầu trời hết trong xanh thế này anh nhỉ?

- Anh cũng không biết nữa - chàng trai nói.

Cuối cùng cô gái hỏi chàng trai:

- Thế có khi nào chúng mình xa nhau không anh?

- Mình chỉ xa nhau khi bầu trời không được mặt trời chiếu sáng và nó cũng không còn màu xanh nữa.

Cô gái rất hài lòng vì câu trả lời của chàng trai. Tuy nhiên sự đời không đẹp đẽ như nhiều người mơ ước. Một đêm nọ chàng trai đến gặp người mình yêu và nói:

- Chúng ta chia tay nhau nhé.

Thật sự ngỡ ngàng cô gái hỏi chàng trai:

- Trước kia anh đã từng nói với em rằng chúng ta chỉ chia tay nhau khi bầu trời không được mặt trời chiếu sáng nữa và nó cũng không còn màu xanh, sao bây giờ anh lại nói

chia tay em.

Ngước mắt lên nhìn trời chàng trai nói:

- Em hãy nhìn đi bây giờ bầu trời không còn được mặt trời chiếu sáng nữa, và bầu trời không phải màu xanh mà chỉ có màu đen thôi.

Rồi chàng trai quay bước ra đi bỏ lại cô gái khóc thương một mình. Cô khóc mãi khóc mãi. Cô quay mặt về hướng mặt trời để hy vọng rằng khi trời sáng, lúc cô nhìn thấy tia nắng đầu tiên cũng là lúc chàng trai trở về với cô. Tuy nhiên khi trời sáng khi mà cô cảm nhận được ánh sáng ấm áp của mặt trời chiếu vào mặt mình cũng là lúc người con gái si tình đó biết mình đã mù. Cô không còn nhìn thấy ánh nắng mặt trời cũng không còn nhìn thấy màu xanh của bầu trời, nhưng cô vẫn quay mặt của mình về hướng mặt trời với hy vọng là một khi nào đó mắt cô sáng lại cũng là lúc người yêu của cô theo cùng tia nắng đầu tiên đó quay trở lại. Ngày qua ngày người con gái đó đã làm như vậy, cho đến một ngày cô biến thành một loài hoa luôn luôn hướng về mặt trời - và người ta gọi đó là Hoa Hương Dương.

CHIA SẺ

Hoàng Ái Mỹ

Tôi chia mộng ước của tôi
Là thừa với bạn những lời trong tim:
Bạn ơi mỗi sớm tinh sương
Hãy cầu cùng Đấng ban muôn ơn lành
Xin Ngài phù trợ xác hồn
Ban cho nghị lực làm tròn hôm nay
Làm trọn mọi việc mỗi ngày
Lấy tình yêu lấy lòng ngay làm nền
Lấy lòng quảng đại từ nhân
Giúp người tận tụy ân cần thiết tha
Theo gương Chúa đã dạy xưa
Giúp người mà chẳng chờ ai đáp đền
Với lòng bác ái chân thành
Vì lòng mến Chúa hãy năng giúp người

CHÚA VẪN Ở GẦN

Hoàng Ái Mỹ

Con tin Chúa vẫn ở đây
Lúc trời mới rạng đầu ngày bình minh
Cứ nhìn mây lửng lơ xanh,
Lắng nghe chim hót đầu cành líu lo
Dù cho mưa lớn gió to
Vẫn nghe tiếng Chúa chuyện trò trong tâm.
Con biết Chúa vẫn ở gần
Dù trên đỉnh núi, dưới chân lối mòn,
Chúa luôn ở cạnh kề con
Giang tay nâng đỡ xác hồn ngày đêm
Mặt trời lặn, trăng sao lên
Thay nhau soi sáng luân phiên không ngừng
Con biết Chúa vẫn canh chừng
Phòng con vấp ngã đỡ nâng nhẹ nhàng
Những lúc con bước trên đường
Bàn tay Chúa vẫn dìu nương vỗ về,
Khi con sợ sệt rụt rè
Lời Ngài khuyến khích, nặng nề tiêu tan
Trong con thử thách gian nan
Con luôn cảm thấy bình an tâm hồn,
Vì con biết Chúa thương con
Vì con tin Chúa luôn luôn giữ gìn
Giúp con phú thác trọn tình
Sao đời vật đổi, nhục vinh mặc dầu

YÊU THƯƠNG

"Đây là giới răn vẫn gọn được trao cho bạn:

HÃY YÊU THƯƠNG

Rồi bạn có thể làm bất cứ điều gì bạn muốn

Nếu bạn cần thỉnh lặng,

hãy thỉnh lặng vì yêu thương.

Nếu bạn phải nói,

hãy nói vì yêu thương.

Nếu bạn sắp khiển trách một ai đó,

hãy khiển trách vì yêu thương.

Nếu bạn muốn tha thứ

hãy tha thứ vì yêu thương.

Bạn hãy giữ trong tim cội rễ yêu thương,
vì những điều tốt đẹp chỉ mọc lên từ cội rễ

YÊU THƯƠNG..."

(Thánh Augustinô)

TÂM NGÂN PHIẾU

Du Sơn

(trích từ “Tâm Sự Với Chính Mình” tập I)

Biết là kỳ này sẽ lãnh được khoảng 215 đô-la, vậy mà sao lòng cứ hồi hộp nôn nóng từ mấy ngày nay. Đúng là cái gì lần đầu cũng thế. Chiều nay thứ Sáu, mình lãnh tấm ngân phiếu đầu tiên từ ngày sang Mỹ. Hay ghê, nó chỉ là một mảnh giấy nhỏ nhưng lại là phần thưởng của những giọt mồ hôi suốt hai tuần làm việc trong sự âu lo, lạ lẫm và lẽ dĩ nhiên là rất tích cực chăm chỉ.

Ngoại trừ cái lần còn ở trong trại tỵ nạn, do cơ may mà một Linh-Mục người Pháp giúp cho 500 đô, chứ trong đời chưa bao giờ mình cầm được lấy một hai trăm đô-la trong tay. Ui chà, 249 đô chứ đâu phải 215 như mình nghĩ. Mừng ghê! Cầm tấm ngân phiếu mà lòng bỗng rung rung và trào dâng niềm vui khó tả.

Phải làm mới có, mình biết, nhưng tùy chỗ tùy nơi chứ đâu phải chỗ nào cũng cứ làm là có ăn đâu. Bà con và bạn bè mình ngay chính lúc này bên quê nhà, họ làm vất vả, ăn uống kham khổ, tiêu pha không dám, vậy mà suốt cả năm mấy ai để dành ra được vài chỉ vàng? Thật, mình may mắn quá! Tại mình xứng đáng, hay tại Trời ban cho số tốt, hay do nguyên cơ nào mà mình được may mắn như vậy?

Đã suốt hai tuần lái xe đi làm về cũng khoảng giờ này, cũng con đường này, nào có suy nghĩ gì đâu. Ấy vậy mà hôm nay, cái tấm ngân phiếu trong túi nó cứ làm mình suy nghĩ mung lung với những câu hỏi trên. Những

người ăn cao học rộng chẳng biết họ nghĩ như thế nào, chứ còn mình chữ nghĩa ít, chỉ biết lý luận đơn giản. Mình nghĩ mà cảm phục nước Mỹ và những nước Âu-Tây khác đã giúp đỡ nhận người tỵ nạn. Thử hỏi nếu họ đều khép kín từ tâm, đều lờ đi trước những đau khổ người khác, thì có ai được sang nước họ định cư? Riêng chính mắt mình thấy, biết bao nhiều tiền bạc các nước đã bỏ ra để đón nhận người tỵ nạn lên trại, để nuôi người tỵ nạn trong những tháng ngày trong trại, để lo cho họ đi định cư, và giúp cho những người mới định cư có công ăn việc làm và ổn định đời sống. Tiền đó là do các chính phủ, các tôn giáo, các hội thiện nguyện, công có tư có. Nhưng xét cho cùng thì cũng là tiền của dân, của những người rộng lòng, của những tâm hồn nhân đạo.

Mình nhớ đến những người thân, nhớ đến bạn bè đang còn ở lại bên kia bờ đại dương mà thương cho họ. Chỉ vì những hoàn cảnh này khác mà họ bắt buộc phải ở lại, phải tiếp tục sống cái cảnh khổ về thân xác và hồi hộp lo âu về tinh thần. Mình giờ đây đã may mắn hơn họ, đã được những bàn tay và tâm hồn từ bi giúp đỡ, mình có nên làm gì hay không? Chắc chắn phải làm gì, lòng tự nhủ lòng.

Hôm nay là đúng một tuần cái ngân phiếu được kẹp ân cần trong cuốn tự điển. Mình đã nghĩ cân thận rồi, sẽ đổi ra và gửi về quê nhà, trước là để cảm ơn Trời đã ban cho may mắn, sau là như để chia xẻ cái may mắn này với thân nhân bè bạn. Mình muốn để cho cái tinh thần vị tha bác ái của những người từ tâm được tiếp tục nối dài, tiếp tục sinh hoa kết trái trong việc xoa dịu những khổ đau của người khác.

Lạ, bạn bè nói là chừng ba tuần sau khi gửi thì mình sẽ được giấy báo tin nhận tiền của thân nhân, nhưng hôm nay đã một tháng hai ngày mà vẫn chưa thấy gì. Trời đất, vì duyên cơ nào mà số tiền này không đến tay người thân thì chắc đau lòng lắm. Lúc gửi, mình đã bù vào thêm một đồng cho chẵn \$250, tức nửa cây vàng chứ đâu phải ít? Tự nhiên lòng đâm buồn lo lo.

Lo lắng đã mấy ngày nay. Đây rồi, hai lá thư cùng một lúc! Mở lá thư đầu, thư từ chỗ gửi tiền, chỉ thấy đề ngắn gọn: “Xin báo tin là thân nhân Ông/Bà đã nhận đủ số tiền \$250 và kèm đây là chữ ký người nhận.” Lòng mình lúc đó là “nhẹ hẳn ngay đi.”

Và đây là lá thư thứ hai, thư từ gia đình:

Năm con, Mẹ như nửa mơ nửa tỉnh khi một người đưa thư con tới. Những nét chữ do chính tay con viết và chữ ký của con, cái chữ ký ngoằn ngoèo mà Mẹ rất quen thuộc. Anh ta đến nhà mình lúc đó trời đã tối, vì nghe nói là để tránh sự dòm ngó của ai đó. Khi anh ta đi, dưới ánh đèn dầu, Mẹ đã mân mê đọc những hàng chữ ân cần và đọc đi đọc lại, vì đây là lá thư đầu tiên con gửi về từ Mỹ.

Năm, Mẹ mừng cho con, vì từ bây giờ con mới thực sự là đỡ bèn tự do. Mừng hơn nữa là được biết con khỏe mạnh, điều mà Mẹ nôn nóng chờ tin từ ngày con gửi lá thư cuối cùng trước khi rời trại tị nạn.

Đúng vậy con ạ, nhờ có những tấm lòng bác ái của các nước bên đó mà con mới có ngày hôm nay và mới được như vậy. Mẹ cảm động khôn tả khi thấy con biết cảm kích lòng bác ái vị tha của những ân nhân đó, và đang cố gắng bắt chước gương lành của họ. Mẹ cầu phước cho con và mong con tiếp tục sống cái tinh thần đó. Nó cao cả lắm con ạ, khi một người biết mở lòng với sự đau khổ và thiếu thốn của người khác. Con cứ nhớ điều này, nếu không có những người biết mở lòng, thì con chẳng có được ngày hôm nay.

Mẹ sẽ giúp con đưa tiền cho những bạn bè con ghi trong thư. Chắc chắn là họ sẽ mừng lắm. Mẹ biết là thằng Cấn đang nằm nhà thương vì hôm nó đang đào giếng vườn thì bị cành cây rớt xuống làm gãy một cánh tay và đang bó bột; còn thằng Thơ nghe nói đã chuyển đi chỗ khác làm ăn, nhưng Mẹ sẽ liệu bằng mọi cách để nó nhận được số tiền con gửi. Mẹ cảm ơn con, và một lần nữa cầu mong con luôn được On Trên phù hộ.

Mừng thật là mừng khi nhận được thư của gia đình. Không gian cách xa hơn nửa địa cầu mà lòng như ấm ấm hẳn lên, và như gần gần hẳn lại với quê hương xứ sở. Hình ảnh người Mẹ già, những người quen và mấy đứa bạn, hiện ra rõ nét trong đầu. Miệng thầm đọc lá thư mà tai như nghe tiếng Mẹ đang nói chuyện với mình. Nhớ là trong thư gửi về mình chỉ viết vắn tắt mà bà cụ bắt đúng “tàn số” như vậy. Mẹ cầu phước cho con và mong con tiếp tục sống cái tinh thần đó. Nó cao cả lắm con ạ, khi một người biết mở lòng với sự đau khổ và thiếu thốn của người khác. Câu nói của bà Mẹ quê đã làm tăng cho mình chút nghị lực, nhưng cũng làm mình ray rứt không ít.

Từ ngày gửi lá thư đầu tiên về đến nay là hơn bốn tháng. Và cũng từ ngày đó, mình đã nhận được đâu bảy tám lá thư bạn bè gửi sang. Thật tình, trong mấy lá thư đó không hề có người nào mở môi xin giúp đỡ, chỉ có điều là

những sự thật về gia cảnh họ kể trong thư thấy nào nề. Một đứa, con vì bị bệnh ghê mà chết; một đứa, con vì đi kéo tép dưới sông mà bị chết trôi; một đứa, vì cái xe Honda ôm bị hư mà hai tuần nay nhà thiếu gạo. Tội nghiệp, rõ ràng tội nó cần giúp đỡ chứ còn gì. Nếu có tiền mua thuốc chữa thì con nó đâu có bị chết vì bệnh ghê cái? Nếu gia đình có tiền mua đồ ăn thức uống thì con nó đâu phải chết trôi oan uổng vì phải đi kéo tép dưới sông? Nếu có chút tiền sửa xe thì gia đình nó đâu phải đói? Họ cần sự giúp đỡ, rõ ràng là như vậy, nhưng bây giờ giúp hết thì làm sao có đủ? Chẳng lẽ cái ngân phiếu nào cũng gửi về hết hay sao? Và nếu thế, thì chính mình ở đây lấy gì mà sống? Thật là rõ khổ, người ở lại bên kia cũng khổ, mà được “may mắn” như mình ở bên đây thì giờ cũng khổ.

Đang nghĩ quanh nghĩ quẩn, mình chợt nhớ đến những người đã ủng hộ đóng góp cho những hội từ thiện bác ái để giúp cho người tỵ nạn. Thực sự những người này đâu có bỏ hết tiền của trong nhà ra để giúp. Họ phải lo cho gia đình, lo cho con cái, chứ cho đi hết thì lấy gì mà sống, và nếu họ không sống thì lấy ai để giúp người khác? Mình nghĩ những người tốt bụng này đã tiết kiệm dành dụm và cho đi cái phần họ đã tiết kiệm, sau khi đã lo xong những chi phí và nhu cầu hằng ngày. Có lẽ thế và nếu đúng như thế, thì mình cứ vậy mà bắt chước thôi.

Tiết kiệm, nghĩ thì nghĩ vậy, muốn thì muốn thế, nhưng làm được điều này không phải là dễ. Biết như vậy là vì hồi còn ở trại tỵ nạn, mình may mắn được làm việc chung với một chị người Mỹ tên là Bridget. Chị còn độc thân và tình nguyện sang giúp trại tỵ nạn. Nhớ có lần chị nói thế này:

Cuộc sống bên Mỹ rất bon chen và người ta không bao giờ được thỏa mãn. Có Tivi rồi thì lại muốn mua cái lớn hơn. Xe còn đang chạy ngon lành thì bán đi mua xe mới hơn và loại đắt tiền. Đã có nhà ở cao ráo sạch sẽ, nhưng phải cố gắng làm lụng dù là cả hai ba việc (job) để có thể mua được

căn nhà lớn hơn nhà của bạn bè. Cuối cùng hầu hết mọi người Mỹ đều là con nợ và con nợ suốt đời của các nhà băng.

Rồi chị nói tiếp:

Chỉ có những người khôn ngoan, biết kiểm chế lòng dạ bon chen, biết tự thỏa mãn với cái mình có, thì mới có được cuộc sống thoải mái an nhàn bên đất Mỹ.

Chị nói thêm:

Anh biết không, cũng một món đồ: được làm ra từ cùng một hãng, hay được may cùng một nơi, chất lượng giống như nhau, nhưng những món có nhãn hiệu và được bày bán ở những siêu thị sang trọng thì giá cả nhiều khi cao hơn hai ba lần những món đồ không có nhãn, được bày bán ở các tiệm nhỏ ít nổi tiếng. Vậy mà người ta cứ chen chúc vào các siêu thị để mua. Có người dám bỏ ra cả nửa tháng lương để mua một cái áo lạnh, áo khoác hay đôi giày “mốt”. Buồn cười hơn nữa là có người không dám đi mua sắm ở những tiệm nhỏ, sợ có người quen biết nào đó nhìn thấy, sẽ cho rằng mình nghèo, hà tiện, hoặc là không biết “chơi sang.”

Rồi chị kết luận:

Ăn thua là ở mình, tất cả là do mình có biết đặt ra một phương thức để sống hay không.

“Ăn thua là ở mình, tất cả là do mình” Câu nói của người bạn năm xưa như đã giúp mình tìm ra được cách sống cho những tháng năm trước mặt: Không bon chen đua đòi, nhưng sẽ học để tự thỏa mãn với cái mình có, và sẽ dành phần tiết kiệm để giúp cho anh em bạn bè kém may mắn hơn.

Xin cảm ơn những hội từ thiện đã giúp cho một gương sống. Xin cảm ơn Brigid đã giúp cho mình tìm được một hướng đi.

Lì Xì

Xưa và Nay

Người sưu tầm:

Tết Nguyên Đán, chúng ta không quên một tục lệ thân thương trong các gia đình Việt Nam: lì xì cho trẻ ít đồng, ít xu để chúng vui xuân lấy hên đầu năm với bầu, cua, cá, còp... Không ngờ, ở Việt Nam xã hội chủ nghĩa ngày nay, tục lì xì cho trẻ ấy biến thái thành một thứ trào lưu “văn hóa” mới gọi là “văn hóa phong bì” mà các quan chức trong nước đang đua nhau tiến lên ô ạt với khí thế hùng hục sôi nổi “tiến nhanh, tiến mạnh, tiến vững chắc” để tranh phần.

Bài viết của tiến sĩ Phạm Văn Tình nhan đề “Lì Xì, Xưa và Nay” nói lên ít nhiều một cách vừa tế nhị vừa khôi hài cái nét đặc thù của cái “văn hóa phong bì... lì xì” ấy. Hân hạnh giới thiệu cùng quý độc giả thân yêu để cùng thưởng thức lúc trà dư tửu hậu những ngày Xuân Mậu Tý 2008.

Đây là một từ đã rất quen thuộc và được nhắc đến nhiều mỗi khi vào dịp Tết đến xuân về. Mỗi khi có khách đến nhà ai chúc Tết là bọn trẻ lại chờ đợi "tiết mục" lì xì. Chúng háo hức đến mức bỏ ăn bỏ chơi, chỉ mong sao khách đừng lơ đãng mà "quên" mình.

Mà khách thì quên sao được nhiệm vụ trọng đại này? Chưa rút ví "phát chẩn" thì chưa thể yên tâm chào gia chủ ra về được.

Từ điển tiếng Việt (Viện Ngôn ngữ học, NXB Đà Nẵng, 2006) vẫn coi lì xì là phương ngữ, với nghĩa là "mừng tuổi". Có lẽ do ban đầu từ này chỉ thấy xuất hiện ở miền Nam (chủ yếu ở vùng Chợ Lớn - Sài Gòn trước đây), sau này mới lan dần ra toàn quốc.

Theo nhiều nhà nghiên cứu, Chợ Lớn là trung tâm buôn bán có nhiều người Hoa sinh sống. Lì xì (cũng có người đọc là xì) là cách nói Việt hoá âm Quảng Đông (Trung Quốc), đọc chính âm Hán - Việt là *lợi thị* - điều tốt lành, (có) lợi lộc, (có) vận may, vận tốt....

Tương truyền là từ đời Đường, nhà vua khi nhận lễ vật của khách bốn phương cúng tiến, thường bớt một chút quà đó tặng lại khách (như tục lại quả trong đám ăn hỏi ở ta vậy) gọi là lộc vua.

Thói quen đó lan rộng ra các gia đình quan lại, quyền quý, khá giả. Nhưng việc bớt lại lễ vật nhiều khi cũng bất tiện. Bởi có phải lễ vật nào (như trâu gà, dê lợn, vàng bạc, ngà voi...) cũng "xèo" ra một chút được đâu. Và lại lễ vật cũng nhiều khê, công kên, khó gói, khó mang. Nên người ta liền "cải tiến", cho một chút tiền vào "phong bao" tặng lại. Một cách đáp lễ tiện cả đôi đường. Rồi thói quen này trở thành phong tục dân gian nhân lễ tết nói chung.

Ở Việt Nam ta, tục mừng tuổi cũng có từ lâu. Thường thì nhân dịp Tết Nguyên đán, ông bà cha mẹ hay tụ tập con cháu nhân sáng mừng một Tết, chúc tụng và mừng tuổi cho mỗi người một chút tiền (tiền chính, bằng kim loại). Đó là một cử chỉ lấy "khước" cho con cháu khoẻ mạnh, học hành giỏi giang, làm ăn phát đạt, tài lộc dồi dào. Ấu cũng là một phong tục đẹp trong dân gian (theo Phan Kế Bính, Việt Nam phong tục).

Nhưng giờ đây chuyện lì xì, mừng tuổi đã biến tướng đi khá nhiều. Tất cả các hình thức phong bao (mừng tuổi, mừng thọ, mừng nhà mới, mừng lên chức, lên lương, mừng sinh

nhật,...) người ta đều lì xì hết (và rõ ràng, nếu dùng từ mừng tuổi sẽ hẹp hơn nhiều về phạm vi sử dụng). Nếu là người thành phố lớn, dĩ nhiên là chẳng ai "hâm đơ" lại đi lì xì bằng tiền xu cả.

Độ dày mỏng của phong bao cũng tỉ lệ thuận với nhu cầu thực tế quan hệ. Lì xì năm, mười ngàn đồng cũng có. Trăm ngàn cũng có. Nhưng cũng chẳng hiếm bao lì xì "cồng" tới vài trăm hay cả ngàn USD (thế này thì cả tây lẫn Tàu đều phải "chào thua"). Yên tâm, có nặng "đô" thì việc lớn mới nhẹ được. Lôgic cuộc sống thế mà. Chẳng đi đâu mà thiệt!

Vì vậy, cái bao lì xì đồ chơi, in hình ông Phúc, ông Thọ hay chú hài đồng bằng nhũ vàng kia theo thời gian đã mất dần ý nghĩa nhân văn thiêng liêng của nó. Chả nói gì các sếp, tuy tay đỡ gói quà nhưng mắt vẫn liếc nhanh về phong lì xì đặt ý tứ cạnh chai rượu, tấm thiệp. Trẻ con bây giờ cũng chả kém cạnh gì. Chúng nhanh chóng xếp hàng chào khách (không thiếu một ai) và sau đó nhanh chóng lui về chỗ khuất để "kiểm kê" tài sản.

Ý nghĩa nào chưa biết, chỉ biết rằng tự nhiên chúng được hưởng một khoản tiền "kéch sù" (chúng có biết đâu, nếu không vì bố mẹ chúng thì vị khách sộp kia không bao giờ "chơi đẹp" đến vậy). Còn bao lì xì xinh xinh tội nghiệp kia thì ngay lập tức, bị quẳng tấp lự vào xó nhà rồi lặng lẽ nằm chung với lá bánh chưng, vỏ hộp kẹo, nút chai... trong sọt rác.

Tiền sĩ Phạm Văn Tình
(Theo LD Website Thời sự Việt Nam

Mùa xuân em may áo mới
Tung tăng trên khắp bờ đê
Nắng mai long lanh nhành lá
Mắt em tươi vui rạng người!

Ba mươi Giao thừa sắp đến
Ngồi canh nồi bánh đang sôi
Hơ tay tìm thêm chút ấm
Rộn rã tiếng pháo vang trời.

Mừng Một kính chúc ông bà
Sống lâu mạnh khoẻ an vui
Kính chúc ba mẹ ơn lành
Ngày xuân hạnh phúc thiên ân.

Mừng Hai chúc cô chú bác
Muôn vàn hồng phúc tân niên
Gia đình ấm êm sum vầy
Tài lộc hưng gia sẽ tới!

Mừng Ba kính chúc cô thầy
Anh khang thịnh lộc yên vui
Trò ngoan trò giỏi muôn nơi
Rạng danh công đức "trồng người"!

Chiều Chuộng Không Phải Là Cách Yêu Thương Con Cái Đúng Nhất

Quyên Di

Có một câu chuyện chúng ta thường được nghe kể về đứa con đòi mẹ tiền công. Chuyện như thế này:

Một cậu bé mười lăm tuổi, một hôm vừa cơm nước xong thì lại gần mẹ và đưa cho bà một cái hóa đơn. Bà mẹ đọc thấy trong hóa đơn những dòng sau đây:

- Thu dọn nhà cửa:	\$15.00
- Cắt cỏ:	\$10.00
- Rửa xe:	\$6.00
- Thay bóng đèn:	\$4.00
- Đồ rác:	\$5.00
Tổng cộng:	\$40.00

Bà mẹ xem xong, lẳng lặng không nói gì, sắc mặt cũng không thay đổi. Sáng hôm sau thức dậy, cậu bé thấy hai tờ 20 đô la đặt trên bàn trong phòng mình, kèm theo một cái hóa đơn. Cậu mở ra thì là cái hóa đơn mẹ cậu gửi cho cậu, trong đó có những dòng như thế này:

-
- Mang con trong bụng hơn 9 tháng: không tính đồng nào.
  - Thức trắng đêm những ngày con đau ốm bệnh tật: không tính đồng nào.
  - Phòng ngủ cho thuê 15 năm: không tính đồng nào.
  - Nuôi ăn 15 năm: không tính đồng nào.
  - Mua sắm quần áo trong 15 năm: không tính đồng nào.
  - Học phí từ pre-school đến hôm nay: không tính đồng nào.

- Tình thương dành cho con từ ngày sinh con ra cho đến hôm nay: giá một nụ hôn.
  - Tổng cộng: Một nụ hôn.
-

Cậu bé 15 tuổi đọc xong tấm hóa đơn lạ đời đó, bật khóc. Cậu chạy lại ôm chầm lấy mẹ mà hôn rồi nhét vào túi mẹ hai tờ 20 đồng.

Câu chuyện thật cảm động và ý nghĩa, nhưng mối liên hệ giữa cha mẹ và con cái ngày hôm nay không còn đơn thuần và êm đềm như thế. Tuổi trẻ ngày hôm nay có cuộc sống sôi nổi nóng bỏng hơn nhiều. Mà cha mẹ hình như cũng nuông chiều con cái hơn nhiều.

Tuần báo Times số đề ngày 6 tháng 8 năm 2005 có một bài viết của tác giả Nancy Gibbs, nói về tình trạng cha mẹ nuông chiều con cái quá độ. Tác giả đưa ra một vài sự kiện hoàn toàn có thật như sau:

- Carla Wagner, một cô gái 17 tuổi ở thành phố Coral Gables, tiểu bang Florida, một buổi chiều kia đã uống say rượu Tequila mà cô ta mua bằng thẻ tín dụng American Express Gold Card, sau đó bước lên chiếc xe đắt giá hiệu Audi A4, mở điện thoại cầm tay, vừa lái xe vừa nói chuyện, để rồi cán chết một cô gái khác tên là Helen Marie Witty, 16 tuổi, là học sinh học lớp danh dự. Carla bị đưa ra tòa và bị kết hai tội: say rượu lái xe và ngộ sát. Cùng ra tòa với con có bố mẹ cô này. Sau khi nghe tòa buộc tội con gái, cha mẹ cô này điềm nhiên hỏi quan tòa là như thế cô có thể đi du lịch Paris vào mùa Hè này, như cô vẫn thường đi vào những mùa hè năm trước không.

Thật là một sự nuông chiều con quá đáng đến độ phi lý.

- Cũng ở thành phố Coral Gables, Florida, đôi vợ chồng Mark và Dianne Marion khi nghe câu chuyện trên đã cảm thấy quan ngại về con gái của chính họ. Cô bé này tên là Ariane, 17 tuổi. Năm trước, lúc mừng sinh nhật thứ 16, cô này tỏ ý muốn cha mẹ tặng cho một chiếc BMW. Khi ấy hai vợ chồng mới mua cho con một chiếc đồng hồ đeo tay trị giá \$2,000 và sửa sang lại phòng ngủ cho cô tốn hết \$10,000. Chính vì được nuông chiều một cách quá mức như thế, cô bé 16 tuổi này nghĩ rằng muốn cái gì, dù đắt giá đến mấy đi nữa thì cha mẹ cũng bằng lòng cho. Ý thức được rằng mình đã chiều chuộng con quá mức, hai vợ chồng Mark và Dianne thay đổi quan niệm, họ nói với con rằng họ chỉ sắm xe cho con khi con ra trường với thứ bậc cao và làm việc xã hội thiện nguyện. Thật ra thì khi cặp vợ chồng này bằng tuổi con gái họ bây giờ, có được một chiếc xe hơi thì là chuyện quá đặc biệt, còn với con gái họ ngày hôm nay, có được chiếc xe thì chẳng có gì đặc biệt lắm, trừ phi đó là chiếc xe Mercedes!

Theo thống kê thì 80% cha mẹ ở Mỹ hôm nay đã chiều chuộng con quá đáng hơn 10, 15 năm về trước. Ta có thể đan cử một vài thí dụ:

- Người Do Thái có truyền thống cử hành lễ Bat Mitzvah khi con trai lên 14 tuổi, được coi như bước qua tuổi thiếu niên để tiến đến tuổi trưởng thành. Truyền thống này trở nên bình thường vì ai cũng cử hành nghi thức ấy và đó chỉ là một cuộc lễ đơn giản để giữ truyền thống. Thế mà một gia đình người Do Thái sinh sống tại New York đã mướn một ban nhạc nổi tiếng để trình diễn trong ngày lễ đó của con trai họ.
- Trong khi đó một gia đình người Mỹ khác ở Houston đã tiêu \$20,000 cho một bữa tiệc trang trí toàn màu hồng cho 50 em gái 7 tuổi. Tất cả các bé gái đó đều được diện áo lông loại đắt tiền như của các mệnh phụ.

- Các cô giáo thầy giáo cũng chiều chuộng học trò quá độ. Có một cô giáo nọ ở Morton Grove, tiểu bang Illinois, thứ Sáu tuần nào cũng phát bánh kẹo và yoyo cho những học sinh trong tuần biết nghe lời. Lâu lâu cho học sinh phần thưởng một lần thì cũng tốt, nhưng tuần nào cũng phát bánh kẹo và đồ chơi như thế thì cũng hơi quá!

Đó là nói chuyện người Mỹ, còn cha mẹ Việt Nam tại Mỹ có nuông chiều con cái quá đáng không? Câu hỏi này dành cho chính chúng ta và cho từng quý vị một, nhưng hình ảnh những thiếu niên Việt Nam lái xe bóng lộn, dùng điện thoại cầm tay loại sang trọng nhất cũng không phải là hình ảnh họa hiếm, nhất là trong khu vực đông người Việt cư ngụ.

Đối với đại đa số cha mẹ người Việt Nam, dù có sống ở nước ngoài nhưng tâm tình cũng không thay đổi, đó là sống vì con, sống cho con, làm lụng vất vả, hi sinh mọi sự cũng để cho con. Như thế, chúng ta càng phải thận trọng và có tinh thần trách nhiệm trong việc giáo dục con cái. Cha mẹ không nên dùng quyền của mình để át giọng con cái, bắt buộc chúng làm mọi cái theo ý mình, chẳng cần giải thích mà cũng chẳng nghe ý kiến nào của chúng. Nhưng cha mẹ cũng không thể chiều chuộng con cái quá đáng, và nếu con cái chưa đạt được điều chúng đòi hỏi, vùng vằng giận dỗi thì cha mẹ lo cuồng lên, tìm mọi cách thỏa mãn đòi hỏi của chúng.

Chính vì người lớn, đặc biệt là cha mẹ, cứ nuông chiều con cái quá đáng nên con cái tự cảm thấy chúng có quyền lực buộc cha mẹ

phải nghe theo chúng, hoặc chúng muốn làm gì thì làm. Ngay từ nhỏ, trẻ con đã cảm thấy cái quyền lực đó. Nhiều khi trong những buổi hòa nhạc trang trọng, hay trong nhà hàng loại sang, những đứa trẻ này khi có điều gì phật ý thì dậm chân, khóc lóc, la hét làm cho cha mẹ xấu hổ muốn độn thổ.

Tình trạng chiều chuộng con cái quá đáng xảy ra nơi nhiều cha mẹ mất đi lòng tha thiết muốn gần gũi con cái, nên họ bù đắp lại bằng cách cho chúng tất cả những gì chúng muốn; họ lại lười biếng và nhu nhược trong việc đặt ra những nguyên tắc, những luật lệ hướng dẫn con cái. Con cái về mặt này rất thông minh, đã được một, chúng đòi hỏi mười, điều mà cha ông ta gọi là được đằng chân lân đằng đầu. Xã hội đã đi quá trớn trong việc để trẻ con có quá nhiều quyền hành hơn là điều chúng biết sử dụng những quyền hành đó. Có những vật chúng thực sự không cần tới mà vẫn đòi mua sắm, và cha mẹ vẫn cứ nghe lời chúng mà mua sắm.

Có thể đã đến lúc, nếu không nói là lẽ ra phải làm việc này từ lâu, đó là cha mẹ cần đặt ra một số luật lệ sinh hoạt trong gia đình, cũng như một số nguyên tắc mọi người phải tuân theo. Thí dụ: một buổi ăn trưa mà tốn hơn \$25 thì xa xỉ quá, hoặc con cái mỗi ngày phải làm những gì, mỗi tuần phải làm những gì, mỗi tháng phải làm những gì. Làm sao phải giữ được sự quân bình trong cách đối xử với con cái: tôn trọng chúng nhưng không vì thế mà mất đi uy quyền và bổn phận làm cha mẹ. Làm sao cho con cái có những dịp vui mà không quá trớn; làm sao cho chúng có tự do nhưng cũng tự biết giới hạn của chúng. Đó là những vấn đề mà ngày nay các cha mẹ thường loay hoay không biết xử trí cách nào. Cũng nhiều cha mẹ có quyết định sai lầm về những vấn đề ấy. Không cần đi sâu vào vấn đề, chỉ qua một vài câu đối thoại, chúng ta cũng đã nhận ra tình trạng trên.

Một trong những điều con cái làm cho cha mẹ lúng túng là khi chúng phân bì rằng con cái gia đình này, gia đình nọ được cha mẹ mua

sắm cho thứ này thứ khác, hay để cho được tự do làm điều nọ điều kia mà chúng thì không được. Thật ra thì cha mẹ không cần phải thỏa mãn con cái mình về những sự phân bì kia. Mỗi gia đình có một tình trạng một hoàn cảnh khác nhau. Nên cho con cái biết tình thương mới là quan trọng, còn những thứ mua sắm bên ngoài chỉ là những cái mau qua.

Một nhà giáo dục Hoa Kỳ khuyên chúng ta rằng con cái xin 10 thứ, thì dù có dư khả năng đáp ứng, chúng ta cũng không nên thỏa mãn tất cả. Chỉ nên cho 4, 5 thứ là nhiều. Tại sao? Tại vì mai một con cái lớn lên, bước vào đời, chúng không thể muốn gì được nấy. Chúng muốn 10, may ra được 2, 3. Nếu so sánh với lúc còn nhỏ luôn luôn được nuông chiều, muốn 10 được cả 10, có khi được tới 12, 15, chúng sẽ thấy xã hội sao quá khắt khe với chúng, chúng sẽ hận đời; hoặc chúng cho rằng chúng kém cỏi, ít khả năng nên không đạt được những điều ước muốn, chúng sẽ mặc cảm. Nếu lúc nhỏ muốn 10, được 4, 5, đứa trẻ khi lớn lên, trong cuộc sống không thỏa mãn được cả mọi điều mong muốn, chúng cũng không quá thất vọng đến độ hư cả cuộc đời.

Nhưng điều cha mẹ nên lưu ý là nếu không chiều chuộng con cái, thì để bù đắp, chúng ta càng cần phải trao tặng tình thương cho con cái một cách dồi dào. Cha mẹ Việt Nam

thương con, hy sinh cho con, nhưng thường không thích biểu lộ tình thương ấy ra bên ngoài, sợ con cái “lờn mặt.” Không có chuyện ấy đâu. Tại xã hội này, trẻ con quen với lối biểu lộ tình cảm ra bên ngoài một cách tự nhiên: khen ngợi, nói lên sự cảm mến, yêu thương, ôm hôn, v.v... Nếu cha mẹ không làm những điều ấy, thì đầu óc non nớt của chúng lại có thể đánh giá rằng cha mẹ không thương yêu chúng như những người khác yêu thương chúng. Mặt khác, nói đến tình thương thì cũng là nói đến sự dành thì giờ, sự lưu tâm chăm sóc và sự nói chuyện thân mật. Đây là những cái phát xuất từ trái tim của cha mẹ, không thể mua bằng tiền mặt hay bằng thẻ tín dụng.

Một điều đáng mừng là tuy chúng ta lo ngại về tình trạng con cái được chiều chuộng quá đáng, nhưng mặt khác hiện nay đang có những dấu hiệu lạc quan về tuổi trẻ. Một sự trùng hợp ngẫu nhiên là đang khi cha mẹ càng ngày càng có khuynh hướng chiều chuộng con cái khiến chúng dễ hư hỏng thì tuổi trẻ ngày nay lại biết làm việc thiện nguyện nhiều gấp đôi trẻ em của 20 năm về trước. Chúng không còn uống rượu nhiều, tình trạng tuổi trẻ say rượu lái xe cũng sút giảm. Chúng có trách nhiệm trọng việc sinh sản, không phá thai nhiều như trước và tình trạng bạo động nơi giới trẻ cũng giảm xuống. Bài thi SAT về môn Toán, điểm số học sinh đạt được đã cao hơn nhiều so với 30 năm trước. Việc được tuyển vào đại học càng ngày càng khó khăn hơn, vì sinh viên ham học hơn, nhiều kiến thức và năng khiếu hơn khiến cuộc chạy đua vào các đại học nổi tiếng càng ngày càng gay go. Qua đời sống xã hội và đời sống nhà trường, tuổi trẻ ngày nay có vẻ trưởng thành hơn tuổi trẻ của thế hệ trước. Đây là một tia sáng lạc quan về tương lai của tuổi trẻ, nhưng chắc chắn đây không phải là kết quả của việc cha mẹ chiều chuộng con cái.

Thái Hoàng

*Những giọt mưa phùn rơi
Sáng lên một khoảng không
Dưới những ánh đèn đường
Bóng đêm thật im vắng
Tĩnh mịch*

*Chiếc xe cứ lăn bánh
Vút qua những đốm sáng
Ngọn đèn đường gục đầu
Những ưu tư trầm lắng
Nhớ ai?*

*Hỡi người yêu bé nhỏ
Ôi hình dáng yêu kiều
Từng ánh mắt
Nụ cười
Ấn hiện theo chiếc quạt nước
Vùn vụt trở tới
Rồi tan đi*

*Con mưa phùn vẫn rơi
Chiếc xe cứ lăn bánh
Những ngọn đèn gục đầu
Trong ưu tư trầm lắng
Tĩnh mịch
Anh nhìn theo chiếc quạt nước
... Nhớ em!*

SỐ PHẬN

Linh Hoài Tâm

Tôi lớn lên trong một gia đình cũng không đến nổi tệ lắm. Bố Mẹ tôi cũng cho tôi ăn học, cũng khuyên răn dạy bảo cho tôi nên người. Trong đám bạn bè tôi cũng không đến nổi tệ và cù lằn. Khi bước chân vào quân đội tôi cũng được huấn luyện để trở thành một chiến sĩ can trường và dũng cảm. Đối với anh em bạn đồng ngũ, tôi cũng chẳng thua kém bao nhiêu.

Biển có 30/4 xảy đến thì tôi cũng như bao thanh niên khác tìm cách xoay sở đủ mọi mặt để tìm kế sinh nhai. Cuộc sống bấp bênh chật vật qua bao lần bị bắt bớ vì tìm đường vượt biển, cuối cùng thì tôi cũng đã mua được một chỗ trên một chiếc thuyền bé nhỏ ra đi. Sau chín ngày chín đêm lênh đênh trên mặt biển, qua hàng chục lần bị cướp biển Thái Lan hành hung thập tử nhất sinh tôi cũng chẳng cảm thấy sợ sệt gì cả, và cuối cùng thì chiếc thuyền nhỏ chứa 72 người cùng đến bờ đất Thái.

Vào trại tỵ nạn Songkla với 15,000 người đủ mọi thành phần: công, nông, trí, sĩ, luôn cả

những băng đảng một thời tung hoành ở đất nhà, đang tạm dung tại đây. Thế mà đối với tôi cũng chẳng có nghĩa lý gì. Nói chung chung thì tôi rất ưa là “nam nhi chi khí.” Ở đây tôi tham gia vào ban văn nghệ của trại nên mọi vấn đề tạp dịch vệ sinh tôi đều được miễn.

Tôi nhớ mỗi lần chiều xuống thì tôi thường đến phòng thâu thanh của trại để tập dợt văn nghệ. Cứ khoảng hai tuần tôi lại được dịp lên sân khấu để hát giúp vui cho mọi người. Thật tình mà nói thì khoảng thời gian này là lúc đời tôi lên hương và vui sướng nhất. Thực phẩm thì đã có cao ủy lo đầy đủ, không còn phải âu lo vì đạn bom, bắt bớ. Nợ nần cũng không có cho nên chỉ có tập trung vào việc chờ ngày được định cư ở nước thứ ba ngoài việc chăm chỉ siêng năng đi “tán” mấy em.

Ui cha! Nói về các em thì kể sao cho xiết. Tính nghệ sĩ mà! Vả lại tôi thì thường hát những bài về lính nên các em phải làm “appointment” để gặp (nghĩ lại thì tôi cũng phải nể tôi thật). Thường thường những em tôi đã gặp là những em trong ban văn nghệ hoặc là những em khi nằm ngủ vẫn còn nghe tiếng hát của tôi văng vẳng trong trí óc (đó là theo lời kể lại của mấy nàng). Nói đến đây chắc cũng có nhiều bác thèm “nhỏ rãi” phải biết. Nói nhỏ với mấy bác chứ lúc đó tôi oai lắm, nói gì là mấy em nghe rầm rập, nếu mà không nghe thì tôi “cancel appointment” ngay.

Trong số các em tôi quen, đặc biệt tôi để ý đến một em ở cùng barrack. Mấy em tôi quen thì em nào cũng biết “hát hồng.” Riêng em này “hát” thì không, nhưng “hông” thì biết (hông đây là: em hồng chịu đâu). Em này ít nói nhưng lại là người giúp tôi nhiều nhất. Tôi nhớ có nhiều lần đi tán mấy em về bụng

đói meo và chẳng còn gì để ăn cho nên đành phải hỏi nàng tìm hộ. Cũng may nàng còn để dành được vài gói mì và đã nấu cho tôi ăn. Thế là từ đó tôi để ý hỏi han và nói chuyện với nàng thường xuyên hơn.

Tôi nhớ có một lần sau khi đi chơi với bạn bè, vì đánh quá chén nên về tới barrack tôi ới mưa dầy ra sàn nhà, em là người đã quét dọn, lau chùi. Và sáng hôm sau em cũng là người duy nhất hỏi thăm tôi. Em ăn nói rất dịu dàng, nhỏ nhẹ, nhiều khi tôi phải ghé sát tai vào mới nghe nổi. Ôi! Em không còn chỗ nào mà tôi chê được.

Ngày này qua tháng nọ thế mà thẩm thoát tôi đã quen em được gần một năm thì em có tên qua Mỹ. Ôi cha! Chưa có lúc nào mà tôi cảm thấy buồn như lúc bấy giờ. Đêm về tôi không còn thấy bóng dáng em nữa. Không còn ai để tâm sự chuyện đời tư, nấu những tô mì, và cùng tôi ăn lúc về khuya.

Sau khi em qua Mỹ được một tháng thì tôi cũng được gọi đi. Tôi rất mừng và đợi chờ từng ngày một để được rời trại trong nỗi bồn chồn khôn tả. Thế là ngày ấy cũng đã đến. Tôi ngồi trên chiếc máy bay bao nhiêu ý tưởng khác nhau cứ vùn vụt trôi tới, lo có, sợ có, không biết nơi mình tới là đâu?... Vừa đặt chân tới phi trường Seattle, Washington, thấy người ta gọi điện thoại báo cho thân nhân mà

làm cho tôi phát điên lên được. Số điện thoại của em thì tôi cất kỹ trong túi nhưng trong túi mình lại không có lấy một xu để gọi. Muốn hỏi xin mấy người Mỹ cách gọi “collect call” thì mình tiếng Anh lại tiếng đực tiếng cái nên cuối cùng thì tôi đành mang mỗi tình cảm theo chuyến bay tiếp nối về Boston.

Đầu tháng Ba, Boston rất lạnh. Cái lạnh cả tâm hồn lẫn thể xác đầu đời đã làm cho tôi co ro trong chiếc mền không tài nào ngủ được. Lạnh thì chả thấm thía gì vì lúc còn trong quân ngũ tôi đã từng ngủ lưng dựa gốc cây dưới nước giữa rừng, nhưng nhớ về em và ám ức số phone trong túi thì không tài nào nhắm mắt được. Đang chập chờn trong mê mết thì nghe tiếng “kinh coong!” của chuông nhà vang lên. Tôi choàng dậy mở cửa thì thấy ông Mục Sư (người bảo lãnh) mặc bộ đồ via tươm tất nở một nụ cười tươi như hoa hướng dương:

-“*Good morning!*”

Tôi cũng đáp lại:

-“*Good morning!*”

Ông ta tiếp:

-“*Everyone is waiting for you at the church.*”

Tôi chỉ nghe được loáng thoáng đến chữ “church” thì cũng đoán được ý ông ta muốn gì (mình vốn thông mình từ bé mà). Tôi vội vàng thay đồ và theo ông ta lên xe mà cũng chả biết là nhà thờ ở đâu.

Tôi nhớ lại lúc thấy ông Mục Sư mặc áo đen cổ trắng ra phi trường đón thì tôi rất mừng. Tôi nghĩ thầm trong bụng: *nếu mà mẹ tôi biết được là tôi được ông Cha chăm sóc thì chắc mẹ tôi mừng lắm* vì gia đình tôi là Công giáo đạo gốc mà lị! Nhưng sau thì tôi mới biết họ

thuộc đạo Tin Lành. Nhưng thôi! Đạo nào cũng là đạo. Đạo nào cũng dạy người ta ăn ở hiền lành, thương yêu, và giúp tha nhân. Lễ xong ông ta dẫn tôi xuống dưới basement nhà thờ. Chu choa ơi sao mà đông thế, toàn là người Mỹ! Họ đứng xếp hàng dài để chờ bắt tay tôi, còn thức ăn thì đã được bày sẵn trên một dãy bàn dài (nghĩ lại thì tôi lại nể tôi thêm một lần nữa). Hôm nay sao tôi thấy cái gì cũng chậm và lâu. Sau khi bắt tay tôi xong mọi người tản mát để ăn uống còn tôi thì chả thiết gì đến thức ăn vì từ tối hôm qua đến giờ tôi chỉ mong sao tìm cách để gọi liên lạc được với nàng mà thôi. Tôi vội vàng chạy đến ông Mục Sư và đưa cho ông mảnh giấy có số phone. Công nhận ông Mục Sư này rất thông minh, ông ta hiểu ý tôi ngay và chỉ cho tôi cái phone gần đó. Tôi hấp tấp chạy tới và bấm số lia lịa nhưng chẳng nghe thấy gì cả ngoài tiếng “è... è ...” Tôi liền quay lại tìm ông Mục Sư lòng tôi nôn nóng vừa chỉ vào mảnh giấy vừa chỉ vào cái phone gần đó và lắc đầu. Ông hiểu ý tôi ngay, cầm lấy mảnh giấy và dẫn tôi quay lại chỗ điện thoại. Ông ta bấm bấm mấy cái và đưa điện thoại cho tôi. Tôi hồi hộp cầm điện thoại đưa lên nghe. Lúc đó nếu tôi không vận dụng hết mười phần công lực thì chắc có lẽ trái tim tôi đã nhảy phốt ra ngoài rồi.

-“A lô!”

Giọng nói dịu dàng quen thuộc mà tôi đã từng nghe suốt một năm qua bây giờ đang ở đầu dây bên kia.

-“*Tìm đó hả? Phải em hong?*”

Giọng tôi run run lắng nghe chăm chú trong sự vui mừng khôn tả.

-“*Dạ! ... Em đây!*” Tiếng nàng thỏ thẻ trên phone .....

Thú thật cho đến giờ phút này, mỗi lần nghe tiếng nàng trên phone trái tim tôi vẫn hồi hộp và muốn rớt ra ngoài.

-“*A lô!..*” Giọng tôi run run ...

-“*Ông đang ở đâu... hử!?*” Giọng bà xã gần từng chữ.

-“*Khoảng mười lăm phút nữa tôi về ngay!*” Tôi năn nỉ.

-“*Con Tegan nó đang đòi mẹ nó và khóc lóc um sùm! Tôi mệt lắm rồi! Ông về ngay cho tôi!*” Bà xã cúp phone cái rụp.

Xui cho tôi! Bữa nay có hẹn với mấy người bạn thì lại gặp đúng ngày con gái lớn tôi phải vào sở gấp nên nó đem con nó qua gửi tụi tôi coi giùm.

Vừa bế đứa cháu ngoại vừa liếc nhìn bà xã đang nấu bếp lòng tôi thầm nghĩ: “Trước kia tướng bà ‘*ông á,*’ bây giờ thì tướng bà nhìn rất là ‘*ông anh.*’ Xưa kia bà không biết ‘*hát*’ nhưng biết ‘*hông.*’ Bây giờ không những bà chỉ biết ‘*hông*’ mà lại thêm biết ‘*hát*’ ... Ô quên, biết ‘*hét!*’”

Chúa ơi! Cũng chỉ vì con quá YẾU nàng mà thôi!!!

Danh Ngôn

- Một trong những sai lầm kỳ quặc của con người là cho rằng hạnh phúc của con người là cảnh an nhàn.
- Việc làm nên làm trước người. Lời nói nên nói sau người.
- Những ước vọng thật sự của chúng ta thì ít, còn những mơ tưởng viễn vông thì nhiều.
- Khi người ta sống với một tâm hồn cao thượng thì người ta thấy khỏe khoắn, yêu đời

---

Thao Luyện Mount St. Helens

Hồ Đức Linh

Trong những năm trước đây thường có những khóa tĩnh tâm cuối tuần ba ngày do các linh mục hướng dẫn, tuy nhiên với thời gian và những khó khăn khi tìm các linh mục có khả năng linh hướng chuyên môn không nhiều với quá nhiều cộng đoàn Việt Nam rải rác khắp trên nước Mỹ. Lắm khi vì với công ăn việc làm và với gia đình con cái, vắng đi cuối tuần cũng không dễ dàng, phải lo thu xếp gởi con và còn phải đóng tiền cho nhà tĩnh tâm. Để tránh những gò bó về thời gian, về tài chánh cũng như nhu cầu linh mục, trong thời gian gần đây có nhiều chương trình tĩnh tâm tại gia tự làm dài hạn qua sự điều hợp của một giáo dân có chút kinh nghiệm tâm linh. Và sau đây tôi xin ghi lại vài cảm nhận qua một trong những chương trình tĩnh tâm tại gia đã được thực hiện tại Cộng Đoàn trong tháng 10 vừa qua.

Mỗi chương trình tĩnh tâm có nét đặc thù riêng và chủ đích khác nhau làm cho người tham dự tăng triển về một phương diện nào, có thể là sống động qua kinh thánh, cầu nguyện thực tế hay phong phú hóa đời sống gia đình. Chương trình này bắt đầu vài năm qua với tên hơi lạ là “Thao Luyện Núi Lửa St. Helens” do cha Nguyễn Hùng, SJ khơi nguồn. Núi lửa St. Helens ở tiểu bang Oregon âm ỉ bao nhiêu năm và vào năm 1980 thì phun lên lan tỏa cả vùng trời miền Tây Bắc. Qua hình ảnh này mỗi người âm ỉ sống và thao luyện đức tin của mình để một ngày nào đó bùng

lên như núi lửa mang sức sống niềm tin không phải chỉ riêng cho mình mà lan tỏa tới những người chung quanh.

Chương trình có ba phương thức rõ rệt lấy tinh thần Á Đông qua những lúc thiền hành tản bộ mà để lòng tới những ý nguyện tâm linh, cầu nguyện với những bài thánh vịnh nói lên tâm trạng của mỗi người qua những thời kỳ trong cuộc đời và phút hồi tâm nhìn lại trong ngày những món quà được nhận lãnh, những thiếu sót cũng như những điều khẩn nguyện. Chương trình kéo dài 7 tuần lễ và mỗi tuần đều có những chỉ dẫn để theo, bài vở để tra dồi và ý tưởng để cầu nguyện và được xếp làm ba thời kỳ: thời kỳ định hướng để nhận ra tôi là ai được hình thành trong vũ trụ mệnh mông, thời kỳ bất định hướng tìm ra những xáo trộn chông gai ngăn cản và thời kỳ tái định hướng đi tìm một hướng đi mới cho cuộc đời.

Mỗi ngày trong tuần tôi để ra chừng nửa tiếng để học cách cầu nguyện, không phải với những kinh nguyện thường ngày mà tôi thường ít để ý chỉ đọc qua môi miệng mà không thấm vào trí và con tim, thay vào đó là phương thức cầu nguyện dùng trí tâm thân để cảm nhận những tâm tình qua lời thánh vịnh. Thông thường thì hai vợ chồng làm chung với nhau tựa như đọc kinh gia đình nhưng thay vào đó là nghiền ngẫm thánh vịnh và làm phút hồi tâm chung. Phút hồi tâm thu gọn ba điểm chính là cảm tạ tri ân Chúa đã cho tôi những gì trong ngày, nhìn lại những tư tưởng ý nghĩ và hành động trong ngày cần phải thay đổi gì và cuối cùng là xin ơn bởi vì không gì mà Chúa không làm được. Những giờ phút hồi tâm giữa hai vợ chồng là những giây phút đầm ấm nhất, trong ngày anh đã làm gì em không vừa lòng và em đã làm gì mà anh không được vui. Những giận hờn bực mình thông thường dường như đã tiêu tan mà còn lại là những giây phút tâm sự thiêng liêng đầm ấm trong cảm thông của con tim qua sự hiện diện của Thiên Chúa.

Nhóm chúng tôi gồm có 10 người: 4 cặp vợ chồng và 2 người độc thân. Mỗi tuần chúng

tôi gặp nhau chừng một tiếng tại tư gia một nhóm viên. Chúng tôi bắt đầu buổi họp bằng thiên hành đi bộ và mỗi tuần để ý tới một giác quan trong con người, từng bước lắng nghe bài thánh ca thích hợp và chúng tôi thích nhất là bài “Từng Bước Chúa Oi” - Từng bước từng bước Chúa ơi, Chúa dắt dìu con trên đời. Sau đó mỗi người có dịp chia sẻ những gì mình đã cảm nhận trong tuần qua trong những giờ thao luyện, có lúc chán nản khó khăn, nhiều lúc rung động con tim vì được chữa lành, được nhìn ra những chân trời mới. Sau đó với những gì tôi sẽ cố gắng làm bởi vì chưa làm được hoặc tôi muốn cố gắng thực hiện.

Tiếp sau người điều họp hướng dẫn thêm về những phương thức cầu nguyện, cách làm phút hồi tâm và học hỏi những điều căn bản giáo lý như nguyên lý cuộc sống, mục tiêu cuộc đời, tiếp đến là giới thiệu cho tuần tới. Kết thúc là chia sẻ những gì tôi cảm nhận, học hỏi trong giờ họp qua.

Tôi may mắn được giữ vai trò điều họp viên và tôi chưa bao giờ làm chương trình này nên tôi cần sửa soạn cho nhóm và nhất là cho chính mình và tôn thời giờ gần gấp đôi. Những tuần tĩnh tâm tại gia này là những tuần đẹp nhất trong đời sống vợ chồng bởi vì cảm thông nhau hơn, có thời giờ tâm sự thiêng liêng và nhất là đặt Chúa là căn nguyên cho mọi sự trong ngày. Thời gian thao luyện khá dài ảnh hưởng sâu đậm và lâu dài trong đời sống đức tin và đời sống thường nhật của tôi.

Tôi xin cảm ơn tất cả các bạn đã đồng hành trong nhiều tuần tự tìm cho chính mình một hướng đi, một sứ mạng vì nay đã biết mục đích của cuộc đời mình là gì. Tôi cảm ơn người bạn đời đã cùng nhau chia sẻ nửa mảnh

đời mình, không khi nào hoàn hảo mà vẫn nhiều bất trắc. Tôi tin rằng chỉ có một mục đích trong cuộc đời là làm sáng danh Chúa hơn. Dưới đây tôi xin ghi lại tâm tình mình theo kiểu thánh vịnh để kết thúc khóa tĩnh tâm tại gia này.

*Linh hồn con chúc tụng Chúa
Vì Ngài đã tác tạo con
Cho con muôn hồng ân
Trưởng thành trong chiến tranh
Nhưng không một ngày bình biến*

*Rời đất nước trong binh đao lửa đạn
Tới phương trời xa thăm an bình
Có cơ hội trau dồi hiểu biết
Để một mai có dịp trở về
Nhưng rời thế cuộc đổi đời
Tình yêu rộng mở một người hoài thương*

*Rời xa vùng đất nhút ngàn
Một chân trời mới mở đầu tương lai
Một lần Thiên Chúa tạo dựng
Như con gió thoảng ra đi vĩnh hằng*

*Cho con cơ hội trở về
Nhận ra mọi sự món quà Chúa ban
Làm sao đáp trả tình yêu
Đường đi định hướng một lòng nhiệt tâm
Dầu lo lắng nhưng vững tin
Cuộc sống này luôn tràn đầy ý nghĩa
Qua đau khổ thêm xác tín
Để thanh luyện con được nên người
Thêm nhẫn nhục khiêm nhường hy vọng
Chúa vẫn mãi đồng hành với con
Qua bạn đời và người thân thuộc
Để con yêu thương lắng nghe mở lòng
Món quà Chúa tặng mãi đâu kiếm tìm*

*Chúa ơi con cảm tạ Người
Cho con thao luyện tâm linh mỗi ngày
Những gì thăm thẳm bên nhau
Có Chúa ở giữa bao nguồn hồng ân*

*Hồi tâm con biết đúng sai
Phút giây tạ lỗi vui đi nổi sầu
Thánh vịnh dù chỉ một câu
Làm con liên tưởng bao nhiêu chí tình
Cho con giữ mãi một điều
Thánh danh vinh hiển mục tiêu cuộc đời.*

Trăng Khuya

Thái Hoàng

Slow

Voice

Ánh trăng sáng soi khung trời Nhớ em ánh trăng đây với Chiều
 Nhớ em nhớ khi đôi mình Sánh vai bước trong trời khuya Có
 soi bóng anh đêm dài Những khi vắng em người ới Em hỡi____
 nhau ánh trăng đêm____

1A

2A

dài Yêu nhau mãi mong gần nhau Em ới____ Vầng trăng khuya đêm

nay như muốn tỏ tình____ Lòng anh thấy trống vắng, muốn em bên mình____ Tình trăng

khuya đêm nay khao khát mong người____ Bầu trời đêm muôn sao nhưng trăng lẻ

bóng____ Nhớ ớ ! Ánh trăng tối nay soi đường Dáng em thoáng trong vầng

trăng Bước theo bóng anh đêm này thương em nhớ em đong đây

© Thái Hoàng

NINH THUẬN QUÊ TÔI

Chuyện khó tin nhưng có thật

Nguyễn Thị Ngọc

Ninh Thuận quê tôi là một thứ tỉnh lẻ cằn cỗi hầu như mỗi năm chỉ có hai mùa: mùa hè nắng nóng cháy da, mùa đông mưa phùn gió bắc đến khờ người. Nhưng dân Ninh Thuận hiền hoà và có sức chịu đựng trước mọi nghịch cảnh.

Ninh Thuận quê tôi còn có sông, có biển và núi rừng trùng trùng điệp điệp với không ít thắng cảnh thiên nhiên hùng vĩ kỳ thú như đầm Nại, đầm Vĩnh Hy, bãi biển Ninh Chữ, bãi biển Cà Ná, núi Hòn Thiên, núi Đá Chồng, sông Cái, sông Dinh. Và những kiến trúc cổ kính nghệ thuật như chùa Cà Bang, Linh Sơn Tự hay Dinh Ông...

Ninh Thuận cũng là nơi hội tụ kho tàng tích lịch sử quý hiếm với những danh lam tồn tại hàng thế kỷ của dân tộc Chăm (Chăm), như các Tháp Pô Klông Garai, Pô Rômé, Hòa Lai hay các Đền thờ Pô Ngar, Chế Bồng Nga, vv...

Nhưng điều tôi không thể quên là trên quê tôi cách đây hơn 30 năm đã xảy ra hai biến cố mà tôi cho là khá kỳ lạ. Hai biến cố ấy đến nay hãy còn hằn sâu trong tâm trí tôi. Tôi xin kể lại sau đây gọi là chút ôn cố về một thời hoảng loạn đã qua.

Biến cố thứ nhất: Núi Đá Dao, Hòn Mặt Quỷ
Làng Tri Thủy thuộc quận Thanh Hải (nay là huyện Ninh Hải) tỉnh Ninh Thuận cách giáo xứ Hộ Diêm quê tôi chỉ một cái đầm, chừng 2 km đường chim bay. Làng Tri Thủy là nơi chôn nhau cắt rốn của cựu Tổng Thống VNCH Nguyễn Văn Thiệu. Bọc quanh Tri Thủy là hai rặng núi: Núi Dư Khánh và Núi Quít. Núi Dư Khánh thuộc thôn Dư Khánh. Núi Quít nằm ven thôn Tân An.

Núi Dư Khánh còn gọi là *Núi Đá Chồng*. Dưới chân Núi Đá Chồng có Chùa Trùng Khánh nguy nga rực rỡ. Trên núi có Chùa Trùng Quang cũng là một thắng cảnh hoành tráng. Bên cạnh đó là Đền Thờ Đức Khổng Tử. Bên trên Đền Khổng Tử là một tảng đá lớn hình lưỡi dao. Dân trong vùng gọi nó là **Hòn Đá Dao**. Hòn Đá Dao đứng trơ vơ trên đỉnh, hình lưỡi dao hướng về phía Núi Quít.

Hòn Đá Dao

Trên *Núi Quít*, một hòn đá lớn có hình dạng mặt mũi ác quỷ trông hung tợn đến khiếp, như đang hầm hầm khiêu khích Hòn Đá Dao. Không biết từ thời nào, cư dân trong vùng đặt tên hòn đá ấy là **Hòn Mặt Quỷ**.

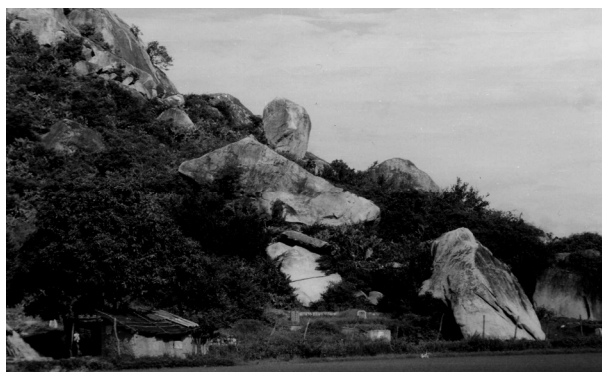

Hòn Mặt Quỷ

Người dân địa phương cho rằng **Hòn Đá Dao** hướng lưỡi dao về phía **Hòn Mặt Quỷ**, sẵn sàng nghênh chiến với Quỷ vì Quỷ chỉ chực ăn tươi nuốt sống dân chúng trong vùng. **Hòn Đá Dao** tượng trưng cho *thần thiên* bảo vệ dân lành ngăn chặn mọi manh động của ác thần mà biểu tượng là **Hòn Mặt Quỷ** ngạo nghễ.

Một đêm đầu năm 1975, bỗng từ núi Dur Khánh phát ra tiếng nổ kinh thiên động địa làm rung chuyển cả khu vực, như một trận địa chấn. **Hòn Đá Dao** đổ sập. Nó đã "*bị quật ngã*"! Theo lời bàn của mấy thầy địa, nếu Hòn Đá Dao đổ vì gió bão thì phải đổ theo độ nghiêng của nó – mà nó nghiêng tới 45 độ về phía lưỡi dao, hướng về Hòn Mặt Quý. Nhưng đằng này chẳng biết sức mạnh nào đã xô nó ngã chổng kênh ngược về phía sống dao! Điem gờ gì đây chẳng?

Thiên hạ xôn xao về hiện tượng lạ, kéo đến xem. Tiếng đồn lan đi khắp nước: "**Hòn Mặt Quý đánh gục Hòn Đá Dao.**" Thần ác đại thắng thần thiện! Quý vương ra đời!

Báo chí Sài Gòn sôi nổi một dạo về biến cố trên. Nhưng dần dần mọi thứ lại chìm vào quên lãng. Người ta cho chuyện Hòn Đá Dao đổ là một hiện tượng bình thường của thiên nhiên, không ai nhắc tới nữa.

Sống dưới chế độ hà khắc một cách ác nghiệt của cộng sản sau 30/4/1975, ẩn tượng Hòn Mặt Quý đánh sập Hòn Đá Dao lại hồi sinh trong ký ức người dân. Chẳng phải chỉ có dân Ninh Thuận, mà dân cả Miền Nam Việt Nam

cũng đều cảm nghiệm rằng tân chế độ là hiện thân của con quỷ có cái bộ mặt gian ác dữ tợn ấy đang gieo rắc khốn khổ, đói rách, chết chóc kinh hoàng trên khắp mọi miền đất nước.

Đứng trước thế thái nhân tình của thời kỳ sau 1975, tôi cũng nghiệm thấy có sự lộng hành của quỷ Sa-tan trên cả nước, khiến người dân Việt trong đó có gia đình tôi phải chịu đòn đau trăm bề vì những cực hình cả mặt tâm thần lẫn vật chất mà bọn mặt quỷ trồng trên đầu trên cổ chúng tôi, dày vò thân xác chúng tôi đến môi mòn tiều tụy!

Biên cố thứ hai: Đàn sâu lao vào cõi chết

Ngày 01/4/1975 hỗn độn trên quốc lộ 1 khiến ký ức tôi chợt quay về với hiện tượng đàn sâu liều chết vào đầu tháng 3/1974.

Hồi ấy, trên quốc lộ 1, đoạn đường **Ba Tháp-Lăng Ông**, thuộc quận Thanh Hải, cách thị xã Phan Rang khoảng 12km về hướng bắc, bỗng nhiên xuất hiện một đàn sâu lúc nhúc vô số kể với đủ thứ hình thù dị hợm cùng đủ loại màu sắc. Chúng xuất phát từ một vùng rừng núi xa xôi ở phía tây quốc lộ và hăm hờ lao mình tràn qua quốc lộ 1 bò về hướng biển bắt chắp mọi hiểm nguy từ chiếc lưỡi hái của tử thần.

Quốc lộ số 1 là con đường huyết mạch giữa Sài Gòn và các tỉnh Miền Trung, xe cộ lúc nào cũng tấp nập. Các loại xe qua lại trên đường lần lượt cán lên đàn sâu, đè bẹp nát thây hết lớp này tới lớp khác. Xác sâu chết chồng lên nhau. Xe chạy qua, tiếng lăn bánh nghe như băng trên vũng nước đọng.

Những con sâu sống sót chẳng màng để tâm tới những cái chết tấp tưởi trước mặt, cứ lội bừa trên xác đồng bọn mà vượt lên. Lớp này chết, lớp khác lúc nhúc lao vào chết tiếp. Ruộng lúa mạ mới gieo mọc mơn mớn màu xanh non hấp dẫn, nhưng đàn sâu chẳng thèm đếm xỉa! Dường như chúng không thấy đói mà thấy cần trốn chạy kẻ thù nào đó bằng giá của chính mạng sống mình!

Chính quyền cấp tỉnh của VNCH hồi đó ra lệnh tưới cả vạt lúa đầu cặn xuống khu vực sâu đi qua. Đàn sâu lặn mất dạng.

Nhưng một tuần lễ sau, người ta lại thấy chúng xuất hiện ở làng Phương Cựu, một làng biển sát nách làng quê Tri Thủy của cựu Tổng thống VNCH Nguyễn Văn Thiệu. Đàn sâu cũng đông vô số như đàn sâu trên quốc lộ 1. Ở đây, thay vì lao thân lên đường lộ, chúng lại lao đầu xuống đại dương để mặc sóng nước vùi dập! Đường bộ hay đường thủy, đường nào cũng dẫn tới chết chóc.

Truyền thông ở Sài Gòn dạo ấy tung đặc phái viên đến làm phóng sự trực tiếp truyền thanh, truyền hình và đăng tải trên báo chí. Báo bán chạy như tôm tươi, bởi vì hiện tượng lạ lùng kỳ quái ấy lại xảy ra ngay trên quê hương bé nhỏ của vị Tổng Thống đang lãnh đạo cả đất nước!

Dân cả nước xôn xao bàn tán với những lời giải đoán kiểu gieo quẻ bói toán đầy bi quan về tình hình chính trị Việt Nam Cộng hòa. Điềm gở cho tỉnh Ninh Thuận! Nhưng cũng là một báo hiệu đen tối cho cả nước!

Lúc bấy giờ tôi chẳng hề để tâm tới, nhưng khi nhìn vào thực trạng từ ngày 01/4/1975, thốt nhiên hồi tưởng cảnh tượng trên, tôi không khỏi rùng mình!

Hiện tượng đàn sâu kéo nhau đi vào cõi chết phải chăng là hình ảnh dân chúng náo loạn trốn chạy Cộng sản sau khi Ban Mê Thuột thất thủ vào Tháng 3/1975?

Điều kỳ lạ là hai hiện tượng xảy ra trên đều cùng dẫn tới một kết luận: Hỗn loạn, chết chóc, nước mất nhà tan và sự lộng hành của quý Đồ trên quê ông Thiệu cũng như trên khắp đất nước Việt Nam.

Cảnh dân chúng miền Nam Việt Nam hoảng hốt tháo chạy trên Quốc lộ 1 Qui Nhơn-Sài Gòn hồi năm 1975 sao mà in hệt hình ảnh đàn sâu kéo nhau đi vào cõi chết! Người ta tuyệt vọng, không còn bình tâm định đoạt được hướng đi của mình!

Người thì khăn gói đùm túm, kẻ thì mình trần thân trụi, ai nấy đua nhau chạy thục mạng. Những xe tải, xe đò, xe quân sự các loại chất người như chất củi, nào trong thùng xe, trên mui xe, nào cả trước đầu xe, sau đuôi xe, đến hai bên thành xe, không chỗ nào còn trống. Xe lớn, xe nhỏ, xe bốn bánh, xe hai bánh chen chúc nhau lẫn lộn với người gồng gánh chạy bộ.

Cha hốt hoảng tìm con. Vợ la khóc kêu chồng. Con gào thét không thấy bóng mẹ cha. Bom nổ! Đạn rơi! Thịt xương tung toé!

Những chiếc thiết vận xa gầm gừ ỏi càn lên thân thể những nạn nhân đang thoi thóp hay còn quằn quại trên đường. Người bị thương rên rỉ van xin cứu giúp hay xin tha chết. Chẳng ai thềm đoái hoài! Giẫm dè lên nhau để mà giành giật sự sống. Không còn nữa lòng trắc ẩn? Chỉ còn "khôn sống mống chết"?

Không! Bản năng sinh tồn đó! Con người ai mà chẳng tham sanh úy tử?

Tạ ơn Chúa, cảm ơn Đức Mẹ đã che chở giữ gìn chúng con đến hôm nay.

Biển Và Huyền Thoại

L.T.H.H

Đang ngồi chờ vợ ngắm bin, tay vân về vọc cát, vẽ ngoằn ngoèo những vòng tròn vô định trên bãi cát trắng. Thoáng có bóng người lại gần. Chắc hẳn hình như muốn hỏi gì thì phải, nhưng đứng một hồi lâu lại không nghe lên tiếng. Tôi vì muốn được một mình yên tĩnh nên vờ như không biết có người đến gần. Một hồi không biết nghĩ sao, hẳn ngồi xuống bên cạnh lấy trong túi đeo vai ra cuốn sách đọc tĩnh bơ, làm như tôi là người tàn hình chắc! Bực mình vì dung không có người đến phá vỡ sự tĩnh lặng (tuy là hẳn chưa lên tiếng hay làm ồn chi), nhưng lại không biết làm sao đuổi khéo vị khách không mời, tôi gom lại mấy món đồ định đứng lên...

-Hoàng hôn sắp xuống rồi, bé con không chờ ráng chiều lên sao?

Người đâu mà kỳ cục! Làm như là hẳn thân với tôi lắm hay là như tôi đang ngồi chờ hẳn ngắm hoàng hôn vậy. Tôi thầm nghĩ nhưng ráng nhin vì dù sao cũng không quen biết, cự lại thì thật khó coi. Lặng thinh vờ như không nghe thấy, tôi dậm bước.

Hẳn lại tiếp tục:

-Dạo biển một mình thì buồn lắm đó, không suy nghĩ lại sao?

-...

Rồi chắc lưỡi thật lớn:

-Còn bé vậy mà bị lãng tai thật tội nghiệp!

Đến đây thì tôi không nhin được, quay lại hét lớn:

-Thật là vô duyên, ông không thấy rằng mình nói nhiều quá sao?

Rồi bỏ đi thẳng khi kịp nhận thấy gương mặt ngẩn ra của hẳn. Tôi hả dạ, chắc hẳn vô cùng ngạc nhiên...sao tôi biết nghe (?) lại biết la lớn như thế! Hẳn từ nhỏ giờ hẳn chưa bị ai hét vào mặt to gan như vậy!?

Không ngờ đi được một đoạn xa, tôi nghe tiếng ai đó loăng ra trong gió biển:

-Vây hẹn ngày mai gặp nhé, Thoại Yên!

Hình như tôi nghe tên mình ở cuối câu, có thể không phải!? Hẳn trông lạ lắm, tôi chưa gặp qua mà, sao lại biết tên tôi?

Hôm sau vừa về đến nhà, cô tôi bảo:

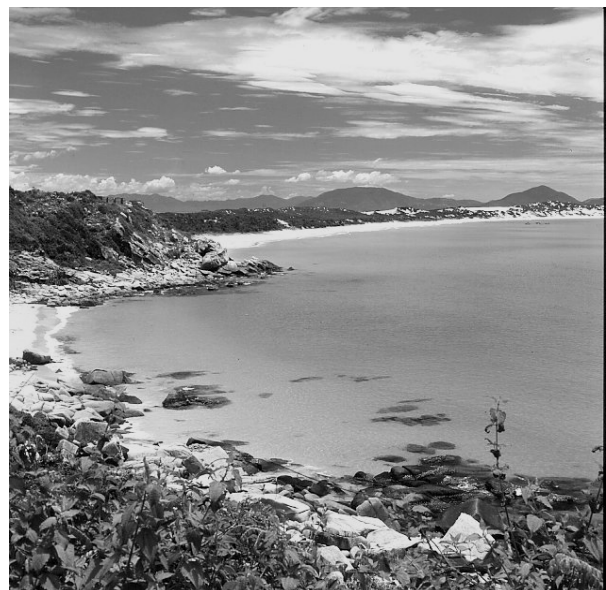
-Thoại Yên à, cháu về sớm một tý thì gặp bạn cháu rồi!

-Ai vậy cô?

-Cậu ấy bảo tên Lam

Tên Lam à, tôi nhầm lại, tôi đâu có người bạn nào tên này.

-Bạn ấy có nhắn gì không cô?

-Cậu ấy bảo có cuốn tập chi cháu để quên đó, mai cậu ấy mang lại.

Lạ ghê, tôi có đến nhà ai đâu mà để quên đồ! Chợt nhớ ra, tôi chạy lên lầu tìm trong túi sách đi biển hôm kia, thì ra cuốn tập tập “*Thơ với Biển*” không cánh mà bay. Chắc hôm nọ vội quá bỏ nó rớt lại trên bãi biển. Không lẽ người con trai đó nhặt được?

Tôi lang thang dọc bờ biển hơi lâu lâu, mỗi chân quá, ngồi duỗi chân thư giãn, nhắm mắt nghe gió biển mơn mang lành lạnh. Giáng Sinh sắp về rồi, thành phố lạnh thêm theo từng cơn gió biển thổi vào. Biển vắng hơn vì người ta không đi bơi được. Có chăng chỉ còn thừa thớt khách du lịch, người từ xa đến thăm thành phố, hay người thích ngắm biển như tôi. Con người là vậy đó, nhiều tình cảm nhưng cũng thật tàn nhẫn. Không biết khi nào mới biết quý vật hiện hữu bên cạnh.

-Bé con chờ lâu rồi hả?

Giọng con trai nghe lạ, tôi ngạc nhiên quay lại:

-Anh tên Lam sao?

-Ờ hờ, Phạm Danh Lam.

-Vậy anh nhặt được cuốn tập của tôi à?

-...?...

Tôi chờ hẳn đưa trả sau lời xác nhận, nhưng không, hẳn tự nhiên ngồi xuống. Tôi nóng lòng:

-Không phải anh quên mang theo chứ hả?

-Không phải là quên mà tôi cho nó du lịch theo sóng biển rùi. -Lam nheo nheo mắt trả lời.

-Anh...nói gì...? – Tôi ghen lời không thành câu.

Vừa lúc có con sóng lớn xô bờ tung bọt trắng xóa. Tôi có cảm tưởng như nó đã cuốn trôi mất đi tập thơ của tôi thật. Nhớ hôm đi dạo nhà sách, đó là tập thơ cuối cùng mà tôi phải năn nỉ hết nước miếng người cùng dành mua để nhường cho tôi. May mà chị ấy tốt bụng, nghe tôi tuôn ra một hơi những lý do nào là tôi thích thơ về biển lắm, nào là tôi đi lung nhiều nhà sách rồi mà không nơi nào còn, v.v..., chị ấy mới thương mà nhường lại cho tôi mua.

Vậy mà giờ nó...đã trôi theo sóng biển rồi sao?... Mắt tôi mờ đi vì tiếc, tôi còn chưa kịp đọc hết...

-Xin lỗi, tôi đã đùa quá trớn chẳng!

Tập thơ trên tay hẳn trang trọng ngay trước mặt tôi.

Tôi đưa tay nhận lại tập thơ, tấm tức:

-Ông ăn rồi chắc rồi rãnh lắm hả! Đúng là “nhàn cư vi bất thiện” mà!

Anh nhẹ giọng làm hòa:

-Tôi không có “bất thiện” ý đâu! Thử xem bé con giận ra sao mờ?

Rồi cười hi hi:

-Minh làm huê nhen!

Hắn có nụ cười có duyên ghê! Gương mặt rất là đàn ông. Đôi mắt sáng với cái nhìn trong sáng chân thật.

Tôi cảnh cáo:

-Tôi không giận anh đâu. Trên đời chỉ có hai loại người làm cho tôi giận, đó là người tôi thương và người tôi ghét. Anh chưa được xếp vào hạng nào cả. Vì nếu xếp anh vào hạng thứ nhất chắc sẽ phiền cho tôi lắm! Còn hạng thứ hai thì anh sẽ là người không may tý nào. Vì tôi là người ân oán phân minh, có thù phải trả, ân phải đền.

Hắn có vẻ thích thú:

-Em là cô gái rất thẳng thắn, tôi muốn dự vào vòng xếp loại này. Nói cho tôi nghe, sao Yên lại thích biển?

Tôi không nhìn hắn:

-Anh thật là lạ. Có lối làm quen người ta càng lạ hơn. Anh chắc phải có một cô em gái làm quân sự về vấn đề giao tiếp rồi?

-Vậy là sao?

-Này nhé, - tôi phân tích một cách lý lặc – cô ấy chắc đã bảo anh: “nếu em mà là con trai, em có thể làm quen với bất cứ cô gái nào mà em thích. Con gái dầu sao rất dễ cảm. Người ta nói ‘đẹp trai không bằng chai mặt’ mà, chỉ cần có một tấm lòng chân thành là được năm mươi phần trăm rồi, phần còn lại phải thử xem cơ may và duyên phận...”

Hắn gật gù:

-Vậy là tôi đã đi được một nửa đoạn đường rồi hả.

-Còn khuya, - tôi vội vã – anh chẳng những chưa đi được đoạn nào, mà còn đang bước thụt lùi nữa đó.

...Tôi còn đang định nói tiếp gì đó nhưng ngừng lại. Khung cảnh trước mắt tôi đẹp quá. Chiều tím ối là tím khi hoàng hôn xuống. Những sợi ráng chiều rơi rớt trên không. Hai con chim xanh lượn vòng quanh nhau trên bề rồi đậu lại trên tầng đá cao rĩa lông cho nhau. Tôi chỉ về hướng đó:

-Xem kìa!

-Thế Thoại Yên có biết câu chuyện cổ tích về loài chim này không?

-Anh biết hở?

-Theo tục truyền thì thuở xưa, có một vị vua rất yêu quý người vợ của mình, lúc nào cũng cận kề bên nàng. Một hôm nhà vua đi công du nơi xa bằng tàu biển nên phải xa hoàng hậu. Dọc đường gặp bão tố, tàu bị chìm. Trước khi chết, ông gọi tên hoàng hậu thật to.

-Một kết thúc buồn ư!

-Chưa đâu, hoàng hậu ở nhà, mỗi ngày trông ngóng tin chồng, cầu nguyện cho chồng mình sớm ngày trở về. Lời cầu nguyện trên khiến Thượng Đế cảm động, sai người xuống trình bày sự thật cho hoàng hậu nghe. Hoàng Hậu sau khi hay tin chồng đã mất, khóc lóc thảm thiết rồi chẩy thẳng ra biển định quyên sinh chết theo chồng. Vừa định nhảy xuống nước thì thấy xác chồng mình tấp vào bờ. Hoàng hậu chạy đến ôm chồng thì chợt thấy mình đã hóa thành loài chim xanh, và xác chồng cũng biến thành chim xanh luôn. Từ đó đôi cánh chim không rời xa nhau, suốt đời bay lượn bên nhau.

Suốt những ngày sau đó chúng tôi cùng đi thăm những thắng cảnh của thành phố, cùng đi ăn. Tuy không hỏi nhưng tôi biết Lam từ nơi xa đến. Nhưng anh có vẽ rành về thành phố lắm, đưa tôi đi nơi này, nơi nọ. Anh thích thú say mê kể cho tôi nghe những di tích lịch sử từng nơi đi qua. Quả không hổ danh tên Danh Lam. Điều gì mà tôi thắc mắc Lam đều giải thích bằng một câu chuyện có đầu có đuôi, rất là thích thú. Tôi không biết anh đã bỏ ra bao lâu để có thể tìm hiểu và nhớ đến từng chi tiết về những di tích của các địa danh như thế! Ngoài ra Lam còn là người có *tâm hồn ăn uống* nữa chứ, cứ hỏi thăm nơi nào có món ăn ngon và lạ. Tôi thắc mắc:

-Anh định kinh doanh ngành du lịch hay ăn uống?

-Tôi muốn nhớ về thành phố với những kỷ niệm đẹp qua những món ăn đặc biệt.

-Nhưng không thể qua những thắng cảnh đẹp sao?

-Thật đáng tiếc! - Hãn tinh nghịch – chúng lại không ăn được nên tôi khó mà nhớ lâu.

Tôi chép miệng thở dài:

-Thật đáng tiếc! Bao tử của anh lại nằm trong đầu của anh.

Lam nhăn nhăn mũi:

-Sao bé con hay bắt bẻ anh quá. Khó tính như vậy không ai thương đâu!

Tôi nheo đuôi mắt nhìn anh:

-Nhiều người thương làm chi cho nặng tim, rồi còn mất công chia quả tim làm nhiều ngăn để chứa nữa; một người là đủ rồi, không phải sao!

Hắn để mắt mình thật lâu trong mắt tôi:

-Phải, một người là đủ rồi! Vậy em đã tìm thấy chưa?

Hình như tôi mơ hồ thấy một điều gì... Một điều mà tôi chưa nắm bắt được, chưa rõ tên... Tôi không trả lời câu hỏi mà kể cho anh nghe sao tôi thích ngắm biển. Tôi thích sự vĩ đại, huyền bí, thế giới thủy cung thăm thẳm của biển mà từ ngàn xưa đã khiến con người say sưa choáng ngợp. Thích đứng trước biển cho bao nhiêu phiền muộn tiêu tan. Thích nghe biển hát những bài hát ngàn năm, kể những câu chuyện huyền thoại từ ngàn xưa không hết. Đến với biển dù với bất cứ trạng thái tâm tình nào, lạc quan hay thất vọng, vui hay buồn, bình thản hay day dứt đều có thể tìm thấy một tiếng nói đồng cảm... Tôi say sưa với những suy tưởng miên man quay lại nhìn Lam đang lẳng lẳng không nói một lời, tôi hỏi:

-Anh đang nghĩ gì?

-Nghĩ về em.

Tôi mở tròn đôi mắt:

- Về Yên?

-Ừ, anh muốn tìm xem ở em có điểm nào lôi cuốn sự chú ý của người khác. Không biết

sao mới gặp anh đã có cảm tưởng như đã quen em từ lâu, có điều gì đó thật thân thiết nơi Yên mà anh đã bắt gặp ở đâu đó...

Tôi ngỡ ngợ:

-Đó có phải là linh tính không anh?

-Thế em có tin vào linh tính không?

-Chắc là có đấy...

Mấy hôm sau tôi về quê thăm nội, tôi cho hẳn đi theo con sóng biển tạm ngủ quên bên miền thùy dương. Nhưng dung không tôi thấy như có ai mong đợi, lúc nào tôi cũng như khắc khoải, có điều gì nhớ nhớ. Lam? Chắc là không chứ!?

Tuy vậy, tôi đã rút ngắn chuyến đi, mong sớm được về thành phố dự lễ Sinh Nhật Chúa Hải Đồng như lời hẹn mà tôi đã không hứa sẽ giữ. Tôi đi lễ thật sớm nhưng không biết làm sao để gặp Lam, hy vọng anh có thể nhìn thấy tôi từ băng ghế đầu vậy. Thăm thòm mắt mấy phút khi có người đến quầy hàng ghế, nhưng lần nào cũng không phải...! Rồi tôi cũng đắm chìm hồn mình theo thánh lễ trang nghiêm thánh thiện. Hòa lòng mình cùng với muôn người hân hoan mừng đón Chúa Hải Nhi giáng trần đơn sơ, bé nhỏ. Các em thiếu nhi trong cánh áo đầm trắng thơ ngây, đôi cánh thiên thần xinh đẹp đứng chăm chú bên hang đá cho tôi cảm giác muốn được bé nhỏ lại như ngày nào, ngây ngô, trong trắng, không biết hờn giận, chưa biết mộng mơ...

*Cõi xưa trôi về hòa sóng vào biển
Gặp ghềnh nghìn năm vọng gót lữ hành...
Phải chăng anh đã rời thành phố?!
Tôi lạc lõng bước chân trên đường về.*

Sáng hôm sau tôi thức dậy thật sớm ra biển. Tôi muốn tìm xem biển có gì thay đổi... Vẫn vậy, ngày mới đến đón chào rực rỡ ánh bình minh. Tôi vươn vai hít mạnh không khí trong lành buổi sang, nắng mai bàng bạc trên ngọn

song nhấp nhô, lung linh, lấp lánh... Tôi nhìn thấy một mảnh vỏ sò màu tím nằm trên cát trắng.

-Đẹp quá! – Tôi cầm lên trong lòng bàn tay.

-Đẹp như câu chuyện loài ốc mượn hồn, Yên nhi!- Giọng nói thân thiết ngay bên.

Tôi mừng rỡ:

-Anh Lam,...

Nhưng nhớ lại đã chờ anh cả đêm Noel mà không gặp, tôi ngừng tiếng...

Lam kiếm chuyện:

-Kể cho bé con nghe câu chuyện này nhé. Có một loài ốc mang tên ốc mượn hồn. Nó là con ốc đã chết từ lâu, song biển trời nó bơ vơ. Rồi có kẻ đi mượn nó để sống. Kẻ mượn nó là một con cua nhỏ. Gặp chiếc vỏ ốc lẩn lóc này, con cua nhỏ chui vào vương thân, lấy vỏ ốc làm nhà. Từ đó, nó yên vui sống trong cuộc đời. Không còn lẻ loi một mình.

Lam vui vẻ:

-Anh có quà tặng cho Yên nè.

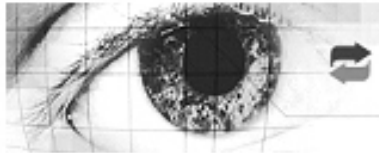
Tôi đưa tay nhận...

-Em mở ra xem đi.

Đó là một chiếc thuyền bằng gỗ được chạm trổ một cách công phu. Bên cạnh là những dòng thơ được khắc thật tỷ mỉ:

*Biển một bên và em một bên
Ta đi trên bãi cát êm đềm
Thân buông theo gió, hồn theo mộng
Sóng biển vào anh với sóng em...*

Tôi cảm động nhìn Lam như thầm hỏi *có phải ta đang hát mãi bên ghềnh một tình chung không hết...!*

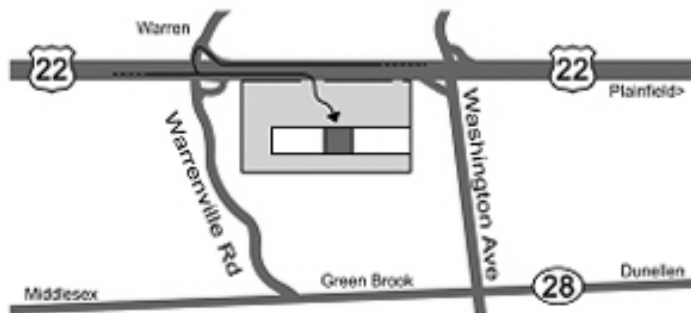
DR. CHRISTY T HOANG
Optometric Physician
 Lic.# 270400604500

Treatment and Management of Eye Diseases & Injuries
Personalized Care
Custom Contact Lens Fitting
Same Day Service for Many Glasses and Contact Lenses

Most Insurances Accepted:

- Aetna
- Cigna
- Horizon BCBS
- HealthNet
- United Healthcare
- Medicare
- Oxford
- VSP
- Spectera
- EyeMed
- Davis Vision
- NVA
- And More ...

Hours of Operation
 Monday 10-7
 Tuesday 10-6
 Wednesday 10-3
 Thursday 10-7
 Friday 10-6
 Saturday 9:30-3

EYEMART
215 Route 22 East
Green Brook, NJ 08812
732-968-4114

Phở Việt Anh

Vietnamese Restaurant

136 Talmadge Road - Edison, NJ 08817

Phone: 732-662-1911

Special

Com gia đình: ♦ Cá chiên xả ♦ Cá hấp
♦ Canh chua ♦ Cá kho tộ

Món ăn chơi: ♦ Bún bò ♦ Bún riêu
♦ Bún mắm ♦ Bánh cuốn

Open 7 days a week

Mon - Thu: 11:00am - 10:00pm (Last seat is on 9:15pm)

Fri - Sat: 11:00am - 10:00pm (Last seat is on 9:45pm)

Sunday: 11:00am - 9:00pm (Last seat is on 8:15pm)

5% off for \$50.00 or above
10% off for \$100.00 or above

Hân hạnh được phục vụ Quý Khách

Global Landscape Solutions

- ✓ Chuyên nhận vẽ kiểu và làm:
  - *Pond*   • *Waterfall*
  - *Pavers*   • *Driveways*
  - *Patio*   • *Retaining Walls*
  - *Landscape Design*
- ✓ Định Giá Miễn Phí
- ✓ Kinh nghiệm - Nhiều năm trong nghề
- ✓ Uy Tín - Đúng Hẹn - Làm Đẹp - Giá Hạ
- ✓ Nhân Viên, Thợ có bảo hiểm

Xin gọi Tài: 732-331-8425

SAIGON RESTAURANT

Authentic Vietnamese Cuisine

510 Route 130, East Windsor NJ 08520

Phone: 609-448-0700

Fax: 609-448-0790

- ❖ Các Món Khai Vị - Appetizers
- ❖ Cơm Dĩa - Rice Dishes
- ❖ Bún - Vermicelli
- ❖ Cơm Chiên - Fried Rice
- ❖ Mì Xào - Stir Fry Egg Noodle
- ❖ Cơm Chay - Vegetarian Dishes
- ❖ Hủ Tíu, Mì, Phở - Noodle Soups

Tue - Thu & Sun: 11:30 - 9:00PM

Fri - Sat: 11:30 - 10:00PM

Monday Closed

Trân Trọng Kính Mời

Salon Per Te

MEN	WAX	WOMEN
Cut \$15 Wash & Cut \$18 Shape up \$8 Beard Trim \$5	Eyebrow \$10 Chin \$5 Lip \$7 Bang Trim \$7 Razor Cut \$5 extra	Wash & Cut \$18 & UP Wash & Style \$25 & UP Wash, Cut & Blow Dry Short Hair \$30 & UP Med. Hair \$35 & UP Long Hair \$45 & UP
COLOR	FOIL	CAP HIGHLIGHTS
\$60 (Short) \$85 & UP (Med.) \$100 & UP (Long) Corrective Color \$150 & UP	\$60 & UP (Short) \$75 & UP (Med.) \$100 & UP (Long) \$150 & UP (Ex-Long)	\$60 (Short) \$75 & UP (Med.) \$85 & UP (Long)
PERMS	RELAXERS	SPECIAL OCCASION STYLE OR UPDO
\$60 (Short) \$85 & UP (Med.) \$100 & UP (Long) Spiral Perm \$145 & UP	Regular Complete \$85 & UP Virgin Relaxers \$100 & UP Texturizer \$55 & UP Wash & Blow Dry \$35 & UP Flat Twists \$30 & UP	\$45 (Short) \$65 & UP (Med.) \$75 & UP (Long)

*** Chemical Services Do Not Include Haircut or Blow Dry ***

Chúng tôi nhận làm các kiểu tóc cho Cô Dâu & Dạ Vũ

Chủ Nhân: Kim Anh (Ann) Kính Mời

**1330 Centennial Avenue
Piscataway, NJ 08854**

(732) 981-9566

Mon - Fri: 9 - 9

Sat: 8:30 - 8:30 & Sun: 9 - 5

Kids

Mon, Tue, Wed

\$12.00

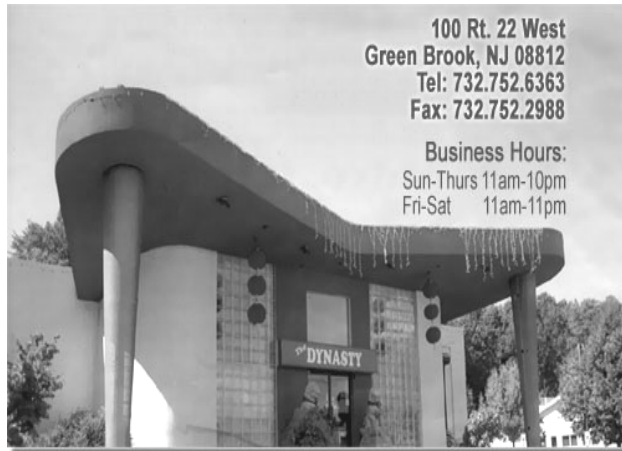
*** Prices vary with stylist ***

THE DYNASTY

ORIENTAL
STEAK & SEAFOOD
RESTAURANT

TIMOTHY KEI
President

Lobster Special: Sunday - Thursday (Except Holidays): \$14.95

*Nhà hàng chuyên đảm nhận về:
Cưới hỏi*

Sinh nhật

Ka trường

*Và tất cả mọi tiệc tùng, liên hoan.
Có phòng riêng biệt (V.I.P)*

Đặc biệt :

- *Dim sum*
- *Hải sản tươi sống*
- *Cá tươi tự chọn*

Weekday Package Promotion

Dine In or Take Out (Except Holidays)

Entrées (Choice of 3 + Soup): \$27.95

Additional Entrées \$8

Choice of Soup:

Hot & Sour, Wonton or House Special

Cơ hội tốt cho các bà nội trợ không có thời giờ nấu nướng.

100 ROUTE 22 WEST, GREEN BROOK, NJ 08812

TEL (732) 752-6363 FAX (732) 752-2988

WWW.DYNASTIM.COM

NAIL SUPPLY

Hollywood Nail Supply, Inc.

51A Chrystie Street
New York, NY 10002
Tel: 212-219-8217
Fax: 212-219-8227

1778 Route 27
Edison, NJ 08817
Tel: 732-572-8888
Fax: 732-572-5585

50 Springfield Avenue
Springfield, NJ 07081
Tel: 973-564-9111
Fax: 973-564-5226

- Các dụng cụ làm Pedicure cho mùa hè
- Đầy đủ và sẵn sàng các loại bàn ghế và dụng cụ làm Nail cho Quý Vị muốn mở tiệm
- Giá cả đặc biệt và phải chăng

DẶC BIỆT: Essie, Lenz Products.

Lenz Pedisalt: 4. 8. 10. 30 and 50 lbs.

** Đặc Biệt: Bớt 20% trên tất cả bàn, ghế, equipment **

Mở Cửa 6 Ngày: 9:00AM - 7:00PM Closed Saturday

➤ Nhận Order qua Phone. Đúng hẹn và giá rẻ tối đa.

Hương Quê

Authentic Vietnamese Cuisine

572 Milltown Rd.

North Brunswick, NJ 08902

Tel : (732) 246-2181 or (732) 246-2182

<http://www.HuongQuecuisine.com>

**Đầu Bếp Nổi Tiếng – Món Ăn Đặc Sắc Hợp Khẩu Vị
Thuần Túy Việt Nam**

Các Món Ăn Đặc Biệt:

*Ếch Chiên Bơ

*Mực Chiên Giòn

*Canh Chua, Cá Kho Tộ

*Cá Hấp

*Cá Chiên Soài

*Bánh Xèo

*Bánh Cuốn

*Bò Lúc Lắc

*Bún Bò Huế

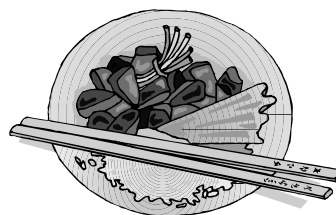
*Mì Xào Giòn

*Mì Hải Sản

*Phở

*Ếch Um Xả Ớt

Và rất nhiều các món khác...

- Đây là một nhà hàng đầu tiên ở vùng New Brunswick có đầy đủ các món ăn nhất để phục vụ quý đồng hương.
- Đặc biệt, chúng tôi có nhận đặt tiệc, sinh nhật, hội họp của các Cộng Đồng.

CHÚC QUÝ ĐỒNG HƯƠNG

MỘT NĂM MỚI AN KHANG VÀ THỊNH VƯỢNG.

Mở Cửa 7 Ngày trong Tuần:

Thứ Hai-Thứ Năm: 11:00 am – 10:00 pm

Thứ Sáu-Thứ Bảy: 10:30 am – 10:00 pm

Chúa Nhật: 10:30 am – 9:30 pm

**Free Delivery
Minimum
\$20.00**

“Insuring The Past To Protect Your Future”

At **EFN Title Group**, We provide a complete line of **residential** and **commercial** title insurance products and services. We believe that our highly proficient technology and knowledge can help protect your family as well as administer your business quickly and professionally.

- **Title & Settlement Services**
- **Lender Services**
- **Closing & Escrow Services**
- **Notary Services (On Call)**
- **Attorney Services**

Katie Khuyen Pham
President/Title Advisor

Tel: (732) 623-9907

Fax: (732) 564-4526

Cell: (732) 552-7540

Kpham@efntitle.com

www.EFNTitleGroup.com

*We also specialize in other states: NJ, NY, CT, FL.
451 So. Washington Ave. Unit1.
Piscataway, NJ 08854

**PPD
LISTED
NYSE**

○ **Unlimited Phone Consultation**

When you enroll, you have toll-free phone access to your Provider Law Firm for any legal matter- Personal or business.

○ **Phone Calls and Letters**

A phone call or letter from your Provider Law Firm can get the results you want fast.

○ **Wills for You and Your Family**

A yearly review and update of a standard Will at no additional cost.

○ **Contract and Documents Review**

Unlimited personal legal documents up to ten pages each reviewed. Law Firm will analyze and suggest changes for your benefit before you sign!

○ **Other Legal Services.**

Provider Law Firm will render assistance at a 25% reduction to their standard hourly rate

○ **Identity Theft Shield**

1. Credit Report
2. Continuous Credit Monitoring
3. Identity Restoration
4. Peace of Mind
5. Get the Expert on your side.

Making a Living While Making a Difference.

1. Start Your Own Business
2. Be Your Own Boss
3. Get Paid Daily
4. Time & Financial Freedom
5. Leverage Your Effort
6. Residual Compensation
7. Tax Deductible
8. Great Benefits
9. Car Bonus
10. Millionaire Club

Katie Khuyen Pham

Independent Associate

www.KatiePham.com

Info: (512) 703-6148

Option 1: Business Opportunity

Option 2: Membership Info.

Trung Tâm Nha Khoa Thẩm Mỹ

1945 Rt. 27 - Suite #6, Edison, NJ 08817

Tel: (732) 985-8726

Cách Tiệm Viễn Đông 4 blocks về hướng Bắc - đối diện Getty Gas Station

Tốt Nghiệp tại Baylor College of Dentistry, Texas

DR. TRẦN QUỐC KHOA, D.D.S.

NHA KHOA TỔNG QUÁT

- ☺ Trám răng, nhổ răng, lấy gân máu.
- ☺ Chữa các bệnh nướu răng, nướu sưng đỏ.
- ☺ Chữa bệnh hôi miệng, răng lung lay.
- ☺ Làm các loại răng giả, gắn dính hoặc tháo ráp.

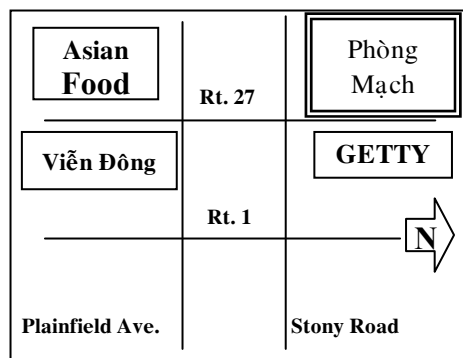

NHA KHOA NHI ĐỒNG

- ☺ Phòng ngừa sâu răng.
- ☺ Chăm sóc trẻ em mới mọc răng.
- ☺ Ngăn ngừa răng mọc lệch lạc.
- ☺ Kiên nhẫn và nhẹ nhàng với các em.

NHA KHOA THẨM MỸ

- ☺ Làm đẹp các răng cửa bị hở, sứt mẻ.
- ☺ Tẩy trắng răng có kết quả ngay lập tức.
- ☺ Tiệp màu răng bằng phương pháp Porcelain Veneer.

**Phòng Mạch mở cửa
Bốn ngày trong tuần
9:00 AM – 7:00PM**

- ◆ Đóng Cửa:
Thứ Ba, Thứ Năm, Chúa Nhật
- ◆ Xin gọi lấy hẹn
- ◆ Trường hợp khẩn cấp
xin gọi bất cứ lúc nào.

Văn Phòng Mới Mở:

**2412 Atlantic Avenue
Atlantic City, NJ 08401**

Điện Thoại: 609-344-0711

Giờ Mở Cửa: Thứ Ba & Thứ Năm: 11am-6pm

Phở Thành Đô

Beef Noodle Soup Specialty

1876 Rt. 27 Lincoln Hwy. Edison, NJ 08817 Phone: 732-248-9080

Đầu Bếp Từ California Nhiều Năm Kinh Nghiệm Đảm Trách

PHỞ NGON NỔI TIẾNG

Đặc Biệt Các Món Ăn Thuần Túy Việt Nam

- * Chả Giò, Gỏi Cuốn,
- * Gỏi Tôm Thịt, Chạo Tôm
- * Gỏi Khổ Qua Tôm Thịt
- * Hũ Tiếu Nam Vang, Mì Hải Vị
- * Bún Tôm, Thịt Nướng, Chả Giò
- * Bánh Hỏi Chạo Tôm, Tàu Hủ Ky
- * Cơm Bò Lức Lắc, Cơm Sườn Bì Chả...

Nhận Đặt Tiệc: Sinh Nhật, Hội Họp, Liên Hoan

Tiếp Đãi Ân Cần, Nhanh Nhẹn, Nhã Nhặn

Bãi Đậu Xe Rộng Rãi An Toàn

Tues – Thurs: 10:00AM – 9:00PM

Fri & Sat: 10:00AM – 11:00PM

Sun : 11:00am – 9:00pm

MONDAY CLOSED

Cám Ôn Quý Khách Đã Đến Ủng Hộ Phở Thành Đô Trong Thời Gian Qua

Phở Thành Đô Kính Mời

Kính Chúc Quý Khách Một Năm Mới An Khang Thịnh Dượng

Downtown Renal Medicine, PC

Bác sĩ Nguyễn Đăng Dũng

41 Elizabeth Street, Suite 302, New York, NY 10013

Tel: (212) 334-8108 – (212) 334-8147 – Fax (212) 334-4055

Để phục vụ Đồng Hương hữu hiệu hơn,
phòng mạch Bác Sĩ Nguyễn Đăng Dũng
đời về địa chỉ mới
Khang Trang, Tiện Nghi, Trang Bị Tối Tân
Thuận Tiện Di Chuyển

Địa Chỉ Mới

- Board Certified in Internal Medicine
- Board Certified in Nephrology
- Fellow of American College of Physicians (FACP)
- Fellow of the American Society of Nephrology (FASN)
- Medical Co-Director, Chinatown Dialysis Center
- Attending Physician, NYU Downtown Hospital
- Attending Physician, St. Vincent Hospital Manhattan
- Attending Physician, Lower Manhattan Dialysis Center

ĐẶC BIỆT

Nhận giúp đồng hương
khám sức khỏe:

- Chích ngừa và cố vấn
Du Lịch
- Bằng Nail Certificate
- Bằng Marriage Certificate

Tốt Nghiệp Chuyên Khoa Nội Thương
Y Khoa Đại Học New York
Chuyên Trị: Các bệnh về tim, phổi, bệnh thần
kinh, bệnh về máu, bệnh tiêu hóa, bệnh nội
tiết, bệnh dị ứng, bệnh phong thấp, bệnh ngoài
da và hoa liễu.

Cung Chúc Tân Xuân

Tốt Nghiệp Chuyên Khoa Thận, Đường Tiểu và
Áp Huyết Cao tại Albert Einstein College of
Medicine, New York

Chuyên trị: Các bệnh về thận, đường tiểu, và áp
huyết cao; chạy thận nhân tạo, sửa soạn ghép
thận. Nhận cố vấn về thận cho Bác Sĩ chuyên

- Nhận MEDICARE, BCBS, HIP,
UNITED HEALTHCARE,
OXFORD, GHI, CIGNA, AETNA,
MULTIPLAN, HEALTH FIRST,
HEALTHNET và nhiều Bảo Hiểm
khác
- Giá đặc biệt nếu đồng hương không
Có Bảo Hiểm.

Trường hợp khẩn cấp

Khám bệnh trong ngày
phòng mạch mở cửa hoặc
gọi (212) 334-8108

Giờ Làm Việc

Thứ Hai, Tư, Sáu: Từ 11 am đến 6:30 pm
Thứ Ba: Từ 1 pm đến 6:30pm
Thứ Năm: Nghỉ
Thứ Bảy Từ 10 am đến 3:00pm
Chủ Nhật và những ngày lễ lớn: Nghỉ

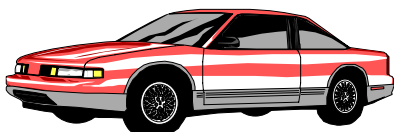
XIN VUI LÒNG GỌI
TRƯỚC
ĐỂ LẤY HẸN

Địa Điểm

	Bowery	
	Elizabeth	
	Mott	
	Mulberry	
	Baxter	
	Centre	
	Lafayette	

LƯU'S

AUTO REPAIR. INC.
327 Bound Brook Rd.
Middlesex. NJ 08846
Đ.T. (732) 968-8986

ĐẶC BIỆT

- * Chuyên sửa các loại xe Nhật
  - ⇒ ACURA
  - ⇒ HONDA
  - ⇒ TOYOTA
  - ⇒ NISSAN
  - ⇒ MAZDA
  - ⇒ MITSUBISHI
- * Hơn 20 năm kinh nghiệm.
- * Cựu chuyên viên huấn luyện của hãng American Honda Motor.
- * Thợ máy chính lâu năm cho các đại lý Honda

SPECIALIZED IN:

- State Inspection & Emission, Repair facility
- Engine & Transmission
- Check all Computer System
- Front & Rear Suspension
- Brake System
- Engine Tune Up

- Increases Engine Efficiency
- Increases Fuel Economy
- Reduces Emissions
- Lifetime Warranty
- No Maintenance
- Made in the USA

GIỜ MỞ CỬA:

Thứ Hai-Thứ Sáu : 8 AM – 6 AM
Thứ Bảy: 9 AM – 4 PM
Chúa Nhật: Đóng Cửa

ĐẶC BIỆT

Bớt 10% Cho Người Đồng Hương

Kính Chúc Quý Vị Một Năm Mới An Khang Thịnh Vượng

Phở Hạ Long

Vietnamese Cuisine

Famous Beef Noodle Soup

430 N. Wood Avenue Linden, NJ 07036

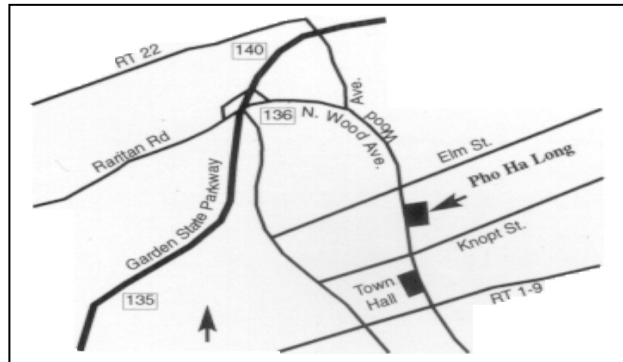
Phone: 908-587-2773 & Fax: 908-587-2640

Business Hours:

**Tuesday – Saturday:
11:00 AM - 10:00 PM**

Sunday: 11:00 AM - 9:00 PM

Monday Closed

*Kính Chúc Quý Khách Năm Mới
An Khang, Hạnh Phúc, và Thịnh Đạt.
Thân Chủ Kính Mời.*

LC Auto Repair Inc.

Lịch Cao (LC) Mechanic

41 Main Street - Woodbridge, NJ 07095

ĐT: (732) 750-3100 - Fax: (732) 750-0172

Your One Stop For Complete Car Care
Chỗ Tin Nhiệm & Chu Đáo Cho Tất Cả Dịch Vụ Sửa Xe

- ➔ Alternators / Starters
- ➔ Batteries
- ➔ **BRAKES**
- ➔ Computer Diagnosis
- ➔ Cooling System Service
- ➔ C.V. Joints / Axles
- ➔ **GENERAL REPAIRS**
- ➔ **MUFFLERS**
- ➔ Oil Change
- ➔ Shocks / Struts
- ➔ Timing Belts
- ➔ Fan Belts
- ➔ Water Pumps
- ➔ Tires
- ➔ Transmission Services
- ➔ **TUNE - UPS**

7,500 / 15,000 / 30,000 / 60,000 Miles
Dealer Maintenance Services

ALL WORK WARRANTED

Giờ Mở Cửa:

Thứ Hai - Thứ Sáu: 8:00AM - 6:00PM

Thứ Bảy: 8:00AM - 2:00PM

Kính Chúc Quý Thân Chủ Một Năm Mới
An Khang và Thịnh Vượng

NHÀ HÀNG DẠ VŨ & TIỆC CƯỚI

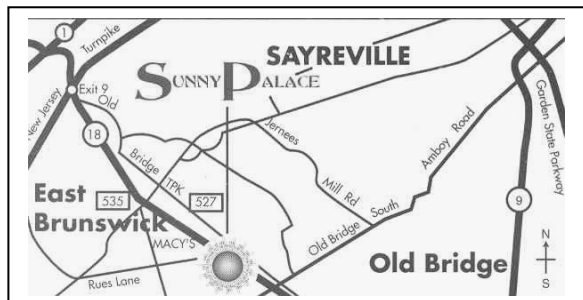
SUNNY PALACE™

FINE CHINESE CUISINE

DINING COCKTAILS CATERING BANQUETS TAKEOUT

1069 Route 18 South – East Brunswick, NJ 08816

ĐT: (732) 651-8668 - Fax: (732) 651-6286

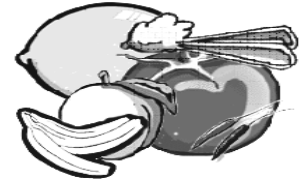

- ❖ Món Ăn Ngon Miệng và Tươi Mát
- ❖ Phòng Tiệc Cưới và Dạ Vũ Thanh Lịch, Khang Trang Cho 70 – 250 Người.
- ❖ Phòng Họp Tiện Nghi và Đầy Đủ Dụng Cụ Cho 50 – 60 Người.
- ❖ Bãi Đậu Xe An Toàn và Rộng Rãi.

TÂN VIÊN ĐÔNG

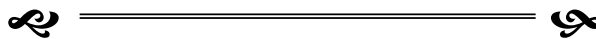
SUPER SAVER MARKET

**1780 ROUTE 27
EDISON, NJ 08817**

Điện Thoại: 732-572-8833 ☎ Fax: 732-572-1104

Tiếp đãi ân cần với ban quản trị mới.

- Nơi có đầy đủ đồ gia dụng cho cộng đồng Việt Nam vùng NJ
- Mỗi tuần có rau tươi, trái cây thơm ngon và thịt tươi
- Cho thuê phim lẻ và phim bộ mới nhất của Hồng Kông-Đài Loan-Việt Nam (*Có chương trình Membership*)
- Đầy đủ CD, Karaoke DVD, VCD Music, và Video mới của các trung tâm băng nhạc Việt Nam
- Báo, sách, tự điển, và quà tặng
- Làm VISA. Bán vé máy bay về Việt Nam với giá hạ.

TÂN VIÊN ĐÔNG với dịch vụ chuyển tiền và thư FAX về Việt Nam với thời gian mau nhất.

Đặc Biệt

- ☞ Bánh mì thịt nguội làm mỗi ngày
- ☞ Các món chè bánh

Mở cửa 7 ngày
Thứ Ba đến Chúa Nhật
10:00AM - 8:30PM
Thứ Hai **1:00 PM - 6:00 PM**

**Nhận
Credit
Card**

TÂN VIÊN ĐÔNG TRÂN TRỌNG KÍNH CHÚC QUÝ KHÁCH ĐƯỢC MỘT NĂM MỚI AN KHANG, HẠNH PHÚC, VÀ THÀNH CÔNG.

BIÊN HÒA

Restaurant

Authentic Vietnamese Cuisine

2090 Highway 27 - Edison, NJ 08817

Tel: (732) 287-9500 - Fax: (732) 287-9333

(Đối Diện Nhà Hàng Pine Manor)

Hương Vị Quê Hương

- ❖ Chả giò - Bì cuốn - Gỏi cuốn
- ❖ Cháo tôm - Gỏi gà
- ❖ Bún tôm nướng - Bún gà nướng
- ❖ Hủ tiếu bò kho - Bún ốc
- ❖ Bún bò Huế - Bún riêu cua

- Bánh xèo tôm thịt
- Bánh bèo - Bánh tằm bì
- Cơm sườn bì chả - Nem nướng
- Thịt bò nướng xả
- Phở bò, phở gà thơm ngon, hương vị đậm đà

Bãi đậu xe rộng rãi - Nhà hàng khang trang - Tiếp đón nồng hậu.

GIỜ MỞ CỬA:

THỨ HAI ĐÓNG CỬA

Thứ Ba - Thứ Năm: 11:00AM - 9:00PM

Thứ Sáu - Thứ Bảy: 11:00AM - 10:00PM

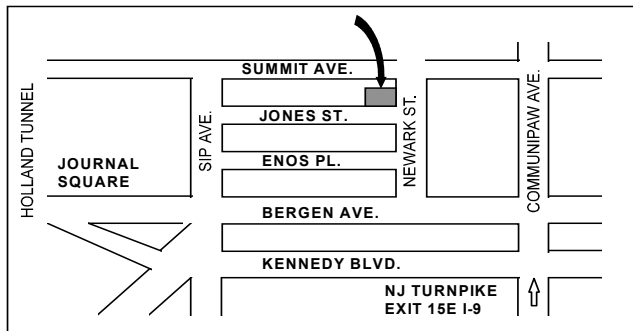
Chúa Nhật: 11:00AM - 9:00PM

Kính Chúc Quý Khách Một Năm Mới An Khang Thịnh Dượng

BÁC SĨ BỬU CẦN

Y Khoa Tổng Quát

**2 Jones Street
Jersey City, NJ 07306
(201) 653-9473**

Giờ Làm Việc:

Mỗi Ngày: Từ 4:00PM – 7:00PM

Thứ Bảy: Từ 10:00AM – 1:00PM

Chúa Nhật và Ngày Lễ: Nghỉ

**Nhận Medicare, Medicaid,
và các loại Bảo Hiểm**

*Kính Chúc Quý Thân Chủ và Gia Quyền
Một Năm Mới An Khang & Thịnh Vượng*

Bác Sĩ Bửu Cần và Toàn Thể Nhân Viên

T & S AUTO REPAIR

297 Vail Avenue ★ Piscataway, NJ 08854
(Off Washington Ave. at corner of Vail Ave. & New Market Rd.)

Phone: (732) 424-7900 ☎ Fax: (732) 424-3988

ACURA – HONDA – TOYOTA

LEXUS - INFINITI

NISSAN – MAZDA – ISUZU – MITSUBISHI

- ☞ Engine repair and rebuild
- ☞ Exhaust system
- ☞ Transmission and clutch
- ☞ Timing belt/chain
- ☞ State inspection
- ☞ Engine performance diagnose
- ☞ Heating & Air conditioning
- ☞ Electrical diagnose
- ☞ Engine tune up

All Work Guaranteed
Over 20 Years of Experience
Complete Factory Trained
“A” Technician

WE INSTALL:
Factory Honda & Acura Accessories
Running Board
Spoiler, etc...

HOURS of OPERATION

Monday to Friday: 8:00AM – 5:00PM

Saturday: 9:00AM – 2:00PM

CLOSED SUNDAY

Kính Chúc Quý Khách Chủ Một Năm Mới An Khang và Thịnh Vượng

Tâm Trần

Refrigeration Air Conditioning and Heating

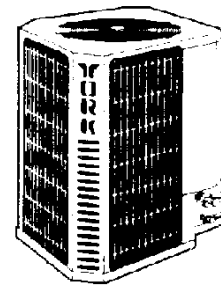
122 Cook Avenue Middlesex, N.J. 08846
Đ.T. (732) 627-9433 & Cell: (732) 742-7541

CHUYÊN SỬA CHỮA, LẮP RÁP & BẢO TRÌ

Máy Lạnh cho cả nhà
(Whole House Air Conditioning System)

Máy Sưởi
(Whole House Heating System)

General Plumbing

MODEL H1D1H38

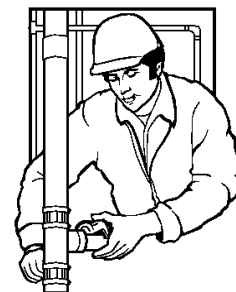

Tủ Lạnh (*Refrigerator & Commercial*)

Máy Phun Hơi Ẩm Mùa Đông (*Humidifier*)

Bình Nước Nóng (*Hot Water Heater*)

Quạt Hút Hơi (*Exhaust Fan*)

Nhiều Năm Kinh Nghiệm
Bảo Đảm & Nhanh Chóng
Vừa Lòng và Giá Phải Chăng

*Kính Chúc Quý Đồng Hương
Một Năm Mới An Khang, Thịnh Vượng.*

T-Mobile

**We Beat Most
Competitor's
Prices**

- ◆ **No Social Security Required.**
- ◆ **No Credit, still get Services:**
  - **\$39.99 per month**
  - **600 minutes any time**
  - **Unlimited Calling
Night & Weekend**

**WESTERN
UNION**

Low Prices To India & China

**Open Everyday
11:15am ~ 8pm**

**S. Plainfield
3600 Park Ave.**

**(Next to HongKong Supermarket
and Corner of Oak Tree Road)**

908-222-2188

**cingular
WIRELESS**

DIRECTV

**Ask About Our
Special Calling Rates...**

**CHINA 2.5¢ per minute
PHILIPPINES 11¢ per min.**

**Stop in for
complete details**

**T-Mobile
To Go**

Straight Up Prepaid >

POPS WIRELESS COMMUNICATIONS

We Also Carry

**cingular
raising the bar.™**

&

**NEXTEL
Authorized Representative**

TRUNG TÂM Y TẾ

PLAINFIELD HEALTH CARE CENTER

38 Watchung Ave ♦ Plainfield, NJ 07061
(Bên Cạnh Phố Quyền)
ĐT: (908) 769-7881

SỨC KHOẺ LÀ VÀNG

Trung Tâm có Bác Sĩ, Nha Sĩ Chuyên Khoa
Tín Nhiệm và Tận Tâm Phục Vụ Quý Vị Đồng Hương

Y Khoa: Bác Sĩ Lê Đình Thương
Nha Khoa: Nha Sĩ Nguyễn Thanh Ngọc

Đặc Biệt: Phòng Răng của Trung Tâm mới được tân trang
sạch sẽ kang trang, hệ thống khử trùng tối đa.
Nữ Nha Sĩ Thanh Ngọc: Kinh Nghiệm - Tận Tâm - Mệt Tay

Y KHOA

- ❖ Hướng dẫn mọi thủ tục Nha-Y Khoa
- Nhận Medicare
- Bảo Hiểm HORIZON NJ HEALTH
- Có chương trình trả góp

Giờ Mở Cửa:
Thứ Hai - Thứ Sáu: 10:00AM-6:00PM
Thứ Bảy: 11:00AM-2:00PM

Kính Chúc Quý Vị Đồng Hương Một Năm Mới
Thành Công, Hạnh Phúc và Khỏe Mạnh

Phở Anh Đào

RESTAURANT

AUTHENTIC VIETNAMESE CUISINE

691 Route 1 South & Wooding Ave.
Edison, NJ 08817
ĐT: (732) 985-7977
(Bên cạnh Blockbuster Video)

Giờ Mở Cửa:

Thứ Hai – Thứ Bảy: 11:00AM – 9:45PM
Chúa Nhật: 11:00AM – 9:00PM
Thứ Ba: ĐÓNG CỬA

FRANKLIN MALL

1483 Route 27 South
Somerset, NJ 08873

ĐT: (732)246-1788 Fax: (732) 246-1787

Giờ Mở Cửa:

Thứ Tư - Chúa Nhật: 11:30AM – 9:30PM
Thứ Hai – Thứ Ba: ĐÓNG CỬA

Đầy Đủ Những Món Ăn THUẦN TÚY QUÊ HƯƠNG

Mùi Vị Thơm Ngon – Khung cảnh Ấm Cúng – Tiếp Đãi Ân Cần & Vui Vẻ

- ❖ Bún Măng Vịt
- ❖ Bún Tôm Nướng
- ❖ Bún Mộc
- ❖ Bún Riêu
- ❖ Bánh Hỏi Nem Nướng
- ❖ Bánh Hỏi Thịt Nướng
- ❖ Hủ Tiếu Mì Triều Châu
- ❖ Hủ Tiếu Mì Đồ Biển
- ** Chả Giò **
- ** Gỏi Đu Đủ **
- ** Bánh Xèo **
- ❖ Canh Chua
- ❖ Cơm Sườn Nướng Bì Chả
- ❖ Cơm Bò Lức Lắc
- ❖ Cơm Gà Xào Xả Ớt

Nhận Đặt Tiệc

Sinh Nhật – Hội Họp – Liên Hoan

Bãi Đậu Xe
Rộng Rãi & An Toàn

Kính Chúc Quý Khách Một Năm Mới Nhiều Vui Tươi và Hạnh Phúc

OPEN ROAD

AUTO GROUP

HONDA

*No Haggle, No Hassle,
No Nonsense.
Just the best deals...
Period!*

ACURA

HONDA

MAZDA

ROUTE 1, EDISON

732-839-4800

OPENROADHONDA.COM

Cảm Tạ

Xin chân thành cảm tạ Quý Thân Chủ Quảng Cáo, Quý Vị Ân Nhân, và Quý Vị Mạnh Thường Quân đã hỗ trợ tinh thần cũng như vật chất để giúp hoàn thành tờ Đặc San Xuân và tổ chức Đại Hội Văn Nghệ Tết Mậu Tý. **Cộng Đoàn Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời**, Giáo Phận Metuchen xin kính chúc Quý Vị một Năm Mới an bình, dồi dào sức khoẻ và tràn đầy hạnh phúc.

Quảng Cáo

Asian Food Center
Biên Hòa Restaurant
Bửu Cần Dr.
Dynasty Restaurant
EFN Title Group
Eye Mark
Global Landscape Solutions
Hollywood Nail Supply
Hương Quê Restaurant
LC Auto Repair
Luu's Auto Repair
New B.C.N. Trading Corp.
Nguyễn Đăng Dũng Dr.
Open Road Honda
Phở Anh Đào 1 & 2
Phở Hạ Long
Phở Thành Đô
Phở Việt Ánh
SaiGon Restaurant (E. Windsor)
Salon Per Te
Sunny Palace
T & S Auto Repair
Tâm Trần Air Conditioning
Tân Viễn Đông
T-Mobile Pops Comm.
Trung Tâm Nha Khoa Thẩm Mỹ
Trung Tâm Y Tế Plainfield

Ân Nhân

Asian Food Center
New B.C.N. Trading Corp.
Phở Anh Đào
Bác Hai (thân mẫu chị Tuyết Diệp)
Ô/B Hồ Đức Lịch
A/C Dũng & Mai
A/C Dũng & Jennie Trần
A/C Dinh & Hân

Mạnh Thường Quân

Ô/B Hoàng Chương
Ô/B Hồ Đức Lịch
Ô/B Nguyễn Minh Tâm
Ô/B Lê Bá Thành
A/C Giáp Hồng Nguyễn

Cộng Đoàn Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời

St. James Church, 146 Grenville Street, Woodbridge, NJ 07095

Website: <http://www.cdgvnmetuchen.org>

QUẢN NHIỆM

Linh Mục Phêrô Trần Việt Hùng

Điện Thoại: 201 428-7886

Email: peterhungtran@gmail.com

Chương Trình Mục Vụ

Thánh Lễ: 3:00 PM

Đọc Kinh: 2:30 PM

Hòa Giải: 2:30 PM

Rửa Tội: 2:30 PM

Hôn Phối: Chúa Nhật thứ hai mỗi tháng
Xin liên lạc trực tiếp với Cha
Quản Nhiệm một năm trước
ngày cưới.

Thăm Bệnh Nhân: Liên lạc anh
Thi Anh Tài 732 662-4218

Lớp Giáo Lý: 12:00 Noon

Lớp Việt Ngữ: 1:30 PM

HỘI ĐỒNG MỤC VỤ

Chức Vụ	Phụ Trách	Điện Thoại	Điện Thư
Chủ Tịch	A/C Thi Anh Tài	732 662-4218	joethi55@yahoo.com
Phó Chủ Tịch Nội Vụ	A/C Lê Ngọc Diệp	908 251-5389	dieptuyet@yahoo.com
Phó Chủ Tịch Ngoại Vụ	A/C Nguyễn Đức Minh	908 561-4609	mnguyen500@hotmail.com
Thư Ký	A/C Nguyễn Minh Tuấn	908 412-8826	vannanguyen@gmail.com
Thủ Quỹ	A/C Triệu Hữu Vi	609 371-1602	vtrieu@comcast.net

CÁC BAN NGÀNH

Ban Ngành	Phụ Trách	Điện Thoại	Điện Thư
Ấm Thực	Chị Nguyễn Hằng	908 561-4609	mnguyen500@hotmail.com
Ca Đoàn	Chị Ngọc Long	908 769-1049	hoc_long@yahoo.com
Giáo Lý	Anh Nguyễn Chinh Nguyên	732 937-9307	joenguyen166@yahoo.com
Kỹ Thuật	Anh Nguyễn Trung Ngôn		ngon.nguyen@comcast.net
Phụng Vụ	Anh Phan Văn An	732 662-7076	hphan1047@hotmail.com
Thăng Tiến Hôn Nhân	Anh Phạm Văn Hoạt	732 549-4010	hoatpham00@yahoo.com
Thông Tin Báo Chí	Anh Hồ Đức Linh	732 360-2178	linhdho@yahoo.com
Tinh Tâm	Anh Phạm Văn Hoạt	732 549-4010	hoatpham00@yahoo.com
Văn Nghệ	Chị Phạm Khuyên	732 552-7540	kpham@efntitle.com
Việt Ngữ	Chị Lê Tuyết	908 251-5389	dieptuyet@yahoo.com

HỘI ĐOÀN

Hội Đoàn	Phụ Trách	Điện Thoại	Điện Thư
Các Bà Mẹ Công Giáo	Bà Bùi Thị Sâm	732 271-0108	
Muối Đất	Em Hoàng Thùy Tiên	732 494-6872	thuytienhoang@aol.com
Đồng Hành - Dẫn Thân	Ông Phạm Văn Hoạt	732 549-4010	hoatpham00@yahoo.com
Legio Mariae	Ông Hoàng Hóa	732 494-6872	hoahjh@aol.com
Liên Minh Thánh Tâm	Ông Lê Bá Thành	908 754 3685	